

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 2001

“ΙΣΧΥΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ”

ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ
ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Η ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ
“ΣΩΣΤΙ ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ”

ΧΡΟΝΟΣ 7ος • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 27 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008
Οδός: Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος, 3 Γραφ., Τ.Κ. 10432 Αθήνα, Τηλ. - Fax: 210 5235408 • ΚΩΔ. 6561 • e-mail: pirovolitis@otenet.gr • www.pirovolitis.gr

4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 4 ΗΜΕΡΑ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Συμπληρώθηκαν φέτος 180 χρόνια ιστορίας του Πυροβολικού. Γι' αυτό, δικαιολογημένα, το Γενικό Επιτελείο Στρατού προγραμμάτισε μια σειρά εκδηλώσεων, που άρχισαν στις 18 Αυγούστου και περατώθηκαν στις 4 Δεκεμβρίου ημέρα γιορτής της Αγίας Βαρβάρας, Προστάτιδας του Πυροβολικού από το 1829.

Ο επίσημος εορτασμός έγινε στη Σχολή Πυροβολικού, με την παρουσία της Πολιτικής και

Στρατιωτικής Ηγεσίας, ενώ παρόμοιες εκδηλώσεις έλαβαν χώρα σε όλες τις έδρες των Μονάδων Πυροβολικού, όπως είναι η I Στρατιά στη Λάρισα, το Πεδίο Βολής Κρήτης στα Χανιά, το Κέντρο Εκπαίδευσης Πυροβολικού στη Θήβα και στο Παρανέστι Δράμας, η 180 Μοίρα Κατευθυνομένων Βλημάτων στο Καπανδρίτι κ.α. (Περιγραφή του επίσημου εορτασμού στη σελίδα 3).

Ευχές
για τα Χριστούγεννα
και το νέο έτος

Το Διοικητικό Συμβούλιο
του Συνδέσμου
εύχεται σε όλους
τους αναγνώστες
του «ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗ»
Χαρούμενα Χριστούγεννα
και το νέο έτος
να είναι δημιουργικό
και ελπιδοφόρο

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ... ΓΙΟΡΤΑΣΑΤΕ!

Το κορυφαίο για τη Χριστιανοσύνη, υπερφυσικό γεγονός της Γέννησης του Θεανθρώπου, ίσως δεν είναι ευρύτατα γνωστό, ότι δεν είχε κατά τη διάρκεια των τριών πρώτων αιώνων για τη χριστιανική θεολογία ουσιαστική σημασία και καμμία αυτοτελής γιορτή δεν υπήρχε γι' αυτό.

Τέλος του 3ου μ.Χ. αιώνας καθιερώθηκε στην Ανατολή η γιορτή της Επιφανείας την 6η Ιανουαρίου, όπου συνεορτάζονταν η Γέννηση και η Βάπτισις, στην οποία αποδίδονταν ιδιαίτερη σημασία, διότι κατ' αυτή σύμφωνα με τα Ευαγγελικά κείμενα εμφανίσθηκε ο Τριαδικός Θεός και επιβεβαιώθηκε με τα λόγια του Θεού-Πατέρα η θεία φύση του Υιού του.

Από τον 4ο μ.Χ. όμως αιώνα και υπό την επίδραση ίσως των Χριστολογικών εριδών σχετικά με την ανθρωπινή και τη θεία φύση του Χριστού, το ταπεινό γεγονός της Γέννησης στο στάβλο της Βηθλεέμ άρχισε να θεωρείται η σημαντικότερη μαρτυρία για την πραγματικότητα του δόγματος της Ενανθρώπισης του Λόγου και να αναγνωρίζεται ως αυτοτελές σημαντικό γεγονός.

Έτσι αρχικά στη Ρώμη, όπως αποδεικνύουν ιστορικές πηγές, πιθανότατα το 335/6 μ.Χ. (σίγουρα πάντως το 354 μ.Χ.) καθιερώθηκε ο εορτασμός της Θείας Γέννησης αυτοτελώς στις 25 Δεκεμβρίου μετά από πολλές συζητήσεις και τού-

Της Πόπης Κουβέλη, Συμβολαιογράφου

λείται «Ήλιος της Δικαιοσύνης», ελπίζοντας έτσι ότι θα παραμέριζαν την παλιά θρησκεία.

Στην Ανατολή έχει γίνει δεκτό ότι ο διαχωρισμός της γιορτής της Γέννησης του Χριστού απ' αυτή της Επιφανείας άρχισε να πραγματοποιείται κατά το τελευταίο τέταρτο του 4ου μ.Χ. αιώνα. Για πρώτη φορά, κατά θεολογικές πηγές, το 378 μ.Χ. στην Κωνσταντινούπολη γιορτάστηκε αυτοτελώς η ημέρα αυτή με το λαό όμως μάλλον γογγύζοντα και λίγο αργότερα το 386 μ.Χ. ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος εκίρυνε την ημέρα των Χριστουγέννων στην Αντιόχεια. Μετά δε και την Γ' Οικουμενική Σύνοδο το 431 μ.Χ. που ανακηρύχθηκε επίσημα η Παναγία, ως Θεοτόκος, θα επικρατήσει πλέον και στην Ανατολή η αυτοτελής γιορτή της Γέννησης του Χριστού.

Συνέχεια στη σελίδα 11

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

- 24-28 Δεκεμβρίου 2008: Χριστουγεννιάτικο ρηλάξ στα Βίλλια Αττικής (Ξενοδοχείο VERORI).
- 1 Φεβρουαρίου 2009: Γενική Συνέλευση - Κοπή πίτας στη ΛΑΕΔ (λεπτομέρειες στη σελίδα 20).
- 28 Φεβρουαρίου 2009 - 3 Μαρτίου 2009: Αποκριάτικο ρηλάξ, σε χώρο που θα καθορισθεί.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ

• Εορταστικές εκδηλώσεις για την Αγία Βαρβάρα	σελ. 3
• Δραστηριότητες Σχολής Πυροβολικού και ΚΕΠΒ	4
• 1828: Το Τάγμα Πυροβολιστών και το Σχολείο Πυροβολικής.....	5
• Ορκωμοσία Ν/Σ Οπλιτών	6
• Ιστορικές Μορφές του Πυροβολικού	7
• 28 Οκτωβρίου 1940.....	8
• Αυτοί οι μικρόσωμοι Έλληνες	8
• Ο θάνατος του Ιωάννη Καποδίστρια	9
• Η Αμερική αλλάζει, ο κόσμος αλλάζει.....	10
• Αναδυόμενοι προβληματισμοί από την παγκόσμια οικονομική κρίση.....	11
• Οι Σέρβοι και εμείς	12
• Λογοτεχνική στήλη. Βιβλία που λάβαμε.....	13
• Η δίκη του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη	14
• Το μακεδονικό πρόβλημα	15
• Η εκδρομή του Συνδέσμου μας στη Δράμα και στον Έβρο	16
• Θεία Λειτουργία και Μνημόσυνο του Συνδέσμου Αποστράτου Αξιωματικών Μηχανικού.....	17
• Συμπλήρωση 50 ετών από την είσοδο της τάξεως 1961 στη ΣΣΕ	17
• Κοινωνικό έργο του Στρατηγού Βενιζέλου Σκαλίδη	18
• Δραστηριότητες Παγκύπριου Συνδέσμου Έφεδρων Πυροβολικού.....	18
• Πρόσκληση Τακτικής Γενικής Συνέλευσης	20
• Επάξια εκπροσώπηση ομογένειας Η.Π.Α. από κόρη μέλους μας.....	20

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΜΑΣ

▼ Η κα Χούκουλα Δήμητρα, Χημικός του Πανεπιστημίου Αθηνών, κόρη του Υποστρατήγου (ΠΒ) ε.α. Χούκουλα Παναγιώτη, σύζυγος Ιατρού-Ουρολόγου, μητέρα δύο τέκνων, κάτοχος δύο (2) διδακτορικών διπλωμάτων (ΕΜΠ και Ιατρικής Σχολής του Παν. Αθηνών) καθώς και μεταδιδακτορικού διπλώματος (Post doc) μετά από υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ), διορίστηκε Καθηγήτρια στο ΑΕΙ/ΤΕΙ Αθήνας.

▼ Στην κα Παπαβασιλείου Παρασκευή, πτυχιούχο Παντείου Πανεπιστημίου, μόνιμη Διοικητική Υπάλληλο του ΤΕΙ Χαλκίδας, Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού, κόρη του Αντισυνταγματάρχου (ΠΒ) ε.α. Παπαβασιλείου Αναστασίου, ανετέθησαν καθήκοντα Γενικού Γραμματέα των Υπηρεσιών Διοικητικής Μέριμνας του ΤΕΙ Χαλκίδας, με την υπ' αριθ. 3322/14-7-08 Απόφαση του Προέδρου του ΤΕΙ Χαλκίδας.

Συγχαίρουμε από καρδιάς τις νεαρές επιστήμονες, στις οποίες ευχόμαστε ολόψυχα «καλή σταδιοδρομία».

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

▼ Ο Αρχίατρος Μάνος Σταμάτης, γιος του Ταξιάρχου ε.α. - μέλους του Συνδέσμου μας Δημητρίου Σταμάτη και η σύζυγός του Γεωργία Κωνσταντινίδου, Δικηγόρος, απέκτησαν στις 14 Οκτωβρίου 2008, το πρώτο τους παιδί που είναι κορίτσι.

▼ Η Κωνσταντίνη Καραμούντζου, κόρη του Αντιπροέδρου μας Υποστρατήγου ε.α. Παναγιώτη Καραμούντζου και ο σύζυγός της Παναγιώτης Γκοβάτσος απέκτησαν στις 19 Νοεμβρίου 2008 τη δεύτερη κόρη τους.

Στις ευτυχισμένες οικογένειες γονέων και παππούδων ευχόμαστε ολόψυχα να του ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

▼ Η κόρη του Αντιστρατήγου ε.α. - μέλους του Συνδέσμου μας Νικολάου Μπέλιμα, Μαρία και ο σύζυγός της Γεώργιος Κοπακάκης, βάπτισαν στις 21 Σεπτεμβρίου 2008 το δεύτερο γιο τους, στην Ιερά Μονή Πεντέλης και του έδωσαν το όνομα «Ιάσωνας».

Μετά το μυστήριο ακολούθησε δεξίωση στον ειδικό χώρο της Μονής.

▼ Ο γιος του Υποστρατήγου ε.α. - μέλους του Συνδέσμου μας Δημητρίου Κουτιανούδη, Θεοκάρης, που είναι Οικονομολόγος και η σύζυγός του Τραπεζικός, Κωνσταντίνη Ζαχαριά βάπτισαν το γιο τους στις 21 Σεπτεμβρίου 2008, στην Ιερά Μονή Εισοδίων Θεοτόκου Ωρωπού και του έδωσαν το όνομα «Δημήτριος».

Μετά τη βάπτιση ακολούθησε γεύμα στο «CLUB ATLANTIS» του Ωρωπού.

▼ Η κόρη του Ταξιάρχου ε.α. - μέλους του Συνδέσμου μας Δημητρίου Αλεβιζού, Παναγιώτα, που είναι Διοικητικό

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Στέλεχος του ΟΤΕ Κοζάνης και ο σύζυγός της Χαράλαμπος Λαμπαδάς, Καθηγητής, Μηχανολόγος-Μηχανικός Αυτοκινήτων βάπτισαν την κόρη τους στις 21 Σεπτεμβρίου 2008, στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Κοζάνης και της έδωσαν το όνομα «Αλίκη».

Μετά τη βάπτιση ακολούθησε δεξίωση στο κέντρο «ΜΥΛΟΣ».

▼ Ο γιος του Υποστρατήγου ε.α. Αθανασίου Μπούσμπουρα, Περικλής, που είναι Ακτινοφυσικός και η σύζυγός του Φιλολόγος Χρύσα Σαββάκη βάπτισαν στις 21 Σεπτεμβρίου 2008 το πρώτο τους παιδί στον Ιερό Ναό Αγίου Κων/νου Γ' Σ.Σ. και του έδωσαν το όνομα «Αθανάσιος».

▼ Η κόρη του Αντιστρατήγου ε.α. - μέλους του Συνδέσμου μας Χρήστου Ρεκλείτη, Μαρία και ο σύζυγός της Κυριάκος Τσίχλας βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους στις 12 Οκτωβρίου 2008 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Καισαριανής και του έδωσαν το όνομα «Χρήστος».

▼ Η κόρη του Υποστρατήγου ε.α. - μέλους του Συνδέσμου μας Παναγιώτη Πάνου, Νατάσα και ο σύζυγός της Γιώργος Αλεξανδρής βάπτισαν την πρωτότοκη κόρη τους, στις 19 Οκτωβρίου 2008, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου, στην πλατεία Ρηγίλλης και της έδωσαν το όνομα «Ελένη».

▼ Ο γιος του Υποστρατήγου ε.α. - μέλους του Συνδέσμου μας Ευστρατίου Βατρικά, Αναστάσιος και η σύζυγός του Αντωνία Τόγια βάπτισαν το γιο τους στις 25 Οκτωβρίου 2008, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Γλυφάδας και του έδωσαν το όνομα «Ερμής».

Στις ευτυχισμένες οικογένειες γονέων και παππούδων ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΙ

▼ Στις 21 Σεπτεμβρίου 2008 ο Ακτινοφυσικός Περικλής Μπούσμπουρας, γιος του Υποστρατήγου ε.α. Αθανασίου Μπούσμπουρα, παντρεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του Φιλολόγο Χρύσα Σαββάκη, στον Ιερό Ναό Αγίου Κων/νου Γ' ΣΣ στη Θεσσαλονίκη.

Μετά το γάμο ακολούθησε δείπνο στο GRAND CHATEAU.

▼ Στις 25 Οκτωβρίου 2008 ο Καθηγητής Αναστάσιος Βατρικάς, γιος του Υποστρατήγου (ΤΧ) ε.α. - μέλους του Συνδέσμου μας ενώθηκε με τη δεσμά του γάμου με την Αντωνία Τόγια επίσης Καθηγήτρια, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Γλυφάδας.

Μετά το γάμο ακολούθησε δείπνο στο ξενοδοχείο «Amarilia» στο Καβούρι Βουλιαγμένης.

▼ Τη 1η Νοεμβρίου 2008 η Ρένα Συρίγου, Πτυχιούχος Παντείου Πανεπιστημίου με Masters στη Διοίκηση Επιχειρήσεων, κόρη του Ταξιάρχου ε.α. - μέλους μας Βασιλείου Συρίγου, παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της Υπο-

πλοίαρχο (ΛΣ) Αντώνη Βουτσιανά στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου στο Παλαιό Ψυχικό. Μετά το γάμο ακολούθησε δεξίωση στη ΛΑΕΔ.

Στις ευχές των καλεσμένων, συγγενών και φίλων, ενώνουμε και τις δικές μας για μια ζωή χαρούμενη, γεμάτη ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ταξιάρχος (ΠΒ) ε.α.
ετών 79

Έφυγε στις 18 Ιουλίου 2008 και κηδεύτηκε την επομένη από το Νεκροταφείο Καισαριανής.

Γεννήθηκε στις Σάπες Ροδόπης το έτος 1929 και αποφοίτησε από τη ΣΣΕ το έτος 1953 ονομασθείς Ανθυπολοχαγός Πυροβολικού.

Διοίκησε τις Μονάδες: 135 ΜΠΠ, ΤΕ Λαμίας, Κλιμάκιο Αγιάς 99 ΣΠ, 187 ΜΠΠ(Κ) και ΔΕΘ/ΧΜΠ.

Φοίτησε κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στα διάφορα σχολεία του Όπλου του, ως επίσης εις: Σχολή Μηχανικού, Σχολή ΑΒΧ Αμύνης, ΣΕΟΕΔ, Σχολή Πληροφοριών, Σχολή Ξένων Γλωσσών/Τμήμα Βουλγαρικής, ΕΚΕΑ/Ε και Σχολή Γεν. Μορφώσεως.

Τιμήθηκε με τα εξής: Μετάλλια Στρατιωτικής Αξίας Δ' και Γ' Τάξεως, Χρυσό Σταυρό Βασιλικού Τάγματος Φοίνικος και Τάγματος Γεωργίου Α'.

Ήταν νυμφευμένος με την Ελένη Κεφαλά, με την οποία απέκτησε δύο κόρες, την Αναστασία και την Όλγα.

ΑΛΑΜΑΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Συνταγματάρχης (ΠΒ) ε.α.
ετών 88

Έφυγε στις 25 Αυγούστου 2008 και ετάφη στις 26 Αυγούστου στην Κέρκυρα, όπου διέμενε.

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα στις 14-4-1920 και ονομάστηκε Ανθυπολοχαγός το έτος 1950.

Διοίκησε τις Μονάδες: 135 ΜΠΠ και Τ.Ε. Κορμάτας Λαμίας.

Φοίτησε στα διάφορα σχολεία του Όπλου του και επιπλέον εις: Σχολή Προληπτικής Συντήρησης Τεχνικών Υλικών, Σχολή Επιστρατεύσεως και Σχολή Πληροφοριών της ΑΣΔΕΝ.

Έλαβε μέρος στις Επιχειρήσεις τις περιόδους 1940-41, 1942-44 και 1946-48.

Τιμήθηκε με τα παρακάτω: Χρυσό Μετάλλιο, Πολεμικό Σταυρό Γ' Τάξεως, Μετάλλιο Εξαιρέτων Πράξεων, Χρυσό Σταυρό Β. Τάγματος του Φοίνικος και του Γεωργίου Α', Μετάλλιο Στρατιωτικής Αξίας Δ' Τάξεως και Σταυρό Ταξιαρχών Φοίνικος.

Με την αείμνηστη σύζυγό του είχε αποκτήσει δυο κόρες, την Καλλιόπη και την Αλεξία.

ΣΚΟΥΤΕΛΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Αντιστράτηγος (ΠΒ) ε.α.
ετών 67

Έφυγε στις 11 Οκτωβρίου 2008. Γεννήθηκε στο Γύθειο το έτος 1941 και ονομάστηκε Ανθυπολοχαγός (ΠΒ) το έτος 1965.

Διοίκησε τις Μονάδες: 110 Α/Κ ΜΠΠ, 161 ΜΜΠ, 15 ΔΜΕΑ και τη Χ Μεραρχία Πεζικού.

Φοίτησε κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στα διάφορα

σχολεία του Όπλου του, ως επίσης εις: ΣΕΟΕΔ/Τμήμα Α.Β.Χ. Πολέμου, ΚΕΑΠ, Σ.Σ.Σ. Αγωγής, 116 ΜΠΠ/Συγκρότημα Δ/Β (Τμήμα Λοιπών Όπλων), Σχολή Πληροφοριών/Β' ΣΣ, ΓΥΣ/Σχολή Τοπογραφίας/Τμήμα Κτηματογραφείσεως, ΑΣΠ και ΣΕΘΑ.

Τιμήθηκε με τα παρακάτω: Διαμνημονεύσεις: Ευδοκίμου Διοικήσεως Β' και Α' Τάξεως, Υπηρεσιών Αξιωματικού Επιτελούς Β' και Α' Τάξεως, Μετάλλια Στρατιωτικής Αξίας Β' και Α' Τάξεως, Χρυσό Σταυρό του Παρασήμου του Τάγματος της Τιμής, Ταξιάρχης του Παρασήμου, του Τάγματος του Φοίνικα και του Τάγματος της Τιμής.

Νυμφεύτηκε την κα Θάλεια Ηλιάδου, με την οποία απέκτησε τρία παιδιά: Τον Ρήγα, τον Δημήτριο και τη Σταυρούλα.

ΝΤΟΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Αντιστράτηγος (ΠΒ) ε.α.
ετών 94

Έφυγε στις 26 Οκτωβρίου 2008.

Γεννήθηκε στην Αγία Ευθυμία Φωκίδος το έτος 1914 και ονομάστηκε Ανθυπολοχαγός το έτος 1937.

Διοίκησε τις Μονάδες: 104 ΣΠΠ, 103 ΣΠΠ, 118 ΜΠΠ, 108 ΜΠΠ, τις Διοικήσεις Πυροβολικού VI ΜΠ, XI ΜΠ και διητέλεσε Διευθυντής ΔΠΒ/ΓΕΣ.

Φοίτησε, εκτός από τα βασικά σχολεία του Όπλου του και εις Σχολή Πολέμου, Σχολή Ειδικών Όπλων Ευρώπης, Σχολή Γενικής Μορφώσεως, Σχολή ΝΑΤΟ, Σχολή Εθνικής Αμύνης, Κέντρο Σοστημάτων Ναυτικής Διεύθυνσης.

Έλαβε μέρος στις πολεμικές επιχειρήσεις τις περιόδους: 1940-41, 1942-44, 1947-48.

Τιμήθηκε με τα εξής: Μετάλλιο Εξαιρέτων Πράξεων, Πολεμικό Σταυρό Α' Τάξεως, Χρυσό Αριστείο Ανδρείας, Χρυσό Σταυρό Τάγματος Γεωργίου Α' μετά ξιφών και Τάγματος Γεωργίου Α' Σταυρό Ταξιαρχών Βασιλικού Τάγματος Φοίνικος, Αναμνηστικό Μετάλλιο Εθνικής Αντιστάσεως, Αναμνηστικό Μετάλλιο Εκστρατείας και Αργυρό Αριστείο Ανδρείας.

Νυμφεύτηκε το έτος 1949 την κα Αθηνά Παπαθανασίου, με την οποία απέκτησε δυο παιδιά, τη Μαρία και τον Ευθύμιο.

ΠΕΝΘΗ

ΑΣΤΕΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ετών 87

Στις 24 Σεπτεμβρίου 2008 έφυγε από τη ζωή ο αδελφός δυο συναδέλφων-μελών του Συνδέσμου μας: του Συνταγματάρχη (ΠΒ) ε.α. Γεωργίου Ροδόπουλου, τάξεως ΣΣΕ/1948 και του Ταγματάρχη (ΠΒ) ε.α. Δημητρίου Αστέρη (προαχθέντος μετά θάνατον) στις 4-12-1994.

Ο μεταστάς διητέλεσε Διευθυντής του ΟΤΕ και είχε νυμφευθεί την κα Φωτεινή Γιαννακοπούλου, αδελφή του μέλους μας Νικολάου Γιαννακοπούλου - έφεδρου Υψηλού (ΠΒ).

Στην κηδεία του, που έγινε σε στενό οικογενειακό κύκλο, ο αδελφός του, Σχης (ΠΒ) ε.α. Γεώργιος Ροδόπουλος κατέθεσε στεφάνι εκ μέρους του Συνδέσμου μας.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ετών 75

Στις 21 Νοεμβρίου 2008 έφυγε από τη ζωή η πεθερά του ταμιά μας Αντιστρατήγου ε.α. Δημητρίου Σκουρλετόπουλου και ετάφη στο Κοιμητήριο του Βύρωνα.

Είχε γεννηθεί στην Αραλιάδα Ηλείας το έτος 1933 και είχε νυμφευθεί τον Χρήστο Παπαχριστόπουλο (που έχασε τη ζωή του σε αυτοκινητιστικό ατύχημα πριν από 9 χρόνια), με τον οποίον απέκτησε 4 παιδιά (με πρωτότοκη την κυρία Σοφία Σκουρλετόπουλου), που της χάρισαν 7 εγγόνια.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου εκφράζει θερμά συλλυπητήρια στους οικείους των παραπάνω θανόντων και τους εύχεται την από Θεού παρηγοριά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο «ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗΣ» με μεγάλη χαρά και ευχαρίστηση δημοσιεύει άρθρα, κείμενα, επιστολές κ.λπ. των αναγνωστών του, χωρίς καμία αντίρρηση ή επιφύλαξη.

Πολλές φορές όμως τα προς δημοσίευση αποσπασματικά κείμενα είναι αρκετά μεγάλα σε μέγεθος, δυσανάγνωστα και με άλλες ατέλειες, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται δυσχέρειες στη δημοσίευσή τους και πολλές φορές παράνομα από τους αναγνώστες μας.

Κατόπιν των παραπάνω, παρακαλούμε για τα προς δημοσίευση κείμενα να τηρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις:

Το κείμενο να αναφέρεται σε θέματα γενικού ενδιαφέροντος, να έχει περιορισμένη έκταση και να μην υπερβαίνει τις 2-3 δακτυλογραφημένες σελίδες.

Να είναι ενυπόγραφο με όλα τα στοιχεία του συντάκτη-αποστολέα.

Να μην είναι υβριστικό, σκοφαντικό και να μην περιλαμβάνει προσωπικές επιθέσεις και αντιπαραθέσεις, αλλά και να μην περιέχει ευχαριστίες και επαίνους.

Να είναι κατά προτίμηση δακτυλογραφημένο και σε περίπτωση που είναι χειρόγραφο να είναι καθαρογραμμένο και ευανάγνωστο.

Ο «ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗΣ» ευελπιστεί ότι με τη συνεργασία και των αναγνωστών του θα αναβαθμιστεί και θα ανεβάσει ακόμη πιο ψηλά το επίπεδο και την ποιότητά του.

ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗΣ

Τριμηνιαία Ενημερωτική Έκδοση (Εφημερίδα)
ΑΦΜ 099990803. ΚΒ' ΔΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΩΔ. 6561

Ιδιοκτήτης: Σύνδεσμος Αποστράτων Αξιωματικών Πυροβολικού του Ελληνικού Στρατού Εκδότης-Διευθυντής: Παναγιώτης Μπακόπουλος, Αντιστράτηγος ε.α. Πρόεδρος του Δ.Σ. Υπεύθυνος Σύνταξης: Αθανάσιος Νικολοδήμος, Αντιστράτηγος ε.α. Γεν. Γραμματέας του Δ.Σ. Ταχ. Διεύθυνση: Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος Ταχ. Κώδικας: 10432 Αθήνα Τηλέφωνο-FAX: 210 5235408 e-mail: pirovolitis@otenet.gr www.pirovolitis.gr Κυκλοφορεί σε 1600 αντίτυπα και διανέμεται δωρεάν Το παρόν φύλλο εκδόθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2008

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ

4 Δεκεμβρίου
ΗΜΕΡΑ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος το ξημέρωμα της 4ης Δεκεμβρίου, βρήκε όλες τις Μονάδες Πυροβολικού ντυμένες στα γιορτινά, για να τιμήσουν την Προστάτιδά τους Μεγαλομάρτυρα Αγία Βαρβάρα.

Θυμάτων Πολέμου, το Δ.Σ. του Συνδέσμου Αποστράτων Αξκών Πυροβολικού και πολλοί απόστρατοι Αξκικοί του Πυροβολικού, Δημοτικοί και Νομαρχιακοί Σύμβουλοι της περιοχής και πολλοί προσκεκλημένοι από τα Μέγαρο, Ν. Πέραμο, Αθήνα και άλλες πόλεις της Ελλάδος.

Στην ημερήσια Δην του κ. Α/ΓΕΣ, αναφέρθηκαν οι θυσίες και οι προσφορές των Πυροβολιτών στους αγώνες του έθνους. Μεταξύ άλλων τονίσθηκε ότι από το 1823, που συγκροτήθηκε η πρώτη Μοίρα Πυροβολικού έως και σήμερα, το Πυροβολικό ακολούθησε μια λαμπρή και ένδοξη πορεία συμμετέχοντας σε όλους τους α

Επίκεντρο των εορταστικών εκδηλώσεων προς τιμήν της προστάτιδας του Πυροβολικού, είναι η Σχολή Πυροβολικού.

Η μνήμη της Μεγαλομάρτυρας τιμάται από την Ορθόδοξη και τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία στις 4 Δεκεμβρίου κάθε έτους. Ως Προστάτιδα του Πυροβολικού καθιερώθηκε από το 1829, όταν γιορτάστηκε για πρώτη φορά στο Ναύπλιο στο στρατόπεδο του μόλις συγκροτημένου «Τάγματος Πυροβολιστών» όπως ονομαζόταν τότε. Στους προσκεκλημένους είχαν προσφερθεί λουκουμάδες και κονιάκ, και αυτό επανελήφθη και το επόμε

γώνες του Έθνους μας, γράφοντας σελίδες δόξας και ηρωισμού, κατακτώντας μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά και τη συνείδηση του Ελληνικού λαού. Με την Ημερήσια Διαταγή του κ. Α/ΓΕΣ προέτρεψε όλους τους Πυροβολιτές να παραμείνουν πειθαρχημένοι και αφοσιωμένοι στα στρατιωτικά τους καθήκοντα, για την επαύξηση της ισχύος και της ετοιμότητας του Πυροβολικού, έτοιμοι και αποφασισμένοι για κάθε θυσία, υπό τη σκέπη της Προστάτιδας Αγίας Βαρβάρας.

Στη συνέχεια ακολούθησαν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Ήρωα του όπλου του Πυροβολικού Κων/νου Βερσή από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελο-Βασίλειο Μείμαράκη. Ο Τχης (ΠΒ) Κων/νος Βερσής γεννήθηκε στην Αθήνα το 1901. Το 1917 εισήχθη στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, απ' όπου και αποφοίτησε το 1921 με το βαθμό του Ανθλγού. Προήχθη σε Υπολοχαγό το 1923, σε Λοχαγό το 1930, σε Ταγματάρχη το 1938 και σε Αντισυνταγματάρχη μετά θάνατον.

Έλαβε μέρος στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο 1940-41 ως Διοικητής Μοίρας στο Α' Σύνταγμα Πεδινού Πυροβολικού. Την 23η Απριλίου 1941 στο ύψωμα Ραφίτσας, έθεσε τέρμα στη ζωή του όταν υποχρεώθηκε να παραδώσει τα πυροβόλα της Μοίρας του στους Γερμα

νο έτος, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί παράδοση, η οποία διατηρείται μέχρι σήμερα.

Την παραμονή του εορτασμού, τελέσθηκε, σε κατανυκτική ατμόσφαιρα, η ακολουθία του εσπερινού με αρτοκλασία και περιφορά της εικόνας της Μεγαλομάρτυρος, με τη συνοδεία τμήματος της στρατιωτικής μουσικής της ΑΣΔΥΣ. Την ακολουθία, πλέον του προσωπικού της Σχολής, παρακολούθησαν ο Υδντής ΔΠΒ/ΓΕΣ Ταξίαρχος Παναγιώτης Πουλόπουλος, ο Δήμαρχος Ν. Περάμου, εκπρόσωποι των τοπικών αρχών και πλήθος πιστών. Στο χώρο της ακολουθίας είχαν τοποθετηθεί τα Ιερά Λείψανα της Αγίας, τα οποία είχαν μεταφερθεί από τον Στρατιωτικό Ιερέα του ΓΕΕΘΑ, πατέρα Αλέξιο, προκειμένου να αποδοθεί ιδιαίτερη λαμπρότητα στον εορτασμό.

Ανήμερα του εορτασμού, στον ιδιαίτερα ευπρεπισμένο χώρο της Σχολής διεξήχθη η επίσημη τελετή. Την τελετή τίμησε με την παρουσία του ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελος-Βασίλειος Μείμαράκης, ο οποίος παρέστη και ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης. Στη δοξολογία στην οποία χοροστάτησε εκπρό

σωπος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μεγάρων και Σαλαμίνος κ.κ. Βαρθολομαίου, παρευρέθησαν ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μπούρας ως εκπρόσωπος της Βουλής, ο Αρχηγός του ΓΕΕΘΑ Στρατηγός Δημήτριος Γράφας, ο Αρχηγός του ΓΕΣ Αντιστράτηγος κ. Δημήτριος Βούλγαρης, ο Αρχηγός του ΓΕΑ Αντιπέρραρχος κ. Ιωάννης Γιάγκος, ο Αρχηγός του ΓΕΝ Αντιναύαρχος Γεώργιος Καραμαλίκης, ο Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ Στρατηγός ε.α. Γεώργιος Αντωνιάδης, οι Επίτιμοι Αρχηγοί ΓΕΣ Στρατηγός ε.α. Κων/νος Βούλγαρης και Παναγιώτης Χαρθάλας, ο Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ Αντιστράτηγος κ. Γεώργιος Βέζος, ο Δκτής της ΑΣΔΥΣ Αντιστράτηγος κ. Ιωάννης Κολέτσος, ο Δντής της Διευθύνσεως Πυροβολικού του ΓΕΣ Υποστράτηγος κ. Ιωάννης Μπασοδάνης, αντιπροσωπεία ανωτάτων και ανωτέρων Αξκών του ΓΕΕΘΑ και του ΓΕΣ, ο Δήμαρχος Μεγάρων κ. Δημήτριος Στρατιώτης, ο Δήμαρχος Ν. Περάμου κ. Σταύρος Φωτίου, αντιπροσωπεία από το προεδρείο της Γενικής Συνομοσπονδίας Αναπήρων

νοούς, κατά παράβαση των αρχικών όρων της ανακωχής.

Ακολούθησε κατάθεση στεφάνου στο μνημείο των Πεσόντων Πυροβολιτών από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελο-Βασίλειο Μείμαράκη και τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή, ενώ τμήμα της μουσικής της ΑΣΔΥΣ ανέκρουσε τον Εθνικό Ύμνο.

Το πρόγραμμα του εορτασμού ολοκληρώθηκε με την παράθεση δεξιώσεως, κατά την οποία προσφέρθηκαν οι παραδοσιακοί λουκουμάδες με κονιάκ, όπως ακριβώς καθιερώθηκε από τον πρώτο εορτασμό της Αγίας Βαρβάρας το 1829. Κατά τη διάρκεια της δεξιώσεως ο Δκτής της Σχολής προσέφερε στον κ. Υπουργό αναμνηστική πλακέτα και ο Δντής της ΔΠΒ/ΓΕΣ έναν σκαλιστό κάλυκα βλήματος. Ο κ. Υπουργός ευχαριστώντας τον Δκτή της Σχολής, αναφέρθηκε στη σημασία της ημέρας, στο σπουδαίο ρόλο που διαδραματίζουν οι Ένοπλες Δυνάμεις για την αξιοποίηση των οπλικών συστημάτων τα οποία αγοράζονται από το υστέρημα του Ελληνικού λαού, προκειμένου αυτός να αισθάνεται ασφαλής και υπερήφανος και να μπορεί ανεπηρέαστα να ασχοληθεί με τα ειρηνικά και παραγωγικά του έργα. Επίσης αναφέρθηκε στις προσπάθειες της Κυβέρνησης για βελτίωση της ποιότητας ζωής των στρατιωτικών και την αναβάθμιση της εκπαίδευσής προκειμένου ο Ελληνικός Στρατός να αντιπάρσει την ποιοτική υπεροχή έναντι της οποίας αριθμητικής υπεροχής άλλων στρατών.

Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Στα πλαίσια των εορταστικών εκδηλώσεων για την Προστάτιδα του Όπλου μας Αγία Βαρβάρα ο Σύνδεσμός μας πραγματοποίησε το βράδυ της 4ης Δεκεμβρίου 2008, την καθιερωμένη, από την αρχή της ιδρύσεώς του, επίσημη χοροεσπερίδα του, στη Λέσχη Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων, με την προσασία του αρχηγού ΓΕΣ, Αντιστράτηγου Δημητρίου Βούλγαρη και τη συμμετοχή μελών και φίλων του Συνδέσμου μας, καθώς και ικανοποιητικό αριθμό ανωτάτων εν ενεργεία Αξιωματικών. Εκτός από τον Αρχηγό ΓΕΣ, που λάμπρυνε με την παρουσία του την εκδήλωση, παρέστησαν επίσης: Ο Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ Στρατηγός ε.α. Γεώργιος Αντωνιάδης, ο Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ Αντιστράτηγος Γεώργιος Βέζος, ο Διοικητής ΑΣΔΥΣ Αντιστράτηγος Ιωάννης Κολέτσος, ο Πρόεδρος του Πολεμικού Μουσείου Αντιστράτηγος Κων/νος Τσιμόγιαννης, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών Αντιστράτηγος ε.α. Αριστείδης Προκοπίου, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών Σώματος Εφοδιασμού - Μεταφορών Υποστράτηγος ε.α. Αλέξανδρος Σταμάτης, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών Οικονομικού Υποστράτηγος ε.α. Αθανάσιος Μακρογιάννης, ο Διευθυντής της ΔΠΒ/ΓΕΣ

Υποστράτηγος Ιωάννης Μπασοδάνης, ο Διευθυντής Γ' Κλάδου ΓΕΣ Υποστράτηγος Γεώργιος Φιλίππαιος, ο Διευθυντής Γραμματείας του ΚΥΣΕΑ-ΣΑΜ και ΣΑΓΕ Υποστράτηγος Ευάγγελος Δανιάς, ο Διευθυντής ΔΕΠΑΘΑ Υποστράτηγος Στυλιανός Νιτόγρης, ο Υποδιευθυντής ΔΕΠΑΘΑ Υποστράτηγος Βύρων Μαυροδόπουλος, ο Διευθυντής του 3ου ΕΓ/ΓΕΣ Ταξίαρχος Μιχαήλ Κωσταράκος, ο Διοικητής του ΚΕΠΒ Ταξίαρχος Πασχάλης Χατζησταύρου, ο Διευθυντής του 7ου ΕΓ/ΓΕΣ Ταξίαρχος Θεόδωρος Τζώτζος, ο Διοικητής της Σχολής Πυροβολικού Ταξίαρχος Σωτήριος Γκάλλβας, ο Υποδιευθυντής της ΔΠΒ/ΓΕΣ Ταξίαρχος Παναγιώτης Πουλόπουλος, ο Διευθυντής του Επιτελικού Γραφείου του Αρχηγού ΓΕΣ Αντισυνταγματάρχη (ΠΒ) Δημόκριτος Ζερβάκης.

Ιδιαίτερα αισθητή ήταν και φέτος η παρουσία ικανού αριθμού Εφεδρων Αξιωματικών Πυροβολικού, οι οποίοι έχουν γίνει μέλη του Συνδέσμου μας και συμμετέχουν ενεργά σε όλες σχεδόν τις εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας.

Στο σύντομο χαιρετισμό που απύθυνε προς όλους τους παρισταμένους ο Πρόεδρος του συνδέσμου επωφελούμενος της παρουσίας του κ. Αρχηγού ΓΕΣ, τον ευχαρίστησε για το προσωπικό ενδιαφέρον του και την αμέριστη συμπαράστασή του προς το Σύνδεσμο, από την αρχή της ιδρύσεώς του, συμβάλλοντας εκεί αποφασιστικά στη λειτουργία του.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου θεωρεί χρέος του να ευχαριστήσει και δημόσια τον Διευθυντή Πυροβολικού του ΓΕΣ και το επιτελείο του για την άφορη και αρμονική συνεργασία τους με τα μέλη του Δ.Σ., τη Διοίκηση της ΑΣΔΥΣ, για τη διάθεση της Στρατιωτικής Μουσικής και τη Διεύθυνση της ΛΑΕΔ με όλο το προσωπικό της, για την παροχή υπηρεσιών υψηλού επιπέδου, τρεις βασικούς παράγοντες, που συνέβαλαν αποφασιστικά στην επιτυχία της εκδήλωσης.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ 180 ΧΡΟΝΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Την Κυριακή 12 Οκτωβρίου 2008, πραγματοποιήθηκε στη Σχολή Πυροβολικού, η προγραμματισμένη εκδήλωση της Δ/σεως Πυροβολικού του Γενικού Επιτελείου Στρατού, για την συμπλήρωση των 180 χρόνων από την συγκρότηση του 1ου Τάγματος Πυροβολικού, μετά από πρόταση του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας.

Τη μελετή τίμησαν με την παρουσία τους, ο Αρχηγός του ΓΕΣ Αντγος Δημήτριος Βούλγαρης, ο Γενικός Επιθεωρητής Στρατού Αντγος Πέτρος Τσαλκίδης, ο Διευθυντής Πυροβολικού του ΓΕΣ Υποστράτηγος Ιωάννης Μπασδάνης, ο Νομάρχης Δυτ. Αττικής κος Αριστέιδης Αρκουδάρης, ο Δήμαρχος της Ν. Περάμου Σταύρος Φωτίου, ο Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ Στγός ε.α. Γεώργιος Αντωνοκόπουλος, οι Επίτιμοι Αρχηγοί ΓΕΣ Στρατηγός ε.α. Κων/νος Βούλγαρης και Στρατηγός ε.α. Κων/νος Παναγιωτάκης, το Δ.Σ. και το σύνολο των μελών του Συνδέσμου, που είχαν λάβει ειδικές προσκλήσεις, από τη ΔΠΒ/ΓΕΣ.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλάμβανε Δοξολογία στον Ιερό Ναό της προσταΐδος του Όπλου, Αγίας Βαρβάρας, στην οποία χοροστάτησε ο εκπρόσωπος του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Μεγάρων και Σαλαμίνος κ.κ. Βαρθολομαίου, Πρωτοσύγκελος π. Θεόδωρος Μουρτζούκος.

Μετά το πέρας της δοξολογίας πραγματοποιήθηκε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των ψυ-

χών των πεσόντων Αξκών και Οπλιτών του Όπλου του Πυροβολικού και έπειτα ακολούθησε κατάθεση στεφάνου, από τον Αρχηγό του ΓΕΣ.

Στην συνέχεια όλοι οι προσκεκλημένοι μετέβησαν στην έκθεση οπλικών συστημάτων που διοργάνωσε η Σχολή όπου είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν για τα οπλικά συστήματα που διαθέτει το Ελληνικό Πυροβολικό σήμερα.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης συνεχίστηκε στο Αμφιθέατρο της Σχολής, όπου ο κ. Αρχηγός του ΓΕΣ, ο Δντής Πυροβολικού και ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών Πυροβολικού, καλωσόρισαν τους προσκεκλημένους και τους απύθνυαν και ρετισμό.

Έπειτα ακολούθησε παρουσίαση, από τον Δντή του Γραφείου Μελετών της Σχολής Ανχη (ΠΒ) Ιωάννη Κακούλη, εμπειριστατών ομιλίας, σχετικά με την εξέλιξη του Ελληνικού Πυροβολικού μέσα στα 180 χρόνια της Ιστορίας του από την ίδρυσή του με το προεδρικό διάταγμα του τότε κυβερνήτη της Ελλάδος Ι. Καποδίστρια, την 17 Αυγ. 1828, μέχρι και σήμερα. Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον οι προσκεκλημένοι παρακολούθησαν τα σύγχρονα και υψηλής τεχνολογίας οπλικά συστήματα και μέσα που διαθέτει σήμερα το Πυροβολικό, ενώ είχαν την ευκαιρία μέσω προβολής ταινιών, να συνειδητοποιήσουν την συμβολή του Πυροβολικού κατά τον προ-

γούμενο αιώνα μέχρι σήμερα και να διαπιστώσουν για μια ακόμη φορά αφενός μεν ότι οι παλαιότερες γενεές, με την αυταπάρνηση, το σθένος και τις ηρωικές τους θυσίες, έκαναν το ένδοξο Πυροβολικό μας βασικό συντελεστή της νίκης σε όλους τους αγώνες του Έθνους, αφετέρου δε ότι οι νεότεροι Πυροβολητές, είναι οι απόλυτοι συνεχιστές της ηρωικής παραδόσεως του Όπλου μας. Ενός Όπλου το οποίο, με την χρησιμοποίηση της νέας τεχνολογίας και την ανάπτυξη και εφαρμογή νέων επιχειρησιακών δογμάτων, εξελίσσεται σε κυρίαρχο στο σύγχρονο πεδίο της μάχης.

Στο τέλος της ενημερώσεως οι παρευρισκόμενοι, ενθουσιασμένοι από τον τρόπο της παρουσιάσεως, καταχειροκρότησαν τον ομιλητή και εξέφρασαν την ικανοποίησή τους, για την άριστη ενημέρωση που τους παρουσίασε.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με δεξίωση που παρέθεσε η Σχολή στη ΛΑΦ Ν. Περάμου με τη συμμετοχή όλων των παρευρισκόμενων.

Κατά την αποχώρησή τους οι επίσημοι προσκεκλημένοι αλλά και όλοι όσοι έλαβαν μέρος την εκδήλωση ευχαρίστησαν τους Δντή Πυροβολικού του ΓΕΣ, Υπτιγο Ιωάννη Μπασδάνη και Δκτή της Σχολής Πυροβολικού Ταξίαρχο Σωτήριο Γκάλβα για την φιλοξενία, που τους επιφύλαξαν και για την άψογη οργάνωση της εκδήλωσης.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΓΕΠΣ ΑΝΤΓΟΥ Ε.Α. ΧΡΗΣΤΟΥ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ με θέμα «1828 Το Τάγμα των Πυροβολιστών και το Σχολείον της Πυροβολικής»

Στα πλαίσια των εορταστικών εκδηλώσεων που διεξάγονται φέτος με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 180 χρόνων από τη συγκρότηση του πρώτου Τάγματος Πυροβολικού στο Στρατό του Νεότερου Ελληνικού Κράτους, πραγματοποιήθηκε στη Σχολή Πυροβολικού την 30.09.2008 σχετική ομιλία από το Επίτιμο ΓΕΠΣ Αντγο ε.α. κ. Χρήστο Σ. Φωτόπουλο.

Την εκδήλωση τίμησαν μεταξύ των άλλων με την παρουσία τους, ο Υπτιγος κ. Γεώργιος Φιλιππιάος Δντής Γ' ΚΛ/ΓΕΣ, ο Υπτιγος κ. Κουτρής Σταύρος Δκτής της ΣΣΕ, το διοικητικό συμβούλιο του Συνδέσμου με αρκετά από τα μέλη του, οι τοπικές πολιτικές και στρατιωτικές Αρχές και αρκετοί Αποστράτοι Αξιωματικοί, συμμαθητές του ομιλητού.

Ο Διοικητής της Σχολής Ταξίαρχος Σωτήριος Γκάλβας αφού καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους στο κατάμεστο αμφιθέατρο της Σχολής, παρουσίασε το πλούσιο βιογραφικό του ομιλητή και τον προσκάλεσε στο θήμα.

Η πολύ ενδιαφέρουσα ιστορική ομιλία με θέμα «Το Τάγμα Πυροβολιστών και το Σχολείον Πυροβολικής», αλλά και η εμπειρία του ομιλητή επέτρεψαν στο ακροατήριο να μάθει γεγονότα και πρόσωπα, τα οποία έβαλαν τα πρώτα θεμέλια για τη συγκρότηση του Πυροβολικού καθώς και αυτού που αποτελεί σήμερα η Σχολή, δηλαδή το χώρο όπου γεννιέται αλλά και συντηρείται ο Έλληνας Αξκός του Πυροβολικού.

Μετά το πέρας της ομιλίας επακολούθησε απονομή τιμητικής πλακέτας με το έμβλημα του Πυροβολικού «Ισχύς διά της Γνώσεως» στον Επίτιμο ΓΕΠΣ Αντγο ε.α. κ. Χρήστο Σ. Φωτόπουλο, από τον Δκτή της Σχολής. Η εκδήλωση έκλεισε με μικρή δεξίωση που παρέθεσε η Σχολή για τους επίσημους προσκεκλημένους, στη Λέσχη Αξιωματικών.

(Το πρώτο από τα δύο μέρη της ομιλίας δημοσιεύεται στη σελίδα 5, ενώ το δεύτερο θα δημοσιευτεί στο επόμενο τεύχος, ελπίζει χώρο).

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΣΗΣ ΠΤΥΧΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΔΕΑ ΠΒ 2008 Β' ΕΣΣΟ

Την Παρασκευή 26 Σεπτεμβρίου 2008, πραγματοποιήθηκε στη Σχολή Πυροβολικού η τελετή αποφοίτησης και επίδοσης των πτυχίων στους Δοκίμους Εφέδρους Αξιωματικούς της 2008 Β' ΕΣΣΟ, οι οποίοι περάτωσαν με επιτυχία την εκπαίδευσή τους ως Υποψήφιοι Έφεδροι Αξιωματικοί του Πυροβολικού.

Την τελετή τίμησαν με την παρουσία τους, ο εκπρόσωπος του Μητροπολίτη Μεγάρων και Σαλαμίνος Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Πατέρας Αλέξανδρος, ο πρόεδρος του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών του Πυροβολικού και μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Συνδέσμου, οι τοπικές πολιτικές και στρατιωτικές Αρχές, καθώς επίσης και πλήθος συγγενών και φίλων των αποφοιτησάντων Εφεδρών Αξιωματικών.

Μετά τη Δοξολογία ανεγνώσθη η Ημερησία Διαταγή του Διοικητού της Σχολής Τα-

ξίαρχου Σωτήριου Γκάλβα και αφού ο Δκτής της Σχολής απεύθυνε στους Δοκίμους Έφεδρους Αξκούς και τους προσκεκλημένους σύντομο χαιρετισμό εκ μέρους του κ. Α/ΓΕΣ Αντγού Δημήτριου Βούλγαρη, πραγματοποιήθηκε η απονομή των πτυχίων και η επίδοση τιμητικών εμβλημάτων στους πρωτεύσαντες Εφέδρους.

Στη συνέχεια έλαβε χώρα κατάθεση στεφάνου από τον Διοικητή της Σχολής Πυροβολικού στο Μνημείο του Αγνώστου Πυροβολητή και τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή. Επακολούθησε παρέλαση των αποφοίτων και αμέσως μετά, η Σχολή παρέθεσε δεξίωση στο Κέντρο

Ψυχαγωγίας Αξιωματικών προς όλους τους παρευρισκόμενους.

Η Σχολή αποχαιρέτησε τους Δοκίμους Εφέδρους Αξιωματικούς της 2008 Β' ΕΣΣΟ, με τη βεβαιότητα ότι κατά το χρόνο της παροχής και της εκπαίδευσής τους σ' αυτήν, αποκόμισαν όλες τις απαραίτητες επαγγελματικές γνώσεις ώστε να καταστούν άξιοι συντελεστές της λαμπρής και μακρόχρονης παράδοσης των Αξιωματικών του Πυροβολικού και ότι θα προσφέρουν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους προς την Πατρίδα και θα συμβάλουν στην προάσπιση της Ελευθερίας και της Εθνικής ανεξαρτησίας.

Οι δεσμοί του Αρχιεπισκόπου με το ΚΕΤΠΒ

«Υπερφανεύομαι ότι στο στρατόπεδο της Θήβας έκανα την εορτή της Αγίας Βαρβάρας επί 40 χρόνια, συνέχεια, χωρίς να λείψω ούτε μια φορά».

Την παραπάνω δήλωση έκανε ο Μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος, τον περασμένο Σεπτέμβριο στο γραφείο του Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελου Μείμαρκα, μετά τη Θεία Λειτουργία, που τέλεσε ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Ελλάδος στον Ιερό Ναό της Παναγίας της Παντάνασσας, που βρίσκεται στον προαύλιο χώρο του Πενταγώνου, όταν ο κ. Υπουργός τον υποδέχθηκε λέγοντας «μας έχετε κερδίσει με τη σεμνότητα και την απλότητά σας».

Ο Μακαριότατος ευχαρίστησε τον κ. Υπουργό και τους Στρατηγούς για την υποδοχή και τόνισε ότι ήταν χρέος και ευχαρίστηση για αυτόν που λειτούργησε στο Ναό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Εμείς επιβεβαιώνουμε του λόγου το αληθές και προσθέτουμε ότι ο Μακαριότατος από τη θέση του Μητροπολίτου Θηβών και Λεβαδείας παρίστατο και στις περισσότερες τελετές ορκωμοσίας Νεοσυλλέκτων, παρά τον φόρτο εργασίας, που του επέβαλαν οι συνεχείς υποχρεώσεις.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΠΒ ΓΙΑ ΤΑ «ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ»

Την 23η και 24η Οκτωβρίου 2008, στη Σχολή Πυροβολικού άνοιξαν οι πύλες για το κοινό στα πλαίσια της εκδήλωσης «ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ», ενός θεσμού που εντάσσεται στη γενικότερη προσπάθεια που καταβάλλει το ΓΕΣ για την ανάπτυξη και ενδυνάμωση των σχέσεων μεταξύ Στρατού και Κοινού, αλλά και την ενημέρωση της νεολαίας σε θέματα επαγγελματικού προσανατολισμού.

Η Σχολή στο διήμερο των εορταστικών εκδηλώσεων υποδέχθηκε στις εγκαταστάσεις της, μεταξύ άλλων, καθηγητές και μαθητές των Λυκείων των περιοχών Ελευσίνας, Μεγάρων και Ν. Περάμου.

Τους επισκέπτες καλωσόρισε στο αμφιθέατρο της Σχολής, ο Διοικητής Ταξίαρχος Σωτήριος Γκάλβας, και αφού διανεμήθηκε στους μαθητές το ενημερωτικό φυλλάδιο περί επαγγελματικού προσανα-

τολισμού του 7ου ΕΓ του ΓΕΣ, ακολούθησε λεπτομερής ενημέρωση για τον τρόπο εισαγωγής, των υποψηφίων στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων και Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών, αλλά και επί του θεσμού των Επαγγελματιών Οπλιτών. Στη συνέχεια παρουσιάστηκαν, εν συντομία, άλλα θέματα σχετικά με τον Στρατό, αλλά και δραστηριότητες της Σχολής.

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με ξενάγηση των επισκεπτών σε έκθεση φωτογραφίας και οπλικών συστημάτων.

Το βράδυ της 23ης Οκτωβρίου στα πλαίσια των εκδηλώσεων πραγματοποιήθηκε συναυλία από την Στρατιωτική Μουσική της ΔΥΒ στο αμφιθέατρο της Σχολής με ξένο και ελληνικό ρεπερτορίο.

Οι επισκέπτες έληξαν με παράθεση μικρής δεξίωσης στο Κέντρο Ψυχαγωγίας Αξιωματικών, όπου ο Δκτής της Σχολής αποχαιρέτησε τους επισκέπτες αλλά και τους μαθητές, αφού τους διαβεβαίωσε ότι ο Στρατός θα δεχθεί με χαρά όσους ενταχθούν στις Στρατιωτικές Σχολές και τους ευχήθηκε καλή πρόοδο και κάθε επιτυχία.

Υπήρξε διάχυτη η βεβαιότητα ότι οι μαθητές, παρά το περιορισμένο χρονικό διάστημα που φιλοξενήθηκαν στις εγκαταστάσεις της Σχολής, αποκόμισαν άριστες εντυπώσεις για τον Στρατό, αλλά και το Όπλο του Πυροβολικού.

HOTEL VERORI

Οδός ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ Αρ. 69
Τ.Κ. 19012
ΤΗΛ.: 22630 22291 - 94
FAX: 22630 23661

ΒΙΛΛΙΑ - ΑΤΤΙΚΗΣ

1828

ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΤΩΝ & ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΗΣ

Ομιλία του Αντιστρατήγου ε.α. Χρήστου Φωτόπουλου, Επίτιμου Γενικού Επιθεωρητή Στρατού, στη Σχολή Πυροβολικού, στις 30/9/08, προς τους Αξιωματικούς του Πυροβολικού στην επέτειο των 180 χρόνων από τη συγκρότησή του

Α' ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για μένα η αποδοχή, από μέρους της Διευθύνσεως Πυροβολικού του ΓΕΣ, της πρότασής μου για την παρουσίαση της σημερινής ομιλίας μου με θέμα: 1828 - Το Τάγμα των Πυροβολιστών και το Σχολείο της Πυροβολικής, στα πλαίσια της φετινής εορτής για τα 180 χρόνια παρουσίας και πλούσιας δράσης του Πυροβολικού του Ελληνικού Στρατού. Την ευχαριστώ πολύ.

Θεωρώ απαραίτητο να διατυπώσω, πριν από την έναρξη της ομιλίας, τις ακόλουθες αναγκαίες διευκρινίσεις ως προς το περιεχόμενό της και μόνον:

☛ Όλα τα ιστορικά στοιχεία είναι απόλυτα τεκμηριωμένα από επίσημες αρχειακές πηγές, στο βαθμό, ωστόσο, που αυτές θεωρούνται σήμερα πλήρεις, ακριβείς και αντικειμενικές.

☛ Η γλώσσα και η στρατιωτική ορολογία των ιστορικών εγγράφων της εποχής εκείνης, χρησιμοποιούνται, όπου και όταν χρειάζεται, αυτούσιες για λόγους και μόνον απόλυτου σεβασμού στην ιστορία και την παράδοσή μας. Και

☛ Όλες ανεξαρτήτως οι χρονολογίες και ημερομηνίες, που σημειώνονται αναφέρονται στο χρησιμοποιούμενο τότε Παλιό Ημερολόγιο, δηλαδή το Ιουλιανό.

Η παρουσίαση είναι διάρκειας πενήντα (50) περίπου λεπτών, μετά το πέρας της οποίας θα έχετε τη δυνατότητα να μου απευθύνετε ερωτήσεις.

Θα μου επιτρέψετε να αρχίσω την παρουσίαση με μία λακωνική αναφορά μου στην παρουσία και δράση του Πυροβολικού κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης 1821-1829.

ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ 1821-1829

Από την αρχή και μέχρι το τέλος του υπέρ της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας Ιερού Αγώνα (1821-1829), το ελληνικό πυροβολικό, αν και περιορισμένο σε προσωπικό και πενιχρό σε μέσα, συμμετείχε σε αρκετές πολιορκίες, εκστρατείες και μάχες εναντίον των εχθρικών στρατευμάτων. Το πυροβολικό εκείνο, δυνάμειως συνήθως ενός έως δυο λόχων (πυροβολαρχιών) με μικρό αριθμό πυροβόλων συνέπραξε με το Τακτικό Σώμα ή ανήκε οργανικά σε αυτό κατά τις πολεμικές επιχειρήσεις.

Στη συνέχεια και επιγραμματικά θα υπενθυμίσω την εν γένει δράση του Τακτικού Σώματος, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και εκείνη του πυροβολικού.

Η πρώτη χρήση πυροβόλου στον Αγώνα ήταν κατά την διάρκεια της πολιορκίας της Τριπολιτσάς (τέλη Μαΐου - 24 Σεπτεμβρίου 1821), όπου χρησιμοποιήθηκε το περίφημο κανόνι «κοφαχειλά», το οποίο χειρίστηκαν Έλληνες αγωνιστές με τελείως ανορθόδοξο τρόπο, αφού κανένας τους δεν γνώριζε τη χρήση του. Στη συνέχεια της πολιορκίας (Αύγουστος 1821), πρώτοι οι φιλέλληνες αξιωματικοί, Άγγλος Ρόμπερτσον και Γάλλος Βουτιέ, χρησιμοποίησαν, ως απλοί κανονιέρηδες, τα πρώτα τρία (3) κανόνια, που αγόρασε ο Άγγλος φιλέλληνας Συνταγματάρχης Γόρδον από τη Γενουά της Ιταλίας, τον Ιούλιο, κατά τον ερχομό του, με μερικούς Έλληνες και φιλέλληνες, στη μόλις τότε επαναστατημένη Ελλάδα. Έκτοτε συγκροτήθηκε από τον Βουτιέ, τμήμα πυροβολικού που θα συμμετείχε στον Αγώνα, σχεδόν πάντοτε, με το Τακτικό Σώμα, έχοντας ως κύρια αποστολή την υποστήριξή του με εκτόξευση πυρών (μπάλες και οβούζια), από τις αρχές του 1822 μέχρι και το Μάρτιο του 1828.

Η εν γένει δράση του Τακτικού Σώματος σε πολεμικές επιχειρήσεις κατά την ί-

δια χρονική περίοδο ήταν: Η συμμετοχή στην πολιορκία του Φρουρίου του Ακροκορινθίου η διεξαγωγή της καταστροφικής, για το Σώμα, Μάχης του Πέτα· η ενίσχυση των πολιορκητών των φρουριών του Ναυπλίου· η αποστολή λόχου πυροβολιστών, χωρίς κανόνια, για την ενίσχυση της φρουράς και χειρισμό των κανονιών του πολιορκημένου φρουρίου του Ναβαρίνου· η εκστρατεία στην Κάρυστο της Ευβοίας· η Μάχη του Χαϊδαρίου· η ενίσχυση της πολιορκημένης φρουράς της Ακρόπολης των Αθηνών· η εκστρατεία στον Πειραιά και οι Μάχες Φαλήρου και Κερασιονίου· η Μάχη στην τοποθεσία «Καλλιρρόη» Αθηνών και τέλος η αποτυχούσα εκστρατεία στη νήσο Χίο (Σεπτέμβριος 1827-Μάρτιος 1828).

Ακόμη από την έρευνα στα αρχεία πληροφορούμεθα, ότι και από τα άτακτα στρατεύματα χρησιμοποιήθηκαν μικρά τμήματα πυροβολικού ή και μόνον πυροβολιστές (Αρτιλλέροι) για χρησιμοποίηση των από λάφυρα κανονιών.

Αξίζει τέλος να σημειωθεί ότι η τελευταία συμμετοχή του πυροβολικού στον Αγώνα ήταν το Μάρτιο του 1829, όταν πλέον είχε συγκροτηθεί και οργανωθεί το «Τάγμα των Πυροβολιστών» και το «Σχολείο της Πυροβολικής». Ένα μικρό τακτικό σώμα, αποτελούμενο από τέσσερις (4) λόχους πεζικού και δύο (2) «κανονιοστοιχίας» (πυροβολαρχίες), με Αρχηγό του τον τότε διοικητή του Πυροβολικού Συνταγματάρχη Νικόλαο Πιέρρη, μετακινήθηκε από το Ναύπλιο στη Ναύπακτο, προκειμένου να ενισχύσει τα άτακτα τμήματα που πολιορκούσαν τότε το Φρούριό της. Μετά την παράδοση του φρουρίου (29 Μαρτίου 1829), ο Συνταγματάρχης Πιέρρης παρέμεινε οριστικά εκεί, με διαταγή του Κυβερνήτη, ως Ανώτερος Φρούραρχος των πόλεων: Ναυπάκτου, Μεσολογγίου και Καστελίου (φρουρίου) του Αντιρίου.

Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Από τις επείγουσες και πρώτες προτεραιότητες του Ιωάννη Καποδίστρια, μετά την άφιξή του (αρχές Ιανουαρίου του 1828) στην ερειπωμένη και ακόμη αγωνιζόμενη Ελλάδα ως Κυβερνήτη της, ήταν η αναδιοργάνωση και ο εκσυγχρονισμός των Ενόπλων Δυνάμεων της (Στρατευμάτων και Ναυτικού), τελείως απαραίτητων, τόσο για τη συνέχιση των πολεμικών επιχειρήσεων στην Πελοπόννησο και τη Στερεά Ελλάδα, όσο και για την αποκατάσταση και διατήρηση της τάξεως και ασφάλειας στο εσωτερικό της χώρας.

Η αναδιοργάνωση κι ο εκσυγχρονισμός των εν γένει στρατευμάτων της χώρας (Ατάκτων και Τακτικού Σώματος), άρχισε νωρίς και, παρά τη διαρκή έλλειψη επαρκών οικονομικών πόρων, συνεχίσθηκε σταδιακά και αφού προηγουμένως είχαν ληφθεί και υλοποιηθεί οι πρώτες αναγκαίες αποφάσεις του Κυβερνήτη (π.χ. η σύσταση Πολεμικού Συμβουλίου και γενικού Φροντιστηρίου κ.ά.). Με την απαραίτητη προϋπόθεση ότι δεν έπρεπε, για κοινωνικούς κυρίως λόγους, να διαλυθούν τα άτακτα ή ελαφρά τμήματα που αγωνίσθηκαν κατά την Επανάσταση, η αναγκαία εκείνη αναδιοργάνωση πραγματοποιήθηκε με:

☛ Τον προοδευτικό μετασχηματισμό όλων των «αεικινιτών» (ατάκτων) σωμάτων σε δέκα (10) Χιλιαρχίες από το τέλος του Φεβρουαρίου του 1828 και μετά. Ήταν τότε η πρώτη αναδιοργάνωσή τους, γιατί ακολούθησε, από τον Οκτώβριο του 1829, και δεύτερη σε είκοσι (20) Ελαφρά Τάγματα Πεζικού.

☛ Την ενίσχυση και αναδιοργάνωση του Τακτικού Σώματος, το οποίο, αποδεδειγμένο από την αποτυχούσα εκστρατεία του στη νήσο Χίο (Σεπτέμ-

βριος 1827 - Μάρτιος 1828), είχε μεταφερθεί, με διοικητή τον Γάλλο Συνταγματάρχη Κάρολο Φαβιέρο, στα Μέθανα της Αργολίδας, όπου η «Τακτικούπολις». Από εκεί και μετά την επιθεώρησή του από τον Κυβερνήτη (15 Μαρτίου 1828) μεταστάθμισε οριστικά στο Ναύπλιο, έχοντας στην εκχίλιων και πλέον ανδρών μειωμένη οργανική δύναμή του: το Επιτελείο του Σώματος (25), τρία Τάγματα Πεζικού (707), δύο Λόχους Πυροβολικού (113), Ήλη Ιππικού (134), Στρατιωτική Μουσική (17) και οκτώ (8) συνοδικά φιλέλληνες αξιωματικούς, ένας εκ των οποίων ήταν του Πυροβολικού.

Στο Ναύπλιο, και μετά την παραίτηση του Συνταγματάρχη Φαβιέρου και τον άμεσο διορισμό του μέχρι τότε Ανώτερου Φρουράρχου Αργολίδος Βαυαρού Συνταγματάρχη Καρόλου Φον Χέυδεκ ως Γενικού Διευθυντή του Τακτικού Σώματος (Μάιος 1828) άρχισε η ανασυγκρότηση αρχικά του Πεζικού και του Ιππικού και αμέσως μετά, και παράλληλα, του Πυροβολικού· ολοκληρώθηκε δε ένα χρόνο μετά (τέλος Ιουλίου του 1829) με την εξ αρχής συγκρότηση του καινούργιου Σώματος «Των επί της Οχυρωματοποιίας και Αρχιτεκτονικής», δηλαδή του Μηχανικού, από τους τότε υπηρετούτες στην «Ελληνική Πολιτεία» Έλληνες και ξένους αξιωματικούς εκείνου του Σώματος (Όπλοι).

Στη συνέχεια της ομιλίας μου θα παραθέσω λεπτομερώς τα επίσημα ιστορικά στοιχεία για τη «σύστασιν» και λειτουργία του περί το τέλος του Ιερού Αγώνα «Τάγματος των Πυροβολιστών» και του «Σχολείου της Πυροβολικής», τα οποία οργανώθηκαν στο πλαίσιο της ανασυγκρότησης του Τακτικού Σώματος.

ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΤΩΝ «Σύστασις» του Τάγματος

Ο Ιωάννης Καποδίστριας, καταβάλλοντας σοβαρές και επίμονες προσπάθειες για τη συνέχιση και ολοκλήρωση της ανασυγκρότησης και ανάπτυξης των Τακτικών Στρατευμάτων, έστειλε στο Γενικό Φροντιστήριο και το Γενικό Διευθυντή του Τακτικού Σώματος Συνταγματάρχη Φον Χέυδεκ την από 11 Αυγούστου 1828 διαταγή του με σκέψεις και κατευθυντήριες οδηγίες για την «σύστασιν ενός Τάγματος Κανονιέρων» (σ.σ. Πυροβολικού), ενώ ταυτόχρονα εξέφραζε την επιθυμία του για την, κατά πρότιμηση κατάταξη σ' αυτό, νέων ναυτών της Ύδρας, Πετσών (σ.σ. Σπετσών) και Ψαριανών «αίπινες κατά το παρόν είναι αργοί» (σ.σ. άνεργοι). Καθόριζε ακόμη, με λεπτομέρειες, τα της συγκρότησης του νέου στρατιωτικού σώματος. Έτσι, με πυρήνα τους τότε υπάρχοντες στο Ναύπλιο δύο (2) λόχους Πυροβολικού μειωμένης δύναμης του από τον Ιερό Αγώνα Τακτικού Σώματος και με την απαραίτητη νέα στρατολογία, η οργάνωση του υπό συγκρότηση νέου τάγματος θα ήταν παρόμοια με εκείνη του Τάγματος Πεζικού, δηλαδή θα είχε ένα επιτελείο (Etat Major) και έξι (6) λόχους πυροβολικού (Compagnies d' Artillerie) των εκατό

(100) ανδρών ο καθένας (σ.σ. κατά το γαλλικό πρότυπο). Όριζε, επίσης, ως τόπο συγκρότησης και οριστικού στρατωνισμού και εκπαίδευσής του «Τάγματος των Κανονιέρων» την πόλη της Κορίνθου, προκειμένου αυτό ν' αποτελέσει αργότερα τη φρουρά του Φρουρίου του Ακροκορινθίου.

Η παραπάνω τετρασελίδη διαταγή του Κυβερνήτη περιλάμβανε επίσης λεπτομερείς οδηγίες για την οργάνωση, τη λειτουργία αλλά και την εκπαίδευση του υπό συγκρότηση «Τάγματος των Κανονιέρων» (οργανωτικό σχήμα και δύναμη: τη επιτελείου του τάγματος και των λόχων, μισθοί αξιωματικών και οπλιτών, στρατολογία προσωπικού, εκπαίδευση, θητεία και άδειες των οπλιτών, διοικητική μέριμνα μονάδας κ.λπ.), διατυπώνοντας παράλληλα και την ευχή «το Τάγμα τούτο να ενδριυθή εις την Κορίνθον την α' του ερχομένου Σεπτεμβρίου», δηλαδή μετά από δέκα εννέα (19) ημέρες από την έκδοση της διαταγής του. Επιπλέον δε, απαιτούσε όπως υποβάλλουν «συνοπικόν λογαριασμόν των εξόδων δια την σύστασιν και διατήρησιν», του νέου στρατιωτικού σώματος. Τέλος έδινε την εντολή στους δύο αποδέκτες της διαταγής του να διαμορφώσουν, το ταχύτερον δυνατόν, και με βάση τις οδηγίες του και τις δικές τους γνώσεις, Σχέδιον Διατάγματος, προκειμένου να αρχίσει αμέσως η συγκρότηση του τάγματος.

Πρέπει να επισημανθεί εξ αρχής, ότι κατά την εξαιρετικά δύσκολη εκείνη εποχή, που ακόμη συνεχιζόταν ο Απελευθερωτικός Αγώνας στην Πελοπόννησο και τη Στερεά Ελλάδα, τρία ήταν τα σοβαρότερα προβλήματα που έπρεπε να αντιμετωπισθούν, αμέσως μετά την οριστική απόφαση για τη συγκρότηση του «Τάγματος των Κανονιέρων» και όχι μόνον:

- ☛ Η ανυπαρξία αξιωματικών, ιδιαίτερα κατωτέρων, για την απαραίτητη στελέχωση της μονάδας.
- ☛ Οι ανυπέβλητες δυσκολίες στρατολογίας, γι' αρκετούς λόγους, των αναγκαίων οπλιτών. Και
- ☛ Η αδυναμία, ελλείψει οικονομικών πόρων, εφοδιασμού του τάγματος, κυρίως με πυροβόλα, οβιδοβόλα και όλμους με τις αποσκευές τους και με πολεμοφόδια.

Εκείνο, το οποίο έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον από αυτήν την προκαταρκτική, θα λέγαμε, διαταγή και το οποίο ο Κυβερνήτης άφησε τελευταίο, είναι το μέρος που αφορούσε στα στελέχη (αξιωματικούς) του τάγματος, αφού, έναντι των επτά (7) υπηρετούντων τον Απρίλιο του 1828, προβλέποντο, από το προτεινόμενο οργανωτικό σχήμα του, είκοσι έξι (26) συνολικά μάχιμοι αξιωματικοί του πυροβολικού. Ο Κυβερνήτης, εμφορούμενος από τις αντιλήψεις του, σχετικά με την επιθυμητή προέλευση των υποψηφίων μαθητών του από μινός και πλέον λειτουργούτος Λόχου των Ευελπίδων, καίτοι δεν βρήκε ανάλογη ανταπόκριση, θέλησε να δημιουργήσει, εκπαιδεύοντας σε σύντομο χρονικό διάστημα και ανεξάρτητα από εκείνον τον Λόχο, νέους μόνιμους κατώτερους αξιωματικούς, προκειμένου να στελεχώσουν την πρώτη μετά τον Ιερό Αγώνα μονάδα του Ελληνικού Πυροβολικού. Γράφει λοιπόν στην πράγματι αξιομνημόνευτη ιστορική διαταγή του (σελ. 3): «Θέλει γενεί πρότασις εις τους νέους των καλών οικογενειών των ειρημένων νήσων (σ.σ. εννοεί της Ύδρας, Σπετσών και Ψαρρών) να καταταχθούν εις τούτο το σώμα, όπινες θέλουσι λαμβάνει κατ' αναλογίαν του αριθμού των εθελοντών όπου ήθελε προσφέρει εκάστη των νήσων τούτων, τον βαθμόν του υπολοχαγού πρώτου ή δευτέρου επί ψιλώ τω ονόματι εις τους λόχους του Τάγματος.

Συνέχεια στη σελίδα 6

Συνέχεια από τη σελίδα 5

» Έως ου αποκτήσωσι την αναγκαίαν μάθησιν, δουλεύοντες εις το αυτό σώμα, θέλουν λαμβάνει εν μέρος του παρά του νόμου προσδιορισθέντος μισθού.

» Όταν δε κριθώσιν άξιοι της εν ενεργεία εκδουλεύσεως, τότε θέλουν λαμβάνει ολόκληρον τον μισθόν των και θέλουν προτιμάσθαι, όταν συμπέση προβιβασμός.

Επειδή το προσωπικό (οπλίτες) του νέου σώματος θα προερχόταν, κατά κύριο λόγο, από τα αναφερθέντα τρία (3) νησιά του Αιγαίου, ο Κυβερνήτης έστειλε αυθημερόν (11 Αυγούστου 1828) στον «Κατά τας Δυτικές Σποράδας Έκτακτον Επίτροπον», που ήταν ο αδελφός του Βιάρου Καποδίστριας, αντίγραφο της ίδιας διαταγής και τον ενημέρωνε για τις σκέψεις του, σχετικά με το υπό συγκρότηση «Τάγμα των Κανονιέρων», ενώ για τους υποψήφιους αξιωματικούς τού επεσήμανε:

«Κατ' αναλογίαν του αριθμού τούτου (σ.σ. εννοούσε τον αριθμό των επιθυμούντων προς κατάταξη εθελοντών νησιωτών ναύτων), οι καλών οικογενειών νέοι εμπορούν ν' απολαύσουν εντίμους και ωφελίμους θέσεις, αίτινες προσφέρονται εις αυτούς».

Μετά από μερικές ημέρες ο ευρισκόμενος, για λόγους υγείας, στην Αίγινα Γενικός Διευθυντής του Τακτικού Σώματος Συνταγματάρχης Φον Χέυδεκ, σε εκτέλεση της παραπάνω διαταγής, έσπευσε να υποβάλει στα δύο Μέλη του Γενικού Φροντιστηρίου Πρίγκηπα Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο και Κόμη Ανδρέα Μεταξά πολυσελίδα αναφορά με σχόλια και λεπτομερείς προτάσεις σχετικά με τη διαταγή του Κυβερνήτη. Η

πλέον ενδιαφέρουσα πρότασή του ήταν εκείνη για τον τόπο ανασυγκρότησης και οριστικής παραμονής του «Τάγματος των Κανονιέρων»: αντιπρότεινε την πόλη του Ναυπλίου αντί της Κορίνθου, παραθέτοντας μια σειρά από λογικά επιχειρήματα, το σπουδαιότερο από τα οποία ήταν η εκπαίδευση των αξιωματικών του τάγματος. Σε ό,τι αφορούσε, τέλος, στο συνοπτικό λογαριασμό εξόδων για τη σύσταση και λειτουργία του νέου σώματος ο Συνταγματάρχης Φον Χέυδεκ παρέθετε λεπτομερή πίνακα, τόσο της απαιτούμενης δαπάνης για την αρχική συγκρότηση του τάγματος, όσο και των μηνιαίων εξόδων συντήρησής του [μερίδες ψωμιού, σιτηρέσιο, μισθός, δωρεές (αμοιβές), ιματισμός κ.λπ.].

Το Γενικό Φροντιστήριο με αναφορά του, την οποία συνυπέγραφε και ο Συνταγματάρχης Φον Χέυδεκ, υπέβαλε σε εκτέλεση της διαταγής του Κυβερνήτη, στις 16 Αυγούστου 1828 δύο (2) Σχέδια:

✦ Ένα Σχέδιο Διατάγματος για τη σύσταση του «Τάγματος των Πυροβολιστών» -και όχι των «Κανονιέρων»- με τις τροποποιήσεις, που αυτό είχε, στο μεταξύ, επιφέρει. Και

✦ Ένα Σχέδιο Κανονισμού των αδειών «Διακοπής» της στρατιωτικής υπηρεσίας για τους οπλίτες του τάγματος.

Την επόμενη ημέρα (17 Αυγούστου 1828), τα υποβληθέντα δύο Σχέδια ενεκρίθησαν, ενδεχομένως με ελάχιστες τροποποιήσεις, από τον Κυβερνήτη και επεστρέφθησαν αυθημερόν, ως το υπ' αριθμ. 5.554 Εκτελεστικό Διάταγμά του, στο Γενικό Φροντιστήριο προς υλοποίηση, ενώ πέντε (5) ημέρες αργότερα (22 Αυγούστου

1828) δημοσιεύθηκε, εκτός από τον Κανονισμό των αδειών «Διακοπής» της στρατιωτικής υπηρεσίας, στη ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, επίσημο τότε έντυπο της Κυβερνήσεως. Αξίζει να σημειωθεί εδώ, ότι στην αρχή αυτού του Διατάγματος, ο Καποδίστριας τόνιζε ότι, θεωρούσε «αναγκαιοτάτην την σύστασιν του Σώματος Πυροβολιστών», εκφράζοντας ταυτόχρονα και την επιθυμία του «να εισαχθεί εις το Σώμα» εκείνο «όχι μόνον το ομοίομορφον, αλλά και η κατά πάντα ομοιότης της ασκήσεως».

Εκείνο το από ένδεκα (11) Άρθρα Διάταγμα, για «την σύστασιν του Τάγματος των Πυροβολιστών, καλώς γυμνασμένων την χρήσιν των Πυροβόλων των φρουρίων και την διά το πεδίων της μάχης», καθόριζε τη σύνθεσή του παρόμοια με αυτή του «Τάγματος των Κανονιέρων» της αρχικής προκαταρκτικής Διαταγής του Ιωάννη Καποδίστρια. Αυτή, ως προς την προβλεπόμενη δύναμη, ήταν όπως απεικονίζεται στον πίνακα κάτω.

Υπόψη ακόμη, ότι κάθε Λόχος Πυροβολιστών θ' αποτελούσε και πλήρη υπομονάδα, με δυνατότητα λειτουργίας της ανεξάρτητα και μακριά από την έδρα του τάγματος. Για τον λόγο αυτό τη μεν οικονομική διαχείρισή του αναλάμβανε ο επιλοχίας του λόχου υπό την εποπτεία του λοχαγού, τη δε διαχείριση των πολεμοφοδίων ο λοχίας του λόχου.

Το ίδιο διάταγμα περιλάμβανε επίσης μια σειρά από άλλες αναγκαίες λεπτομέρειες.

- ✦ Τον τρόπο αρχικής στρατολογίας του προσωπικού (κυρίως από εθελοντές).
- ✦ Το μισθό, το σιτηρέσιο και τις μερίδες ψωμιού αξιωματικών και οπλιτών. Τις μερίδες τροφής των αλόγων.
- ✦ Το χρόνο υποχρεωτικής υπηρεσίας των οπλιτών στο τάγμα, που ήταν διάρκειας τεσσάρων (4) ετών. Και
- ✦ Τις γενικές κατευθύνσεις εφαρμογής, από το τάγμα για τους οπλίτες του, του

Κανονισμού αδειών προαιρετικής και προσωρινής «Διακοπής» (σ.σ. τριμηνιαίας διάρκειας κάθε χρόνο) της στρατιωτικής υπηρεσίας τους στο Σώμα και τα κατ' αυτήν τη «Διακοπήν» δικαιώματα και υποχρεώσεις τους.

Σε ό,τι αφορούσε στην «Οικονομίαν» του Σώματος, το «Τάγμα των Πυροβολιστών» θα εφαρμόζε τον «Γενικόν Κανονισμόν της Οικονομίας των Τακτικών Στρατευμάτων», ο οποίος θα ετίθετο σε εφαρμογή αργότερα.

Τέλος για την κατάταξη και την αναγκαία κατάρτιση των απαραίτητων νέων αξιωματικών τού υπό συγκρότηση τάγματος, το Άρθρο I του Διατάγματος καθιέρωνε έναν πρωτότυπο και ενδιαφέροντα τρόπο, που ήταν ο εξής:

«Όσοι νέοι καλής ανατροφής οδηγήσων ως εθελοντάς εις το τάγμα περισσοτέρους των 20 πυροβολιστών, θέλουσι λαμβάνει κατ' αναλογίαν αυτών τον βαθμόν του πρώτου ή δευτέρου υπολοχαγού, και μένοντες εις την συνοδείαν του τάγματος θέλουν εξακολουθεί να γυμνάζωνται θεωρητικώς και πρακτικώς εις την πυροβολικήν και θέλουν λαμβάνει του ήμισυ των μεριδών, του σιτηρεσίου και του μισθού του βαθμού των. Ούτοι γυμνασθέντες και δοκιμασθέντες έχουσι το δικαίωμα της αρχαιοίτιπτος διά να εισαχθώσιν ως αξιωματικοί παρά πάντα άλλον παρουσιαζόμενον έξωθεν, μεταξύ δε αυτών η προτίμησις γίνεται εις τον αποδεικθέντα ικανότερον κατά την δοκιμασίαν».

Ως προς τον τόπο δε της αρχικής συγκρότησης του τάγματος, ο Κυβερνήτης αποδέχθηκε τελικά την πρόταση του Συνταγματάρχη Φον Χέυδεκ για την πόλη του Ναυπλίου (σ.σ. η λεπτομέρεια αυτή δεν συμπεριλαμβάνεται στο ιδρυτικό Διάταγμα).

(Ακολουθεί το Β' Μέρος, στο επόμενο φύλλο)

ΤΜΗΜΑ	ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ	ΟΠΛΙΤΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ
ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΤΑΓΜΑΤΟΣ	5	4	9
ΕΞΙ (6) ΛΟΧΟΙ	6X4=24	6X96=576	600
ΣΥΝΟΛΟ	29	580	609

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΩΝ ΟΠΛΙΤΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΣΤΗ ΘΗΒΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΝΕΣΤΙ ΔΡΑΜΑΣ

Στις 20 Νοεμβρίου 2008 έγινε η ορκωμοσία των Νεοσυλλεκτών Οπλιτών Πυροβολικού της 2008 Δ' ΕΣΣΟ, με την παρουσία των Εκκλησιαστικών, Στρατιωτικών και Πολιτικών Τοπικών Αρχών, καθώς και των συγγενών, φίλων και γνωστών των νεοσυλλεκτών, οι οποίοι είχαν προσκληθεί από τις Διοικήσεις των αντιστοίχων Μονάδων.

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΣΤΗ ΘΗΒΑ

Με την παρουσία του Διευθυντού της ΔΠΒ/ΓΕΣ Υποστρατήγου Ιωάννη Μπασοδάνη ορκίσθηκαν 1320, νεοσυλλεκτοί Οπλίτες Πυροβολικού, στο Κέντρο Εκπαίδευσης Πυροβολικού, που εδρεύει στη Θήβα.

Τους ορθόδοξους Οπλίτες όρκισε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβών και Λειβαδείας κ.κ. Γεώργιος, ενώ για τους 3 αλλόθρησκους και τους 7 άθεους, τον όρκο ανέγνωσε Αξιωματικός του Κέντρου.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Δήμαρχος Ερυθρών κ. Αθανάσιος Λιώρης, ο Αντιδήμαρχος Θηβαίων κ. Βενιζέλος, ο Δημοτικός Σύμβουλος και μέλος του Συνδέσμου μας Αντιστρατήγος ε.α. κ. Σπύρος Νικολάου, και ο Γραμματέας του Δημοτικού Συμβουλίου ο Αστυνομικός Διευθυντής, ο Πρόεδρος και μέλη του Συνδέσμου μας, ο Διευθυντής της Γενικής Τράπεζας Θήβας κ. Ανδρέας Βογιαντζόγλου κ.ά..

Μετά την ορκωμοσία των νεοσυλλεκτών, ο Διοικητής του Κέντρου Ταξίαρχος Πασχάλης Χατζησαύρου ανέγνωσε την Ημερησία Διαταγή του Κέντρου, στην οποία, μεταξύ των άλλων ανέφερε τα εξής:

Η επιλογή σας στο πυροβολικό, πρέπει να αποτελεί για τον καθένα σας ξεχωριστή τιμή, και να σας γεμίζει με υπερηφάνεια γιατί από σήμερα ανήκετε στην ένδοξη οικογένεια των πυροβολητών της οποίας η ιστορία είναι στενά συνδεδεμένη με όλους τους αγώνες του Έθνους.

Ως συνεχιστές της ένδοξης ιστορία του πυροβολικού μας, επωμίζεστε σοβαρές ευθύνες.

Απαιτείται να καταβάλλετε έντονη προσπάθεια, ώστε το συντομότερο να καταστείτε ικανοί για την εκπλήρωση της υψηλής σας αποστολής.

Για να επιτευχθεί αυτό, απαιτείται ευσυνειδήτη πειθαρχεία και άρτια εκπαίδευση. Ισχύς μας είναι η γνώση.

Πέρα όμως από την τεχνική εκπαίδευση, θα πρέπει να σας διακρίνει η ψυχική ανάταση, η θέληση και η πίστη να αγωνισθείτε για τα εθνικά ιδανικά, αρνούμενοι κάθε πνευματική αδράνεια και ξιφομαχώντας εναντίον κάθε ψυχοφθόρας ύπνωσης.

Στη συνέχεια, ο Διευθυντής της ΔΠΒ/ΓΕΣ, αφού μετέφερε θερμό χαιρετισμό του Αρχηγού ΓΕΣ Αντιστρατήγου Δημητρίου Βουλγαρη προς όλους τους παρισταμένους, απευθύνθηκε προς τους ορκισθέντες λέγοντας μεταξύ των άλλων:

Νέοι Στρατιώτες, Περιβάλλεστε από την αγάπη και την πατρική στοργή των Αξιωματικών σας. Καμία δυσχέρεια να μην σας κάμψει το ηθικό. Δείξτε καρτερία στις δύσκολες στιγμές και πίστη έναντι της νησιότητας. Αναφέρετε κάθε σας πρόβλημα, ζητήστε την βοήθεια μας σε κάθε δύσκολη στιγμή.

Περιβάλλεστε από την αγάπη και το σεβασμό όλων των άλλων Ελλήνων πολιτών γιατί με τη δική σας επαγρύπνηση και προσπάθεια νιώθουν ασφαλείς και απερίσπαστοι στα ειρηνικά τους έργα.

Να είστε υπερήφανοι γιατί ανήκετε στις τάξεις του Ελληνικού Στρατού, Στρατού με παραδόσεις αιώνων και τεράστια αγωνιστική προσφορά.

Τηρήστε κατά γράμμα τον όρκο που μόλις δώσατε και επαναλαμβάνοντας την τελευταία φράση. Σας προτείνω να «διάγετε εν γένει ως πιστοί και φιλότιμοι στρατιώτες». Όλο προσβλέπουμε σε σας Καλή θητεία.

Ακολούθησε η παρέλαση των νεοσυλλεκτών ενώπιον των επισήμων και των τριών περίπου χιλιάδων συγγενών και φίλων τους, οι οποίοι τους καταχειροκρότησαν, για

την άφογη εμφανισή τους, παρά τη σχετικά ολιγοήμερη εκπαίδευσή τους. Η εκδήλωση έκλεισε με δεξίωση που παρέθεσε η Διοίκηση του Κέντρου στη Λέσχη Αξιωματικών, σε όλους τους παρισταμένους.

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΑΝΕΣΤΙ ΔΡΑΜΑΣ

Ταυτόχρονα με την ορκωμοσία στο ΚΕΠΒ έγινε στο στρατόπεδο της 165 Μοίρας Πολλλαπλών Εκτοξευτών R-M70, που εδρεύει στο Παρανέστι, η ορκωμοσία 290 νεοσυλλεκτών οπλιτών Πυροβολικού, οι οποίοι κατάγονται από τη Μακεδονία και τη Θράκη.

Στην εκδήλωση παρέστησαν: Ο Διοικητής της ΔΠΒ/Ι Στρατιάς Ταξίαρχος Γεώργιος Παπαθανασίου, ως εκπρόσωπος του Αρχηγού ΓΕΣ ο Αντινομάρχης Δράμας Αντιστρατήγος ε.ά. Κων/νος Καραβάς ο Αντιδήμαρχος Παρανεστίου κ. Παναγιώτης Σαββίδης ο Διοικητής του 1η Συντάγματος Πυροβολικού MLRS Συνταγματάρχης Θεοκάρης Πανόπουλος και λοιπές τοπικές αρχές.

Μετά την ορκωμοσία ο Διοικητής της Μοίρας Αντισυνταγματάρχης Θεοφίλος Χατζηγεωργίου ανέγνωσε την Ημερησία Διαταγή της Μονάδας και ο Δκτης ΔΠΒ/Ι Στρατός Ταξχος Γεώργιος Παπαθανασίου απεύθυνε τον χαιρετισμό του Αρχηγού ΓΕΣ και τις απαραίτητες οδηγίες και νουθεσίες προς τους ορκισθέντες.

Ακολούθησε η καθιερωμένη παρέλαση των νεοσυλλεκτών και η εκδήλωση έκλεισε με δεξίωση προς όλους τους παρισταμένους.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΔΟΞΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

**Πέμπτη 11 Οκτωβρίου 1912 1μ. Ξέωθεν των Σερβίων.
Εκ του καταυλισμού Ώρα 5 μ.μ.**

«...Η μάχη του Σαρανταπόρου ήταν μια από τις μάχες που θα ομιλήσει η ιστορία. Είναι αδύνατον να σοι παρασπύσω το οκυρόν της θέσεως, αδύνατον τεχνικώς να οκυρωθή παρομοία θέσις. Και η στενωπός αυτή η απόρρητος επεκτείνεται περί τα 12 χιλιόμετρα. Χάρης εις το στρατηγικόν σχέδιον εκυκλώθησαν και παρακάθησαν να υποχωρήσωσι, η δύναμις των δε ήταν τρεις Μεραρχίαι μετά 22 ταχυβόλων. Ημείς επετέθημεν δια τριών Μεραρχιών, η 2α κατά μέτωπον, η 1η από το δεξιόν και η 3η από το αριστερόν και η 4η κυκλωπικώς, (...) άπαν το πυροβολικόν εξ 20 πεδινών ταχυβόλων πυροβολαρχιών, δηλαδή πυροβολικόν στρατιάς, διπύθυνα εγώ. Είχα υπό τας διαταγάς μου το 1ον Σύνταγμα, το 2ον, το 3ον και το 4ον πεδινόν. Η μάχη ήταν σφοδριστά. Όταν έκαμα την αναγνώρισιν προηγουμένην και αυτών των ανικνευτών του πεζικού. Εξέλεξα τας θέσεις ίνα τοποθετήσω το πυροβολικόν όπερ εν αρχή (ινές παρασπύδως (...)) αλλά δια της μάσης οχεδόν ανά χείρας τους ννάγκασα να τεθώσιν επί κεφαλής των Συναγμάτων των και να καταλάβωσι θέσεις πλοσίον. Δεν περιγράφεται το θέαμα. Τι υπέσπασαν η μοίρα Χαλκιοπούλου, βροχή, καθώς και η μοίρα Ιωαννιδίου αι πλείοτερον δοκιμασθείσαι. Ευτυχώς ολίγας απωλείας είχομεν. Εκ της θέσεως που διοικώ θα εδέχθην πλέον των 50 οβιδών. Αλλά άπασαι έπιπτον από 50-30 μέτρα εμπρός μου και 150 οπίσω μου. Τέλος, περί την 4η μ.μ. κατώρθωσα να μειώσω την ίσχύν του εχθρικού πυροβολικού και να προχωρή το πεζικόν το οποίον υπέστη πολλές απωλείας. Το φοβερότερον δε, περί τας 5 μ.μ. ήρχισε κατακλυσμός όστις διήρκεισε έως χθές το εσπέρας. Είναι άπίστευτα τα βάσανά μας που υπέστημεν, αλλά επέρασαν. Έπειτα οι πληγωμένοι, αι οίμογαί των, η διάβασίς των επί φορείων και η διαρκής βροχή, απαίσιαι. Τέλος εξημέρωσε και οι εχθροί έφυγαν και ήρχισαμεν να προχωρώμεν. Το πεδίον της μάχης το ίδικόν μας λυπηρόν, διότι ακόμη ήταν πλήρες νεκρών και τραυματιών. Τι απαίσιον δε, όταν εφθάσαμεν επί των εχθρικών θέσεων. Εις τα πυροβολεία των εγένετο καταστροφή, κομμένα πόδια, μυαλά, πώματα, φρίκη. Αλλά απ' εκεί αρχίζει η débauché του Zola. Ό,τι και αν σοι είπω δεν θα σοι τα περιγράψω. Παντού ο όλεθρος, η φρίκη, ο πανικός, τα πάντα εγκαταλελειμμένα, παντού πτώματα, ολόκληρον το πυροβολικόν των εις χείρας μας. Τέλος τί να σοι γράψω, φρίκη, η νίκη μας υπήρξε μεγάλη. Αι θέλεις πώς (...), τ' αλόγά μας επί τρεις ημέρας υψιστικά, πώς τραβούν, μυστήριον. Μου εφονεύθησαν και μερικά και δεν ηξέυρω πώς θα επαρκέσουν. Αλλά τί να σοι γράφω περί όλων αυτών. Δεν περιγράφονται. 20 ταχυβόλων πυροβολαρχίαν ούτε Ευρωπαϊάς Στρατηγός δεν διπύθυνε έτι, εκρησιμπούησαν μόνον 10. Που είναι ο Lepidi να τον διδάξω».

**Επιμέλεια: Αντγος ε.α.
Αθανάσιος Νικολοδίμος**

Μάχη Αμυνταίου 20-21 Οκτωβρίου 1912. Ε Μεραρχία Πεζικού 21 Οκτωβρίου 1912, Κυριακή

«...Περί την 8ην πρωϊνήν συνταχθέντων των Σωμάτων ετέθημεν εις τάξιν πορείας εις την δημοσίαν οδόν προς Φλώριαν, ότε αιφνιδίως εδέχθημεν τα πυρά του εχθρού Πεζικού και Πυροβολικού. Αμέσως στραφείσα δεξιά και αριστερά και ολίγον όπισθεν προς τα υψώματα, η Μεραρχία παρετάχθη προς μάχην. Τα υπό του Διοικητού του 1ου Λόχου κ. Ζούπα αναφερθέντα την νύκτα επαλήθευσαν ότι αι δυνάμεις του εχθρού εφαινότο πολύ μεγάλαι. Το 16ον Σύνταγμα κατέλαβε την δεξιάν πτέρυγαν ακριβώς έμπροσθεν της κομποπόλεως Μπανιτίσης. Το 23ο το κέντρον επί της δημοσίας οδού και το ημέτερον Σύνταγμα (22ον) την αριστεράν πτέρυγαν. Το Τάγμα μας υπό τον κ. Παπανικολάου κατέλαβε τους λόφους του αριστερού στρατιώτη της όλης στρατιάς κατανεμηθέντος ως εξής: ο 1ος Λόχος την υψηλοτέραν και αριστεροτέραν κορυφήν, εντεύθεν δε τούτου παρετάχθη ο 2ος Λόχος. Οι δε 3ος και 4ος Λόχοι παρέμειναν μαζί μας παρά τω κ. Ταγματάρχη ως εφεδρεία. Σύνδεσμος διατελών και κατά την ημέραν ταύτην παρά τω Ταγματάρχη εις τον Λόφον, ως καθρέπτης είκον το θέατρον της μάχης εις τον κάμπον βλέπων καλώς την πρόοδον και τας διαφόρους φάσεις αυτής. Μόνον το ημέτερον Σύνταγμα δεν είχε αρχίσει και τ' αρχάς να πυροβολή ως εκ της θέσεώς του. Τ' άλλα όμως Σύνταγματα μετά του πυροβολικού εμάχοντο λυσοσώδως. Οι Τούρκοι είχον και πολυβόλα ων εστερουμένα ημείς και τα οποία διά πρώτην φοράν ηκούομεν. Έτο φοβερός και τρομακτικός ο κρότος των. Ένας δαιμόνιος κρότος, ρυθμικός εκπυρσοκροτούμενων χιλιάδων πολυκρότων ταυτοχρόνως. Ισάμην εις τον λόφον διακρίναμεν διά του τηλεσκοπίου, αριστερά του σιδ. σταθμού, τας μεγάλας εφεδρείας και μεταγωγικά του εχθρού. Διετάχθη όθεν όπως μεταβή εις την πλησιέστεραν Πυροβολαρχίαν ίνα υποδείξω το μέρος. Φθάσας εις την Πυροβολαρχίαν του θρυλικού Δελλαπόρτα ανέφερα το γεγονός, αλλά ούτος μοι απάντησεν: Τους αντελήφθημεν και ημείς παιδί μου αλλά η απόστασις είναι πλέον 5 χιλιάδων μέτρων και δεν τους φθάναμεν.

Πάραυτα ο κ. Παπανικολάου δώσας τας δεούσας διαταγάς παρέλαβε τον 4ον Λόχον και κατέλαβε συμπαρασπύρας και τον 7ον τοιούτον.

Ο 3ος Λόχος ως ολίγον αριστερότερον μετά των Μεταγωγικών μάχης ειδοποιήθη να κατέλθη. Κατελθόντες εφθάσαμεν εις το μέσον της πεδιάδος προς τον σιδ. σταθμόν Μπανιτίσης όπισθεν ηρξάμεθα βάλλοντες, προχωρούμεν εν ταυτώ. Εις την αιφνιδίαν και ακατάσκετον ημών ορμήν οι Τούρκοι εφάνησαν υποχωρούντες. Μάχη κυριολεκτικώς λυσοσώδης. Δεν ηδυνάμεθα όμως ν' αντιληφθώμεν ότι εγένετο εις τα άλλα τμήματά μας. Ημείς άλλοτε όρθιοι άλλοτε έρποντες εφθάσαμεν εις απόστασιν 200 μέτρων του Σταθμού βαλλόμενοι από πεζικού και πυροβολικού και πολυβόλων. Αχ! Εκείνα τα πολυβόλα!

Είναι 4.30 μ.μ. και ο 3ος Λόχος δεν είχε αναφανή εισέτι ούτε ο σύνδεσμός του είχεν επανέλθη, διό κ. Ταγματάρχη με διέταξεν ίνα μεταβή και ειδοποιήσω τον 3ον Λόχον να σπεύση τα δε μεταγωγικά μάχης αραιωμένα να στρέψωσι και ενωθώσι μετά των μεταγωγικών των άλλων Ταγμάτων. Απήλθον υπό βροχίν σφαιρών άνευ επικειρήματος να φυλαχθώ, διότι ήτο όλο κάμπος, ούτε έτρεχα διότι ήτο τόσο μεγάλη η απόστασις του κάμπου ώστε θ' απέκαμνα τρέχων. Εβάδιζα λοιπόν σπύχως υπό τον ήχον των συριζουσών σφαιρών αναμμένων από στιγμής εις στιγμήν να με πάρη καμμία. Εμακάριζα τους μαχομένους οίτινες ήσαν ηρνεύεις. Εγώ διέτρεχα και τον κίνδυνον αν ετραυματιζόμην να εγκαταλειφθώ εκεί χωρίς να με εύρη κανείς, μεμονωμένος όπως ήμουν. Είναι πολύ επικίνδυνος η υπηρεσία του Συνδέσμου εν πολέμω. Προχωρών συνάντησα εις τους πρόποδας του λόφου τον 3ον Λόχον και του έδωσα την διαταγήν να σπεύση. Τα μεταγωγικά όμως δεν ήσαν εκεί, ηκούθησαν μέχρι τίνος και επειδή εβάλλοντο επέστρεψαν εις την αρχικήν των θέσιν εις τον λόφον.

Η απόστασις ήτο μεγάλη αλλά ήμην υποχρεωμένος να υπάγω. Ανήλθον όθεν και αφού μετέδωσα την ειδήσιν εις τον Διοικητή των μεταγωγικών Ανθυπολοχαγών Γιολλάδων Νικόλαον, ήρχισα επιστρέφω εις τον Ταγματάρχη.

Κατερχόμενος τον λόφον αι σφαίραι ήρχοντο επισκεπτικά. Έρχισε να νυκτώνη. Ο άνεμος ήτο σφοδρός και ψυχρότατος, αγρία εσπέρα. Τα πνύα μη ευρίσκοντα άσυλον ως εκ των πολυβόλων έφευγον, έφευγον μακράν. Ένα κοπάδι πέρδικας επήλθε κατά πάνω μου.

Όταν κατέλθα εις την πεδιάδα ενύκτωσε καλώς. Είδον οικίας της Μπανιτίσης καιομένας και υπέθεσα ότι το πυρ προήλθε εκ των Τουρκικών οβιδών. Τα πυρά αραιούμενα έπαυσαν εντός ολίγου καθ' ολοκληρίαν. Προχωρών εφθάσα προ του Σταθμού όπου εύρον οδολύζοντα τραυματίαν παρά του οποίου έμαθον ότι το Τάγμα μας υπεχώρησεν και τον εγκατέλιπον εκεί!

Ρίγος περιήλθε το σώμα μου. Ουδέποτε εφραναζόμενος υποχώρησιν. Στρέψας είδα την Μπανιτίσαν καιομένην».

Από το Ημερολόγιο του Δεκανέα. Λασιώδη του 1ου Λόχου την 22 ΣΠ. της Εε ΜΠ. Από 18 Φερ. 1912 έως 21 Οκτ. 1912 Αλμάνικιο 17 Οκτωβρίου 1912

(Υπογραφή)

Εμίν Αγά τη 24/2/13 Κυριακή τη 8 π.μ.

«...Χθές, ως σοι έγγραφον, μετέβην επί των εχθρικών πυροβολείων εις Μπιζάνι. Έμεινα ολόκληρον την ημέρα. Τι να σοι είπω, είναι αφάνταστος η καταστροφή των πυροβόλων του εχθρού. Σοι εμηνεί κατάπληξιν το αποτέλεσμα αυτό. Πάντες αποκαλύπτονται ενώπιον των πυροβολητών. Συνήντησα εκεί τον στρατιωτικόν Ολλανδόν ακόλουθον, όστις συγκαίρων με έλεγε ότι είναι πρωτοφανές εις την στρατιωτικην ιστορίαν τοιούτον κατόρθωμα. Και ηξέυρεις πόσα κανόνια είχαν; Πλέον των 100. Αλλά εξ άλλου πρέπει να θαυμάσωμεν, πώς αυτοί οι άνθρωποι έμεινον εκεί πυροβολούντες. Πολύ ανδρείοι οι πυροβοληταί. Όλον το έδαφος των πέριξ πυροβολείων κατεσκαμμένον. Πρέπει να φωτογραφηθώσιν αυτά να τα ίδη ο κόσμος ίνα θαυμάση το πυροβολικόν μας. Σοι το γράφω, είμαι πολύ ευτυχής διότι διοίκησα το πυροβολικόν αυτό, και γνώριζε ότι κατά τα 3/4 ήτον το πυροβολικόν που έδωκε την νίκην, άλλως τε το πεζικόν το ομολογεί. Επιστρέφων χθες εκ Μπιζανίου, κατίρηκτο η Μοίρα Μπαζαίου από τας θέσεις της. Λοιπόν, μόλις επέρασα εκάλασε ο κόσμος. «Ζήτω του Αρχηγού».

Δεν σοι αναφέρω το τι λέγουν οι ξένοι ακόλουθοι και διάφοροι άλλοι αξιωματικοί, σοι λέγω οι Τούρκοι τι λέγουν. Με θαυμάζουν δια την ικανότητά μου. Τετράκις εφονεύθησαν οι πυροβοληταί των, δηλαδή τους ήλλαζον. Εθεωρείτο δε ότι, όστις μεταβαίνει εκεί, πηγαίνει ασφαλώς εις τον θάνατον. Φαντάσου ότι το παρατήριόν μου, το ήξενρον, δεν εφραναζότο όμοσ ποτέ ότι εις αρχηγός του πυροβολικού δύναται να μένη εκεί τόσον εκτεθειμένος. Υπέθετον ότι θα ήμην πολύ οπίσω και θα συνεδεόμην δια τηλεφώνου μετά των μοιρών. Εκεί υπέθετον κανένα λοχαγόν ή κατώτερον».

Από το βιβλίον: Λεωνίδας Παρασκευόπουλος ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ (1912-1913) Επιστολές προς τη σύζυγό του Κούλα. Εκδόσεις Καστανιώτης.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ...

« Δικαίωση »

- Αξιότιμο Κύριο,
1. Τυχάνω απόστρατος Αξιωματικός του Στρατού Ξηράς με τον βαθμό του Συναγματούχου. Τέθηκα σε αυτεπάγγελτη αποστρατεία ως «ευδοκίμως τερματίσας την σταδιοδρομία μου» το έτος 1987 (Φ.Ε.Κ. 59/17.03.87), μετά από 34 έτη, 5 μήνες και 17 ημέρες πραγματικής υπηρεσίας και 5 έτη πλάσματικής συντάξιμης υπηρεσίας σε μονάδες εκστρατείας, **ήτοι συνολική υπηρεσία 39 ετών, 5 μηνών και 17 ημερών**, οπότε και γράφτηκα στα στελέχη της εφεδρείας.
  2. Το έτος 1961 συμμετείχα επιτυχώς σε γραπτό διαγωνισμό για διάφορες υπηρεσίες του Στρατού (Φροντιστών - Γραμματέων - Ταχ. Υπηρεσία - Στρατολόγων) και γράφτηκα στην σχολή Φροντιστών.
  3. Το έτος 1980 προήχθην στο βαθμό του Αντισυναγματούχου «κατ' εκλογήν» και παρέμεινα στον βαθμό αυτό επί 7 (επτά) έτη, λαμβάνοντας μισθολογική προαγωγή Συναγματούχου ως επίδομα ευδοκίμου παραμονής.
  4. Με την υπ' αριθμ. 53162/2007 πράξη αναπροσαρμογής της 44ης Δ/σης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, η σύνταξή μου αναπροσαρμόσθηκε σε αυτήν του Συναγματούχου + τα 2/3 της διαφοράς του μισθού του Ταξιάρχου.
  5. Σφάλλει όμως το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους με την πράξη αυτή, διότι μου αποστρεφεί τουλάχιστον δύο **μισθολογικούς βαθμούς**, καθώς σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 2838/2000 και 3016/2002 περί μισθολογικών προαγωγών αξιωματικών, ο Συναγματούχος με την συμπλήρωση 28 ετών υπηρεσίας λαμβάνει τον βασικό μισθό του Υποστρατήγου.

6. Άλλωστε και σε συμβατικές μου από την Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών (Σ.Μ.Υ.) και εν συνεχεία από την σχολή Φροντιστών, με τα ίδια προσόντα, που προσέφυγαν στο Ελεγκτικό Συνέδριο, τους χορηγήθηκε αναπροσαρμογή της σύνταξής τους στον μισθολογικό βαθμό του Αντιστρατήγου.

7. Την 11η/02/2008, υπέβαλα ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους την υπ' αριθ. πρωτ. 31585 ένστασή μου κατά της 53162/2007 πράξης αναπροσαρμογής της σύνταξέως μου, η οποία όμως απερρίφθη σιωπηρώς από την ως άνω Επιτροπή και ως εκ τούτου, εν συνεχεία κατέθεσα ενώπιον του ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ την από 10/06/2008 Έφεση, την εκδίκαση της οποίας αναμένω.

Επειδή γνωρίζω ότι και μεταγενέστεροι συναδέλφοί μου με το ίδιο ιστορικό και τα ίδια προσόντα αντιμετωπίζουν την κατάφορη αυτή αδικία και ζητούν δικαίωση, Καλώ όλους αυτούς τους συναδέλφους να ενημερωθούν για τα νόμιμα δικαιώματά τους και να τα διεκδικήσουν απευθυνόμενοι σε όλα τα αρμόδια όργανα, διοικητικά και δικαστικά.

Παρακαλώ τον Πρόεδρο του Συνδέσμου να δημοσιεύσει την παρούσα επιστολή μου στην εφημερίδα «ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗΣ».

Με Εκτίμησιν
Αθανάσιος Μπουράκης
Συναγματούχης ε.α.

Λαμία 17 Νοεμβρίου 2008
Αξιότιμη Κύριε Πρόεδρε του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών του Πυροβολικού
Αποτελεί εξαιρετική τιμή για μένα το γεγονός ότι με συμπεριλάβατε ανάμεσα στους φίλους σας και μου

στείλατε την εφημερίδα σας. Σας ευχαριστώ πολύ.
Την άνοιξη με αγωνία και την έκλεισα με όφελος. Η ποικιλία και πλούσια ύλη της εφημερίδας σας αναζωογονεί και διατηρεί αιώνιες αξίες που απαξιώνονται στη σημερινή ισοπεδωτική κοινωνία μας.

Και πάλι σας ευχαριστώ και εύχομαι σε σας και στα μέλη του Συνδέσμου σας υγεία και δύναμη ψυχική και πνευματική, για να συνεχίσετε το καλλίκαρπο έργο σας.

Με εκτίμησιν
Μαλούκος Βασίλειος
Συνταξιούχος Δάσκαλος

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Στρατηγός Μανουσσογιαννάκης Εμμανουήλ (1853-1916)

Γεννήθηκε το 1853 στα Σφακιά της Κρήτης. Ονομάσθηκε Ανθυπολοχαγός Πυροβολικού το 1878. Πήγε στην Κρήτη με την έναρξη της Κρητικής Επανάστασης το 1897 και πολέμησε υπό τον Τ. Βάσσο.

Το 1909 έγινε Υπουργός Στρατιωτικών στην Κυβέρνηση του Δ. Ράλλη και το 1911 ανέλαβε με το βαθμό του Υποστρατήγου τη Διοίκηση της Ι. Μεραρχίας Πεζικού. Πολέμησε στους Βαλκανικούς Πολέμους. Το 1914 έγινε Αντιστράτηγος και ανέλαβε την Διοίκηση του Β' Σώματος Στρατού. Πέθανε το 1916, όπως λέγεται από τη λήψη του για τον Εθνικό Διχασμό. Ήταν ένας από τους σπουδαιότερους ηγήτορες και συντελεστές των δύο νικηφόρων Βαλκανικών Πολέμων 1912-13.

ΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΚΑΤΕΧΑΚΗ 1 & ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ - 115 25 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 6995535 - ΚΙΝ. 697 2072076

ΕΠΕΤΕΙΑΚΑ

28 Οκτωβρίου 1940

Πλνσίαζε η στιγμή που το ψυχικό μεγαλείο του άοπλου και ανίσχυρου Δαυίδ επρόκειτο να αναμετρηθεί με την άτρωτη πανοπλία του αλαζονικού γίγαντα Γολιάθ.

Ο πολεμικός κολοσσός του φασισμού πλνσίαζε απειλητικός τα σύνορα της πατρίδας μας και στο διάβα του λύγισαν όλοι οι λαοί της Ευρώπης, άλλοι ύστερα από ελάχιστη και άλλοι χωρίς αντίσταση.

Η λογική και η φρόνηση επομένως ανάγκασαν και την Ελλάδα να ακολουθήσει το παράδειγμα αυτό και να μην αποτολμήσει να μπλεχτεί σ' έναν άνισο και εκ των προτέρων καταδικασμένο αγώνα. Τα παραπάνω όμως στοιχεία είναι χρήσιμα μόνο για συνηθισμένες περιστάσεις. Όταν δηλαδή δεν διακυβεύεται ό,τι πιο ιερό έχει να διαφυλάξει ένα Έθνος, όπως είναι η τιμή, η ακεραιότητα και η εθνική του περηφάνεια.

Όμως η λογική και ο αντικειμενικός υπολογισμός ποτέ δε γέννησαν μεγάλες και ηρωικές αποφάσεις και πράξεις. Αυτές είναι πάντοτε ο καρπός του παράτολμου και παράφορου ενθουσιασμού, της ασυλλόγιστης τόλμης και του πνεύματος της αυτοθυσίας.

Ένα τέτοιο πνεύμα κι ένας τόσος ενθουσιασμός δημιούργησαν την ομαδική ψυχική παράκρουση στο λαό μας, που έφερε τους αγωνιστές του 1940 στο ύψιστο σημείο της ψυχικής εξέλιξης του ανθρώπου.

Εκεί όπου η λογική συγκρούεται με το θάνατο, όπου η ανθρώπινη αξιοπρέπεια αντιμάχεται την κτηνώδη δουλεία και όπου η θυσία του ατόμου προσφέρεται θυμιάμα στο βωμό της ολότητας.

Μέσα σε μία τέτοια ψυχική έξαρση ο Ελληνικός Λαός, συνεπικουρούμενος και από την ηγεσία του, πήρε την απόφαση, στις 28 Οκτωβρίου 1940, να πετάξει κατάμουτρα στον αλαζονικό εχθρό το ιστορικό και περήφανο εκείνο ΟΧΙ, του οποίου το ασύγκριτο μεγαλείο θαύμασε έκθαμβος και θα θαυμάζει για πάντα όλος ο ελεύθερος κόσμος, γιατί το αποτέλεσμα του ήταν ο γνήσιος καρπός της ιστορικής εκείνης απόφασης.

Από πού όμως είχε αντλήσει η μικρή και ανίσχυρη Ελλάδα τη δύναμη και το αποφασιστικό θάρρος να ορθώσει περήφανα και αποφασιστικά το μικρό της ανάστημα, μπροστά στον αλαζονικό κολοσσό και να τολμήσει να του φράξει το δρόμο προς τα ιερά εδάφη της;

Όλοι οι Έλληνες, που έζησαν τις κοσμοϊστορικές εκείνες στιγμές, πίστευαν υποσυνείδητα, ότι το μεγαλειώδες εκείνο ΟΧΙ δεν το υπαγόρευσε η ομόθυμη θέληση μίας και μόνο Ελληνικής γενιάς, αλλά ότι το επέβαλλε η μυριόστομη κραυγή ολόκληρης της ελληνικής ιστορίας, της οποίας εντολοδόχοι και διερμηνείς ήταν οι Έλληνες του 1940.

Είναι γνωστό ότι, στη ζωή των Εθνών με μακράιωνη ιστορία, όπως το Ελληνικό Έθνος, παρουσιάζονται μεγάλες και κρίσιμες στιγμές, στιγμές υπέρτατης Εθνικής δοκιμασίας, κατά τις οποίες διακυβεύεται η ύπαρξη, η τιμή και η αξιοπρέπεια τους.

Όταν ένας λαός βρεθεί σε μία τέτοια καμπή της εθνικής του ζωής, δύο τρόποι υπάρχουν, για να αντιμετωπίσει τη μοίρα του:

Ο πρώτος και πιο συνηθισμένος τρόπος είναι να λιποψυχήσει μπροστά στον κίνδυνο και να λυγίσει κάτω από το βάρος της απειλής, που δημιουργεί η πολεμική υπεροχή του αντίπαλου στρατού. Ο κίνδυνος τότε είναι ολοφάνερα ανώτερος από τις δυνάμεις και τη φυσιολογική αντοχή ενός Έθνους. Οι λαοί που καταφεύγουν στη λογική, για να αντιμετωπίσουν τη μοίρα τους, αποδέχονται αυτόν τον τρόπο, αποφεύγοντας έτσι την άνιση αναμέτρηση, με την ευλογοφανή δικαιολογία, ότι ο αγώνας είναι μάταιος και η θυσία του αίματος ανωφελής. Η ιστορία αναγράφει πολλές τέτοιες περιπτώσεις εθνικής μικροψυχίας, όπου γνωστά Κράτη παραδόθηκαν στον εχθρό αμαχητί και άφησαν τους Βαρβάρους να περάσουν, με αποτέλεσμα να σθήσουν και από το χάρτι.

Ο δεύτερος τρόπος και πιο σπάνιος είναι να αφηφίσει τον κίνδυνο, όσο ανώτερος κι αν είναι από τις δυνάμεις του, να τον ατενίσει κατάματα, περήφανα κι αποφασιστικά, με πίστη και με θέληση και ή να τον υπερνικήσει ή, αν η μοίρα έχει διαφορετικά όρισει, να πέσει ένδοξα στον άνισο αλλά δίκαιο αγώνα και να γίνει ολοκαύτωμα στην υπέρανθρωπη πάλη, για τα ιερά και τα όσια, για την τιμή και την ύπαρξή του.

Μία τέτοια μεγάλη και αποφασιστική στιγμή για το ελληνικό έθνος ήταν η 28η Οκτωβρίου 1940. Την ημέρα αυτή κλήθηκαν οι Έλληνες, από την ιστορία τους, να αντιμετωπίσουν μία ακόμη σκληρή δοκιμασία της μοίρας του Έθνους τους.

Στη ζωή των εθνών παρουσιάζονται μεγάλες και κρίσιμες στιγμές, κατά τις οποίες διακυβεύεται η ύπαρξη, η τιμή και η αξιοπρέπεια αυτών.

Μεγάλη και αποφασιστική στιγμή για το ελληνικό έθνος, ήταν η 28η Οκτωβρίου 1940.

Οι Έλληνες κλήθηκαν και πάλι από την ιστορία τους να αντιμετωπίσουν μια ακόμη σκληρή δοκιμασία της μοίρας του έθνους τους.

Κατ' αυτήν, ο ελληνικός λαός πήρε την απόφαση να πετάξει κατά πρόσωπο του αλαζονικού εχθρού το ιστορικό και υπερήφανο εκείνο ΟΧΙ, του οποίου το μεγαλείο θαύμασε όλος ο ελεύθερος κόσμος.

Αυτό επέβαλλε η μυριόστομη κραυγή της ελληνικής ιστορίας, της οποίας εντολοδόχοι και διερμηνείς ήσαν οι Έλληνες του 1940.

Δεν ήταν άλλωστε δυνατόν να λιποψυχήσει μπροστά στην κτηνώδη βία ένα έθνος, που έχει να επιδείξει το Κλέος του Μαραθώνα, της Σαλαμίνας και του Μεσολογγίου.

Η πατρίδα μας, σε κάθε κρίσιμη περίοδο της εθνικής μας ζωής, μπορεί και πρέπει να ανακαλεί και να ξαναζωντανεύει στη μνήμη των παιδιών της το μεγάλο αυτό γεγονός, για να αντλούν αισιοδοξία, δύναμη και θάρρος.

Για το έπος του 40, πριν από 68 χρόνια, ο αμερικανός πολεμικός ανταποκριτής στο αλβανικό μέτωπο, LELAND STOWE, έγραφε:

«Σε μια ακατάπαστη περιοδεία δέκα ημερών, συχνά με αυτοκίνητο, αλλά και καθάλα στο άλογο ή και με τα πόδια μέσα στη γλυστερή λάσπη, επισκεφθήκαμε όλους τους πολεμικούς τομείς από την Κέρκυρα και την νότια παραλία ως τις όχθες της λίμνης Οχρίδας που βρίσκονται 250 χιλιόμετρα βορειότερα.

Ο συνάδελφός μου Edmund Steeven και 'γώ είμαστε οι μόνοι απεσταλμένοι που περάσαμε σ' αυτό το άγριο, το απίστευτα ορει-

ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΜΙΚΡΟΣΩΜΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ...

νό πολεμικό θέατρο της Αλβανίας από τη μια άκρη ως την άλλη.

Είδαμε τα ελληνικά στρατεύματα σε κάθε είδους συνθήκες και τα είδαμε πάντα να προχωρούν. Γι' αυτό νομίζω πως μπορούμε να εξετάσουμε, τί στρατός είναι στην πραγματικότητα αυτός ο απίστευτος ελληνικός στρατός. Πρώτα απ' όλα το εξωτερικό των ελλήνων είναι αρκετά απαιτητό. Είναι άνδρες μικρόσωμοι με μέσο όρο στο ύψος τους μόλις πέντε πόδια. Στους περισσότερους οι στολές τους μοιάζουν δυο ως τρία νούμερα μεγαλύτερες. Με την πρώτη ματιά θα νόμιζε κανείς πως βλέπει μια τυχαία συνάθροιση ανθρώπων. Ακούγοντας μάλιστα, τις ζωνρές συζητήσεις τους, θα τους υποψιαζόταν εντελώς ανίκανους για μια καλά οργανωμένη προσπάθεια. Γρήγορα όμως ανακαλύπτετε πως οι Έλληνες στρατιώτες με την απροσδιόριστη αυτή εμφάνιση, είναι καταπληκτικά ικανοί και αποδοτικοί. Κάτω από την επιφάνεια με τις χειρονομίες, που τάχα δείχνει σύγχυση, κάνουν τη δουλειά τους περίφημα. Οι Φιλανδοί στρατιώτες, θυμάμαι, έχουν πιο επιβλητική όψη, αυτοί όμως οι γεροί, νευρώδεις, μικρόσωμοι Έλληνες έχουν το ίδιο σθένος, αντοχή και θέληση. Νόμιζα πως δεν θα εύρισκα άλλο στρατιώτη να μπορεί να συγκριθεί, άνδρας με άνδρα, με το φιλάνδο πολεμιστή. Τέτοιο όμως στρατό βρήκα στην Ελλάδα. Ποτέ δεν είδα στρατιώτες που να «γλεντούν» τον πόλεμο και τις κακουχίες σαν τους μικροκαμωμένους ζωνρούς Έλληνες.

Είναι οι πιο πρόσχαροι μαχητές που μπορείτε να φαντασθείτε. Όπου και αν πήγαμε, συναντήσαμε λαοπαμένους γελαστούς άνδρες. Ύστερα από ολονύχτιες, σκληρές πορείες πάνω σε εξαντλητικούς ορεινούς δρόμους, οι Έλληνες στρατιώτες στο πέρασμα, σας χαιρετούν με γέλια και σας φωνάζουν α-

στεία, χειρονομώντας πάντα. Οι χειρονομίες τους είναι αριστοτεχνήματα, μιμητικές και συνοδεύονται πάντα από καλόκαρδους καγχασιμούς. Σίγουρα ο ελληνικός στρατός σήμερα είναι ο στρατός με το καλύτερο ηθικό σ' όλο τον κόσμο, παρ' όλη τη λάσπη, τη βροχή και τα χιόνια και τις εκατοντάδες τα στενά, τους γκρεμούς και τις χιονισμένες κορυφές που πρέπει κάθε μέρα να καταληφθούν. Είναι άνδρες με σιδερένιους μυς και θερμή καρδιά τα ταπεινά και απλά παιδιά της Ελλάδας, που κατακτούν την καρδιά σας με το θάρρος και με τον αυθορμητισμό τους. Καταλαβαίνετε γιατί οι αξιωματικοί τους μιλούν γι' αυτούς με τόση περηφάνεια. Προσθέτουμε σαν επιπλέον μια μικρή φάλαγγα στρατιωτών σε πορεία μέσα στον τσουχτερό κρύο και τη βροχή. Ο αξιωματικός τους μας πληροφόρησε πως είχαν ξεκινήσει την προηγούμενη στις έξι το απόγευμα και είχαν περπατήσει μέσα στη λάσπη, τη βροχή και τα χιόνια ως τις πέντε το πρωί. Στις έντεκα εκείνες ώρες οι άντρες αυτοί έκαμαν 30 χιλιόμετρα. Κοιμήθηκαν πάνω στο υγρό χώμα και στα βράχια και στις δύο το μεσημέρι συνέχισαν την πορεία τους. «Είναι σπουδαίοι στρατιώτες», είπε απλά ο αξιωματικός.

Μιλώσαμε με πέντε Έλληνες στρατηγούς σε διαφορετικούς τομείς του μετώπου. Ήταν όλοι έξυπνοι, δραστήριοι γεμάτοι σθένος. Καταλαβαίνει κανείς αμέσως πόσο καλά ξέρουν τη δουλειά τους και πως είναι έμπειροι στη χρήση των δυνάμεών τους με οικονομία και άφθαστη αποτελεσματικότητα. Αν έχει και η Ιταλία παρόμοια στελέχη στο στρατό της, δε φαίνεται να έχουν έρθει ακόμα στην Αλβανία. Και καταλήγει κανείς στο συμπέρασμα, πως οι Έλληνες αρχηγοί όσο και οι Έλληνες στρατιώτες είχαν υποτιμηθεί πριν αρχίσει ο πόλεμος τόσο πολύ, όσο είχε υπερτιμη-

θεί η ποιότητα του παλικού στρατού. Ο πόλεμος αυτός γίνεται από ελληνικά στρατεύματα που από την ανώτερη ως την κατώτερη βαθμίδα συμμορφώνονται με τις μεγάλες στρατιωτικές παραδόσεις της Αρχαίας Ελλάδας. Αν οι Έλληνες έχουν ενίσχυση σε πολεμικό υλικό, είναι δύσκολο να προβλέψουμε πού θα σταματήσει η προέλασή τους. Ο χειμώνας είναι ίσως το μόνο πράγμα που θα μπορούσε να επιβραδύνει την προέλαση των ελλήνων.

Ωστόσο, αυτός ο μικρόσωμος αλλά μαχητικός ελληνικός στρατός είναι κάτι που αξίζει να το δει κανείς, κάτι που θα το θυμάται πάντα. Εμείς που το είδαμε, καταλαβαίνουμε γιατί ο Μουσολίνι δεν θα μπορέσει να το ξεχάσει. Είναι επικίνδυνο να περιφρονεί κανείς στρατιώτες, σαν τους Έλληνες».

Αυτοί οι μικρόσωμοι, αλλά γενναίοι και υπερήφανοι Έλληνες, ήσαν οι δημιουργοί και οι μεγάλοι πρωταγωνιστές της θρυλικής εποποιίας του 40.

Όσοι και σήμερα ακόμη, θεοποιούν τη βία και αδιαφορούν για τον άνθρωπο, ας το μάθουν καλά, ότι σ' αυτή τη μικρή, μα τόσο ένδοξη χώρα, η λευτεριά θα κερδίζεται πάντα με αίμα και θυσίες...

Ο θάνατος για τη λευτεριά θα γίνεται πάντοτε πανηγύρι και ξεφάντωμα.

Ο ελληνικός λαός, πάντα για ιδανικό του θα έχει την ελευθερία και ποτέ δεν θα διατάσει να την υπερασπίζεται με όλη την ψυχική του δύναμη, όταν αυτή απειλείται.

Γιορτάζοντας και πάλι εφέτος την 68η επέτειο του Οκτωβρίου του 1940, ας έχουμε υπόψη μας, ότι οι δύσκολοι καιροί και οι επικρατούσες συνθήκες επιβάλλουν στο έθνος μας ενότητα, ομοψυχία και αποφασιστικότητα για την αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων, εσωτερικών και εξωτερικών που υπάρχουν σήμερα.

Μητρόπουλος Δημήτριος
Εφ. Υπολοχαγός Πυρ/κού
Επ. Σχολ. Σύμβουλος Π.Ε.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

27 Σεπτεμβρίου 1831

Με αφορμή τα 177 χρόνια από το θάνατο του Ι. Καποδίστρια και με δεδομένο ότι ούτε ένα από τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης πανελλαδικής εμβέλειας, ούτε ένα έντυπο μικρής ή μεγάλης κυκλοφορίας ασχολήθηκε την 27^η Σεπτεμβρίου, ημερομηνία θανάτου του, κρίνεται σκόπιμο να γραφούν ενδιαφέροντα στοιχεία από την ζωή του ως ελάχιστο μνημόσυνο στον Ιδρυτή της Ελλάδος, Μεγάλο Κυβερνήτη και Πνευματικό Άνθρωπο που κατέχει περιφανή θέση και στην Ιστορία της Ρωσίας και στην Ιστορία της Ευρώπης και στην Ιστορία της Ελλάδος.

Ο Ι. Καποδίστριας γεννήθηκε στη Κέρκυρα το 1776. Η οικογένειά του είναι παλαιότητα Βυζαντινή οικογένεια που έφυγε συνεπεία πολιτικού διωγμού και εγκαταστάθηκε στο αρχαίο Δάλμαϊο, στις Δαλματικές ακτές και αργότερα στο Capo d' Istria, από όπου πήρε το όνομά της. Ο πατέρας του ονομαζόταν Αντόνιο Μαρία Βιτόρι Καποδίστριας και η μητέρα του, καταγομένη από την Κύπρο, ονομαζόταν Διαμαντίνια (Αδαμαντία) Γονέμη.

Σπούδασε τα πρώτα γράμματα στη Κέρκυρα όπου έμαθε Λατινικά, Ιταλικά και Γαλλικά.

Το 1792 πηγαίνει στο Πανεπιστήμιο της Παβίας όπου εμπούδασε φιλοσοφία, φιλολογία και ιατρική.

Μετά την αποφοίτησή του επιστρέφει στη Κέρκυρα, για να ασκήσει αφιλοκερδώς το επάγγελμα του χειρουργού ιατρού.

Για ένα διάστημα μάλιστα διατέλεσε αρχίατρος στρατιωτικού νοσοκομείου που ιδρύθηκε στη Κέρκυρα.

Από τα τέλη του 1798 αφοσιώνεται ολοκληρωτικά στη πολιτική.

Στις 21 Μαρτίου 1800 με συνθήκη που υπογράφηκε στη Κωνσταντινούπολη, μεταξύ Ρωσίας και Τουρκίας κυρώθηκε απόφαση όπως τα Επτάνησα αποτελέσουν την Επτανήσο Πολιτεία.

Από συστάσεως της Επτανησιακής Δημοκρατίας εξέχον μέλος της είναι ο πατέρας του. Καλείται και ο ίδιος να προσφέρει τις υπηρεσίες του και σύντομα αναδεικνύεται ως ο κυριότερος υπουργός και τελικά ο κατ' ουσία πρωθυπουργός αυτής.

Η φήμη σπανίων πολιτικών ικανοτήτων του Επτανησίου πολιτικού είχε ως αποτέλεσμα την πρόσκληση αυτού στη Πετρούπολη και πρόσληψη στο Ρωσικό Υπουργείο Εξωτερικών (Ιαν. 1809) κερδίζοντας την εμπιστοσύνη του Ρώσου Αυτοκράτορος.

Το 1811 για λόγους υγείας ζήτησε και διορίστηκε κανονικά στη Ρωσική Πρεσβεία της Βιέννης όπου συναντιέται με τους επιφανείς Έλληνες που συρρέουν εκεί (Ανθίμος Γαζής, Γεώργιος Σταύρου, Ανδρέας Μουστοξύδης, Μητροπολίτης Ιγνάτιος). Η μοίρα τ' άφερε έτσι, ώστε στη Βιέννη, εκεί που γεννήθηκε το κίνημα του Ρήγα, να πάρει σάρκα και οστά το όραμα της Ελευθερίας των Ελλήνων. Πρώτη κίνηση στη Βιέννη ήταν η συγκρότηση της Φιλομούσου Εταιρείας, ενός φορέα νόμιμου, όπου πέτυχε να εντάξει ως μέλος και τον ίδιο τον Τσάρο. Δεύτερο βήμα, η δημιουργία του μηχανισμού της Φιλικής Εταιρείας. Η αποστολή ανατέθηκε στους Τσακάλωφ και Σκουφά.

Το 1812 λόγω του συνεχιζόμενου Ρωσο-Τουρκικού πολέμου αποσπάστηκε στο Διπλωματικό γραφείο του Αρχιστρατήγου της Στρατιάς του Δούναβη.

Το 1813 ο Τσάρος του ανέθεσε την αποστολή για την απόσπαση της Ελβετίας από την γαλλική κηδεμονία. Αφού συντάξε το Σύνταγμα της Ελβετίας που προέβλεπε

την ουδετερότητα της (ήταν ο δημιουργός της Ελβετίας) προσκλήθηκε στο Συνέδριο της Βιέννης, διότι ο Τσάρος τον θεωρούσε ικανό να αντιμετωπίσει και εκεί τον Μέτερνικ, όπως τα κατάφερε στην Ελβετία.

Το 1815 υπογράφοντας τη Συνθήκη των Παρισίων, το κείμενο της Συνθήκης ήταν το πρώτο που υπέγραψε ως Υπουργός των Εξωτερικών της Ρωσίας, αγωνίστηκε για να αναφερθεί κατηγορηματικά πως τα Επτάνησα θα είχαν συνταγματικό πολίτευμα και πως οι Άγγλοι θα είχαν μόνο την προστασία, χωρίς να επεμβαίνουν στη διοίκηση των νησιών.

Το 1819 ζήτησε άδεια για τέσσερις μήνες για να επισκεφθεί τον γέροντα πλέον πατέρα του και τη μητέρα του. Η πολιτική κατάσταση που βρήκε στα Επτάνησα ήταν αποκαρδιωτική. Ο Άγγλος Αρμοστής Maitland διοικούσε τυραννικά και καταπιεστικά τα νησιά δημεύοντας τις περιουσίες αυτών που βοηθούσαν την Ελληνική Επανάσταση. Τα πλοία των Ιονίων που πολεμούσαν τους Τούρκους θεωρούνται πειρατικά.

Η πραγματικότητα που αντίκρισε ήταν εντελώς αντίθετη από τις προσδοκίες του. Πέρα από τις συμφορές των Επτανησίων τις ημέρες που βρισκόταν στη Κέρκυρα, η πατρίδα του θρηνούσε επί πλέον τις συμφορές που αντιμετώπιζον οι κάτοικοι της Πάργας (οι Άγγλοι είχαν πουλήσει την Πάργα στον Αλή Πασά για 150.000 λίρες), οι Σουλιώτες δέχονταν τον πλέον απηνή και παράλογο διωγμό. Από τότε δεν κάνει ευκαιρία, σε κάθε συνάντησή του με τον Τσάρο, να του μιλάει για την οικτρή κατάσταση στην οποία βρίσκονταν οι ορθόδοξοι της Ανατολής, για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσής τους, και για ό,τι είχε σχέση με το ελληνικό πρόβλημα.

Στο τέλος του 1819 ή τις αρχές του 1820, ο Καποδίστριας δέχθηκε στην Πετρούπολη τον Ξάνθο που του πρότεινε να αναλάβει την ηγεσία της Φιλικής Εταιρείας. Εκείνος όμως επειδή έβλεπε ότι το ευρωπαϊκό κλίμα δεν ευνοούσε την ελληνική υπόθεση αρνήθηκε υποδεικνύοντας τον Αλέξανδρο Υψηλάντη ως ένα πιθανό καλό ηγέτη. Η Αυστρία και ο Μέτερνικ ενδιαφέροντο κατά πρώτο λόγο για την πρόληψη των επαναστάσεων.

Όταν ξέσπασε η Ελληνική Επανάσταση του 1821 προσπάθησε να πείσει το Ρώσο Αλέξανδρο Α' να επέμβει στρατιωτικά

εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, πράγμα που δεν κατάφερε και νικημένος αναγκάστηκε να φύγει από τη Ρωσία το καλοκαίρι του 1822. Μεταβαίνει στην Ελβετία και από εκεί δουλεύοντας εντατικά, προσπάθησε να ξεσκώσει τη συμπάθεια της Ευρώπης για τους αγωνιζόμενους ηρωικά Έλληνες.

Το 1826 μεταβίνει στο Παρίσι για να συνηνοθηεί με τους ομογενείς και άλλους ξένους για την ενίσχυση της ελληνικής υπόθεσης. Για τον ίδιο σκοπό επισκέφθηκε και τις Κάτω Χώρες πριν επιστρέψει στην Ελβετία.

Στις 14 Απριλίου 1827 η Εθνοσυνέλευση της Τροιζίνας τον ονόμασε Κυβερνήτη της Ελλάδας για 7 χρόνια. Προτού έρθει στην Ελλάδα ν' αναλάβει τα νέα του καθήκοντα έστειλε υπόμνημα στις ευρωπαϊκές δυνάμεις, με το οποίο ζητούσε οικονομική ενίσχυση για την Ελλάδα.

Η απόφαση να δεχθεί ήταν η υπέρβαση του εαυτού του. Από τη μία ήταν οι δόξες και οι τιμές που απολάμβανε ως Υπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας και από την άλλη η μετάβασή του σε ένα τόπο κατεστραμμένο. Από τη μία η κληδιά των ανακτόρων και από την άλλη η φτώχεια, η δυστυχία, η αναρχία, ο δικασμός.

Το νεοσύστατο ελληνικό κράτος είναι θλιβερή εικόνα αταξίας και αναρχίας, ευρισκόμενο σε άθλια οικονομική κατάσταση. Δύο φορές η Βουλή των Ελλήνων και η Γερουσία ανέκριναν και ψήφισαν μισθό ανάλογο με το αξίωμά του. Ο Κυβερνήτης αρνήθηκε να τον δεχθεί, καθώς γνώριζε την τρομερή οικονομική κατάσταση του εθνικού Ταμείου. Και δεν δίστασε να υποθηκεύσει ολόκληρη την μεγάλη ακίνητη πατρική περιουσία στη Κέρκυρα στον πάμπλουτο Λάζαρο Κουντουριώτη «αντί δεκα χιλιάδων ταλίων» προκειμένου να φέρει τρόφιμα από την Ιταλία και να σώσει τον λαό του Ναυπλίου από τον εφιάλτη της φοβερής πείνας.

Εκ της καταστάσεως αυτής, η ανάγκη της καθολικής, υλικής και ηθικής ανοικοδομήσεως της εθνικής ζωής, προέβαλλε από της πρώτης στιγμής επιτακτική και κατεπείγουσα.

Πράγματι από τις πρώτες ημέρες της παρουσίας του στην Ελλάδα ο Ι. Καποδίστριας έλαβε μέτρα προς την λύση του οικονομικού ζητήματος, ανασύνταξη του

στρατού και του στόλου, ίδρυσε τη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων - το Σχολείο (Σχολή) του Τάγματος Πυροβολικού, ενίσχυσε την εμπορική ναυτιλία. Παράλληλα εργάστηκε για την ρύθμιση θεμάτων δικαιοσύνης. Προστάτευσε με ειδικούς νόμους την γεωργία. Φρόντισε για την κατασκευή δρόμων και ίδρυσε Χρηματική Τράπεζα. Ίδρυσε Ταχυδρομική Υπηρεσία, ορφανοτροφείο στην Αίγινα. Η εκπαίδευση αποτελεί για τον Κυβερνήτη αληθινό πάθος. Έλεγε «πως πρέπει πρώτα να μορφώσουμε τους Έλληνες και μετά να κάνουμε Ελλάδα».

Όλα αυτά προσπάθησε να τα επιβάλει στον ανήσυχο πολιτικά ελληνικό λαό που μόλις είχε κερδίσει με πολλές θυσίες την ελευθερία του. Εξ' άλλου, ο Καποδίστριας γνωρίζει άριστα, ποιες μεγάλες αντιδράσεις θα συναντήσει εκ μέρους ισχυρών πολιτικών προσώπων και ομάδων που εθίγοντο εκ των υπέρ της χώρας ληφθέντων μέτρων. Γρήγορα άρχισε να εκδηλώνεται δυσαρέσκεια εναντίον του. Κυρίως, εξεγέρθησαν εναντίον του παλιοί αγωνιστές, πρόκριτοι (κοτσαμπάσδες), φεουδάρχες της Πελοποννήσου και εφοπλιστές της Ύδρας φεουδαρχικής νοστοροπίας στερούμενοι των οικονομικών και κοινωνικών προνομίων, θεωρούτες αυτονόητον και φυσική την διατήρηση του λαού σε χαμηλό οικονομικό και μορφωτικό επίπεδο. Πέραν όμως της αντιθέσεως των προνομιούχων αυτών τάξεων μεγάλη υπήρξε η αντίδραση των ξένων, Αγγλίας και Γαλλίας, προς την ασκούμενη πολιτική του Κυβερνήτη.

Τους πρώτους μήνες του 1831 οι αντιδράσεις παίρνουν την μορφή θύελλας. Προαισθανόταν το τέλος του. Όμως δεν υποχώρησε ούτε βήμα από την εκπλήρωση του χρέους του. Όχι για τον εαυτό του, μα για την Ελλάδα, για τα παιδιά της. Στο φίλο του Ευνάρδο γράφει «Εγώ, όταν με υπευθυνότητα θα έχω εκπληρώσει το καθήκον μου, με τις δυνάμεις που μου απομένουν, θα σπκώσω το σταυρό μου... και θα τον σπκώσω χωρίς κανένα γογγυσμό...».

Το πρωί της αποφράδας εκείνης Κυριακής, 27 Σεπτεμβρίου 1831, έφυγε στις 6 το πρωί για να πάει στο ναό του Αγίου Σπυρίδωνος στο Ναύπλιο, όπως έκανε πάντοτε. Πριν την είσοδό του συναντήθηκε με το πιο τραγικό θάνατο. Στα σκαλοπάτια ο υιός του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη Γεώργιος και ο αδελφός του Κωνσταντίνος δολοφόνησαν τον Κυβερνήτη Καποδίστρια.

Μετά την στυγερή αυτή πράξη το Ελληνικό Έθνος απώλεσε τον μέγιστο πολιτικό άνδρα της νεωτέρας ιστορίας του, και ο ελληνικός λαός τον αφοσιωμένον και εμπνευσμένο πρωτεργάτη της κοινωνικής του χειραφετήσεως, της οικονομικής ανυψώσεως και της ηθικής και πνευματικής προαγωγής του.

Στη ζωή και στο έργο του Ι. Καποδίστρια συναντά κανείς τα τρία βασικά στοιχεία των γνήσιων αγωνιστών και Ηρώων: ΥΠΕΡΒΑΣΗ - ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ - ΘΥΣΙΑ.

Το βράδυ της 30^{ης} Μαρτίου 1832, μυστικά μεταφέρθηκε στη Κέρκυρα το φέρετρό με το ταρκευμένο σώμα του Κυβερνήτη με ρωσικό πλοίο από τον αδελφό του Αυγουστίνου.

Σύμφωνα με την επιθυμία του ενταφιάστηκε πίσω από το ιερό του ναού της Παναγίας της Πλατυτέρας. Στον απέρριπτο τάφο του χαρακτήκε απλά:

**Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ας είναι οι λίγες αυτές γραμμές ΑΙΩΝΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ.

**Υπό του Αντιστρατήγου ε.α.
Γεωργίου Σουβλάκη**

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟ - ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ
Μαρίνη Σκουρλετοπούλου
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ

Αρεταίου 22 & Πανόρμου - Αμπελόκηποι 115 22 - Αθήνα
 Τηλ.: 210 6440222, Fax: 210 6422160, Κιν.: 6946908552
 e-mail: panap@acn.gr

ΑΠΑΛΛΑΓΕΙΤΕ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΝΟΥΣ
 ΥΓΕΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΜΕ ΤΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΑ,
 ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΠΕΛΜΑΤΑ (ΠΑΤΟΙ)
 ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
PODI A X I S
 ΜΑΚΡΑ ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΔΟΛΟΓΩΝ & ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΩΝ
 ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΗΔΗ
 ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ, ΕΛΒΕΤΙΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΕΝΕΥΣΗΣ
 ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΚΕΜΣ - ΣΕ ΠΟΛΥ
 ΚΑΛΗ ΤΙΜΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: ΣΤΕΡΓΙΟΥΛΗ - ΦΩΤΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 ΤΗΛ. 210-7644928 ΚΙΝ. 6977-257100
ΠΕΡΠΑΤΑΤΕ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΕΣΤΕ ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
Κατερίνα
Ευσταθίου Κουτάκου
 (κόρη μέλους μας)
 Ακαδημίας 31 - Αθήνα
 τηλ. 210-3632749
 Συναδελφική εξυπηρέτηση
 (τηλ. οικίας: 210-5817117)

Η Αμερική αλλάζει, ο κόσμος αλλάζει

Στη δύνη του ψυχρού πολέμου

Ενα πρωινό του Νοεμβρίου 1963, νεαροί τότε έλληνες Αξιωματικοί, εκπαιδευόμενοι στην Σχολή Αντιαεροπορικής Αμύνης των ΗΠΑ, στο Ελ Πάσο του Τέξας, ξυπνήσαμε ακούγοντας την τρομερή είδηση ότι στην διπλανή μας πόλη, στο Ντάλλας του Τέξας, φονεύθηκε ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, Τζών Φ. Κένεντυ. Η είδηση συγκλόνισε τους Αμερικανούς Στρατιωτικούς αλλά και όλους τους συμμάχους που εκπαιδευόμασταν στην Σχολή.

Η αστυνομία του Ντάλλας εντός ωρών συνέλαβε τον δράστη, Λί Όσβαλτ, ένα ύποπτο και περιθωριακό άτομο, το οποίο πυροβόλησε τον Πρόεδρο από τον τέταρτο όροφο ενός κτιρίου πρό του οποίου διήρχετο η προεδρική συνοδεία.

Η αλήθεια μετά 70 χρόνια

Εχουν περάσει από την ημέρα εκείνη σαράνταπέντε χρόνια. Έχουν κυθεί τόνοι μελάνης και έχουν δημοσιευθεί άπειρα βιβλία σχετικά με το συγκλονιστικό αυτό γεγονός. Το μεγάλο ερώτημα είναι εάν πρόκειται περί ενέργειας ενός παρανοϊκού εγκληματίου, ή περί συνωμοσίας περισσότερων του ενός δραστών; Η απάντηση θα δοθεί το έτος 2033! Και τούτο διότι το πρώτο νομοθέτημα της Αμερικανικής Βουλής που εισηγήθηκε ο νέος Πρόεδρος Λίντον Τζόνσον διέταξε την άρση του απορρήτου όλων των σχετικών ερευνών μετά εβδομήντα έτη, ήτοι το 2033. Τότε, εκ των στοιχείων της νεκροψίας, θα γίνει γνωστό εάν ο Πρόεδρος εβλήθη υπό ενός ή υπό περισσότερων όπλων. Βέβαια η επικρατούσα άποψη, όλα αυτά τα χρόνια κλίνει υπέρ της συνωμοσίας, παρά την αντίθετη άποψη της επισήμου Εκθέσεως του Αρχιδικαστού Γουόρεν.

Το 1963 η ανθρωπότητα ευρίσκει στο μέσον του ψυχρού πολέμου, οι εξοπλισμοί των μεγάλων δυνάμεων σε ύψη δυσθεώρητα, και τα αποκαλούμενα «μεγάλα συμφέροντα» κυριαρχούσαν υπέρ άνω πάσης άλλης σκοπιμότητας. Έτσι η δολοφονία του Προέδρου της μιάς εκ των δύο υπερδυνάμεων δεν μπορούσε να εκληφθεί ως τυχαίο γεγονός. Επακολούθησε άλλωστε η δολοφονία του αδελφού του Προέδρου Κένεντυ Υπουργού της Δικαιοσύνης, και του ηγέτου της αφροαμερικανικής κοινότητας Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ.

Εις αναζήτησιν νέου εχθρού

Περίπου τριάντα χρόνια μετά, αρχάς της δεκαετίας του 1990, το σιδηρούν παραπέτασμα καταρρέει, τα περισσότερα κράτη του Συμφώνου της Βαρσοβίας αλλάζουν προσανατολισμό και εντάσσονται στην ομπρέλα του ΝΑΤΟ. Αρχίζει πλέον «ο αιώνας της Αμερικής». Όλοι ομιλούν περί της απολύτου κυριαρχίας της μοναδικής

πλέον υπερδυνάμεως στον πλανήτη. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ χαρακτηρίζεται πλέον ως ο Πλανητάρχης.

Κατά μίαν όμως αδυσώπητο φυσική επιταγή η δύναμις έχει ανάγκη εκφράσεως. Η δύναμις έχει ανάγκη αντιπάλου. Η δύναμις έχει τελικά ανάγκη πολέμου. Η ειρήνη δεν ταιριάζει στους δυνατούς. Έτσι πολύ σύντομα μετά την αποσύζευση της Σοβιετικής Ενώσεως, η Υπερδύναμις επεμβαίνει στο Ιράκ, όπου με μία γιγαντιαία

στρατιωτική αερογέφυρα μεταφέρει την κολλοσιαία στρατιωτική ισχύ της στο Κουβέιτ. Εκεί συντρίβει τον Ιρακινό στρατό αλλά δεν καταλαμβάνει το Ιράκ. Στρατιωτικοί σχεδιασμοί και σκοπιμότητες κρατούν τις αμερικανικές δυνάμεις έξω της Βαγδάτης, για ευθεότερον προφανώς χρόνον.

Είχε όμως ήδη η Υπερδύναμις με τους συμμάχους της επέμβει στο Αφγανιστάν, παρά τις συμβουλές των αδύναμων πλέον Ρώσων, οι οποίοι είχαν στο παρελθόν κάψει τα δάκτυλά των στην κακοιράχλη αυτή χώρα.

Τα 2003 η Υπερδύναμη κρίνει ότι ήλθε η ώρα του Ιράκ, της υπ' αριθμόν δύο πετρελαιοπαραγωγού χώρας της Μέσης Ανατολής. Και με μία επανάληψη του εγχειρήματος του Κουβέιτ καταλαμβάνει το Ιράκ, συντρίβει το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν, και εγκαθίσταται μονίμως στην χώρα αυτή, επιβάλλοντας έτσι την Pax Americana.

Έχει βεβαίως προηγηθεί η προσβολή των Διδύμων Πύργων της Νέας Υόρκης από τρομοκράτες της Αλ Κάϊτα και έτσι αναγορεύοντας οι ΗΠΑ την τρομοκρατία ως τον υπεραριθμόν ένα εχθρόν έχουν κάθε

Του Αντιστρατήγου ε.α. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΟΥΛΑ

λόγο να προσβάλουν οποιοδήποτε κράτος θεωρείται ότι φιλοξενεί τρομοκράτες.

Ήλθε η ώρα του ΙΡΑΝ;

Εν όσο όμως οι ΗΠΑ δαπανώνται με τους δύο θερμούς πολέμους, στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, δίδεται ο απαραίτητος χρόνος στην Ρωσία να αναλάβει από το

σα άποψη) διότι οι αποφάσεις του δεν ήταν αρεστές σε μεγάλα συμφέροντα (κατά βάση εξοπλιστικά). Σήμερα εκλέγεται ένας απλός αμερικανός, μιγάς, γόνος μεταναστών, σύζυγος αφροαμερικανίδος γυναικός, στην θέση του Προέδρου των ΗΠΑ.

Η κολλοσιαία αλλαγή

Τα σαράνταπέντε χρόνια που κύλισαν στο αυλάκι της ιστορίας από την δολοφονία του Προέδρου Κένεντυ μέχρι των ημερών μας, έχουν επιφέρει τόσον βαθιές αλλαγές στην κοινωνία των ΗΠΑ, και στα δομικά στοιχεία του συστήματος της μεγαλύτερης καπιταλιστικής χώρας του κόσμου, ώστε η εκλογή στην θέση του Προέδρου των ΗΠΑ και πλανητάρχου ενός μιγάδος να μην αποτελεί πρόκληση στο παραδοσιακό κοινό αίσθημα της υπεροχής των λευκών έναντι παντός εγχρώμου. Βεβαίως είχε προηγηθεί η τοποθέτηση του αφροαμερικανού Κόλιν Πάουελ ως αρχηγού των Ενόπλων Δυνάμεων των ΗΠΑ, και μετέπειτα Υπουργού των Εξωτερικών, παρότι η τοποθέτηση αυτή σχετίζεται περισσότερο με την σύνθεση του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων όπου το αφροαμερικανικό στοιχείο είναι σημαντικό (άνω του 40%).

Με τα σημερινά δεδομένα, δηλαδή με την εμπλοκή των ΗΠΑ σε δύο θερμούς πολέμους, με την παγκόσμια οικονομική κρίση η οποία πλήττει μία τεράστια χώρα με σοβαρότατο στεγαστικό πρόβλημα για μεγάλο τμήμα του πληθυσμού της, και την σχεδόν παντελή έλλειψη ενός συστήματος υγείας και κοινωνικής πρόνοιας, νομίζω ότι η εκλογή του Μπάρακ Ομπάμα αποτελεί, λαμβανομένων υπαθέσει και των προεκλογικών του εξαγγελιών, μία ευχάριστη αλλαγή έως ανακούφιση τόσον για τον μέσο αμερικανό πολίτη, αλλά γιατί όχι, και για τον κόσμο γενικότερα. Η Αμερική αλλάζει άρα και ο κόσμος αλλάζει. Είναι τέτοια η αλληλεξάρτηση της Υπερδυνάμεως με τον υπόλοιπο κόσμο ώστε κάθε οικονομικοκοινωνική κατά βάση μεταβολή στις ΗΠΑ, να επιφέρει άμεσο αντίκτυπο στις οικονομίες των χωρών οι οποίες συνδέονται με αυτές.

Πλέον όμως των οικονομικοκοινωνικών μεταβολών των ΗΠΑ, υπάρχει και μία σειρά ολόκληρη στρατηγικών της Υπερδυνάμεως οι οποίες μεταβαλλόμενες επηρεάζουν μεγάλο αριθμό χωρών ανά τον κόσμο.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ελλάς

Η χώρα μας παραδοσιακή σύμμαχος των ΗΠΑ, και εξαρτώσα αριθμό εθνικών θεμάτων της από τις γενικότερες στρατηγικές των αμερικανών στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής λεκάνης της Μεσογείου, έχει κάθε λόγο να είναι ικανοποιημένη από την εκλογή στην θέση του Προέδρου των ΗΠΑ ενός ηγέτου των Δημοκρατικών, ο οποίος κατά το πρόσφατο παρελθόν έχει λάβει ευνοϊκή θέση για όλα σχεδόν τα μεγάλα μας εθνικά θέματα (Κυπριακό, Αιγαίο, Πατριαρχείο, Σκοπιανό).

Τούτο οφείλεται κατά βάση στην παρουσία πληθίσιον του σημαντικών ομογενών δραστηριοποιημένων στο επίπεδο του Μπάρακ Ομπάμα οι οποίοι τον έχουν ενημερώσει επαρκέστατα.

Βέβαια δεν πρέπει να ζούμε με την ψευδαίσθηση ότι ο νέος πρόεδρος θα αποστεί από τα γενικότερα συμφέροντα των ΗΠΑ στην περιοχή και θα αγνοήσει παντελώς τις αντίθετες απόψεις. Εν τούτοις κάθε Πρόεδρος διαθέτει μεγάλα περιθώρια επιβολής των απόψεών του επί των παλαιών γραφειοκρατικών στρατηγικών οι οποίες και εμείς δεν ευνόησαν αλλά και έβλαψαν κατά καιρούς τα συμφέροντα των ΗΠΑ.

Εις το Ελληνικό Υπουργείο των Εξωτερικών ανοίγεται πλέον ένα στάδιο λαμπρό, ώστε με την βοήθεια των ομογενών οι οποίοι θα πλαισιώσουν είτε την Κυβέρνηση είτε τους κομματικούς μηχανισμούς των Δημοκρατικών, να επιδώσει την δικαιότερα πρόοδο και τελική λύση των Εθνικών μας θεμάτων.

ΧΡΥΣΗ Γ. ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
(Κόρη μέλους μας)

Κομοτηνής 3
Διώνη – Πικέρμι

Τηλ: 210 6035255
Κιν. 6977 675693

e-mail: chrissa_ant@yahoo.com

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ

• ΔΙΑΒΗΤΗΣ • ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΙΑ • ΜΕΤΑΒΟΛΙΣΜΟΣ

• ΔΙΑΒΗΤΗΣ ΚΥΗΣΕΩΣ • ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ

Τ. ΙΑΤΡΟΣ Π.Γ.Ν.Α. «ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ»

(Κόρη μέλους μας)

Ιατρείο: Λ. Ηρακλείου 266
Τ.Κ. 142 31, Ν. Ιωνία

Τηλ. Ιατρείου: 210 2777372
Κιν. 6944 885457

ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

πλήγμα της διαλύσεως της Σοβιετικής Ενώσεως, και χρησιμοποιούσα τα τεράστια ενεργειακά της αποθέματα, να καταστεί ο κύριος προμηθευτής πετρελαίου και φυσικού αερίου των μεγαλύτερων βιομηχανικών χωρών της Ευρώπης.

Το γεγονός αυτό ανησύχησε τους Αμερικανούς, οι οποίοι με την σειρά τους άρχισαν να έχουν δεύτερες σκέψεις για το Ιράν και να επικεντρώνουν την προσοχή τους στα πρώην ανατολικοευρωπαϊκά κράτη, επιδιώκοντας μία περίσχεση της Ρωσίας με ένα αμφιβόλου στρατιωτικής χρησιμότητας αντιπυραυλικό σύστημα, και εντάσσοντας στο ΝΑΤΟ όσα εξ αυτών πληρούσαν στοιχειώδεις προϋποθέσεις.

Είναι καταφανής η πώση της αντιραϊκής ρητορικής εκ μέρους των ΗΠΑ, και των αφοσιωμένων συμμάχων τους, ώστε επί του παρόντος μάλλον να αποκλείεται επιθετική ενέργεια κατά της φιλόδοξης για τις πυρηνικές της επιδιώξεις ισλαμικής αυτής χώρας.

Η νέα εποχή Ομπάμα

Η εκλογή του Μπαράκ Ομπάμα ως νέου Προέδρου των ΗΠΑ, σηματοδοτεί μία νέα εποχή. Οι προεκλογικές του εξαγγελίες για αποχώρηση από το Ιράκ και συνομιλίες απάευθείας και άνευ όρων με το Ιράν, δείχνουν τουλάχιστον την πρόθεσή του να διασφαλίσει τα συμφέροντα των ΗΠΑ, με μία άλλη στρατηγική, η οποία οσοδήποτε και αν επηρεάζεται από τους μακρόπνοους σχεδιασμούς των εγκεφάλων του Πενταγώνου και του Υπουργείου Εξωτερικών, θα περιέχει οπωσδήποτε τον άξονα των προεκλογικών δεσμεύσεων του Ομπάμα.

Η εκλογή του Μπαράκ Ομπάμα ενός μιγάδος, μη αγγλοσάξονος, στην θέση του Προέδρου των ΗΠΑ, αποτελεί μία ανέλπιστα αλλαγή όχι μόνον στην νοοτροπία του μέσου αμερικανού πολίτη αλλά τολμώ να πω και στην νοοτροπία του αμερικανικού κατεστημένου το οποίο τουλάχιστον μέχρι στιγμής έχει αποδεχθεί την εκλογή του Γερουσιαστού του Ιλλινόις, συμμορφούμενο με το 70% της κοινής γνώμης των αμερικανών πολιτών.

Η Αμερική όμως αλλάζει. Η απόσταση από το 1963 είναι μεγάλη. Τότε δολοφονήθηκε ένας Πρόεδρος Ιρλανδικής καταγωγής, γόνος μεγάλης οικογενείας της Μασσαχουσέτης, απλώς (κατά την επικρατού-

Αναδυόμενοι Προβληματισμοί από την Παγκόσμια Οικονομική Κρίση

Η κρίση έδειξε ότι η αμερικανική πρωτοκαθεδρία στην παγκόσμια οικονομία βρίσκεται ίσως στην αρχή του τέλους της. Η κρίση άρχισε από τις ΗΠΑ, τον Οκτώβριο του 2008, με την κατάρρευση του τραπεζικού και ασφαλιστικού συστήματος και εξαπλώθηκε γρήγορα στην Ευρώπη και την Ασία. Οι ΗΠΑ υιοθέτησαν το με αμφιλεγόμενο αποτέλεσμα γνωστό ως σχέδιο Paulsion που προβλέπει άμεση ενίσχυση και πρώτη χορήγηση πακέτου 700 δισ. εκ. δολ. για τη σωτηρία του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Στο σχέδιο Paulsion εντοπίζονται και σοσιαλιστικές προσεγγίσεις. Εξάλλου και το Κογκρέσο ενέκρινε, με διαδικασίες επείγοντος, το τροποποιημένο ενώ το αρχικό σχέδιο Paulsion απορρίφθηκε.

Η Ευρώπη μάλλον κράτησε το παγκόσμιο προβάδισμα στην αντιμετώπιση της κρίσης με άμεσα και τολμηρά μέτρα δράσης. Οι 15 της ευρωζώνης συν(+) ένα (1) τον Βρετανό Πρωθυπουργό Μπράουν, δε δίστασαν να υιοθετήσουν αμέσως ένα (1) κοινό σχέδιο δράσης, παρά τις αρχικές επιφυλάξεις της Γερμανίας, με βάση το σχέδιο Μπράουν. Ο Μπράουν με τις συστάσεις και τις προτάσεις του για εγγυήσεις του διατραπεζικού δανεισμού, την κρατική παρέμβαση και την αγορά από το δημόσιο τραπεζικών μετοχών, έπειξε το ρόλο του Μεσσία. Πάντως οι υπεύθυνοι για την κρίση πρέπει να πληρώσουν. «Τα χρέη και τα λάθη των τραπεζών καλούνται τώρα να πληρώσουν οι φορολογούμενοι», αναφέρουν αυτοί που είναι αντίθετοι στο σχέδιο Μπράουν. Εάν τα πράγματα πάνε καλά, όπως προβλέπει και επιδιώκει το σχέδιο, τότε τελικά δεν έχουν να χάσουν οι φορολογούμενοι αφού τώρα επενδύουν -με τους φόρους τους- σε χαμηλές τιμές, ισχυρίζονται άλλοι.

Το σχέδιο δράσης της ευρωζώνης υποστηρίζουν το ΔΝΤ, οι παγκόσμιες τράπεζες και οι λοιποί οικονομικοί

οργανισμοί και σ' αυτό προσφεύγουν και οι ΗΠΑ για νέες ιδέες. Ευρωζώνες, όμως, δεν υπάρχουν παντού. Η Ελλάδα θεωρεί κατάλληλα τα μέτρα του σχεδίου

σωτηρίας της ευρωπαϊκής οικονομίας, για να ξεπεράσει την κρίση. Είναι σχεδόν από τους πρώτους που υποστήριξε την εγγύηση καταθέσεων στις τράπεζες μέχρι 100.000

ευρώ. Πάντως τυχάνει εξαιρετικής σημασίας το ότι η Ελλάδα βρίσκεται στην ευρωζώνη σήμερα. Παράλληλα, υφίστανται ανησυχίες από τα κράτη μέλη της ΕΕ, λόγω οικονομικής δυσπραγίας από τη κρίση, για τις δεσμεύσεις του συμφώνου σταθερότητας για το έλλειμμα του 3% του εθνικού προϋπολογισμού και για τη μείωση κατά 20% μέχρι το 2020 της εκπομπής CO₂ στο περιβάλλον.

Η χρηματοπιστωτική κρίση ανέδειξε επιπλέον την αναγκαιότητα για νέο διεθνές οικονομικό σύστημα. Το από το 1944 υφιστάμενο όμοιο εκπονήθηκε με διαφορετικές από σήμερα συνθήκες, χωρίς σοβαρές δια-

θρωπικές αλλαγές, μέχρι τώρα. Η αντίληψη ότι είναι κρατικό είναι κακό και ότι ιδιωτικό είναι σωστό, που είχε γίνει περίπου αξίωμα, μάλλον τώρα τίθεται σε αμφισβήτηση μετά τη χρηματοπιστωτική κρίση. Σημασία δεν έχει ποιά μορφή θα δώσει η οικονομική «ταμπέλα» στο νέο οικονομικό σύστημα, αλλά μεταξύ άλλων:

- ❖ Πρώτον, να προβλέπεται προειδοποιητικός έναντι των κινδύνων και προληπτικός μηχανισμός για την πρόληψη της χρηματοπιστωτικής κρίσης, πράγμα που απουσίασε από την παρούσα κρίση.
- ❖ Δεύτερον, να προστατεύεται το σύστημα και να αποκλείεται η ασύδοτη και η αθέμιτη κερδοσκοπία, τα υ-

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δημητρίου Λακαφώση

περβολικά bonus και οι υπεραπολαβές των λεγομένων «golden boys - parachutes» της οικονομίας, που με την ανωριμότητα, την ανευθυνότητα

και τις «τοξικές» επενδύσεις προκάλεσαν τη σημερινή κρίση. Η πληθώρα των πιστωτικών καρτών, τα εύκολα και χωρίς αξιολόγηση κριτήρια δάνεια μπορεί να είναι προσωρινά ευχάριστα αλλά τελικά παραλύουν την οικονομία.

- ❖ Τρίτον, να υιοθετείται διαφανέστερο πλαίσιο αρμοδιοτήτων και διεθνών κανόνων συνεργασίας των ιδιωτικών επιχειρήσεων-εταιρειών, ώστε να εμποδίζεται η εκμετάλλευση των αδυναμιών του ελεύθερου εμπορίου και της παγκοσμιοποίησης, στα οποία συστήματα εμπλέκεται, ούτως ή άλλως, ο ιδιωτικός τομέας.
- ❖ Τέταρτον, το νέο οικονομικό σύστημα να προκύπτει μετά από διεθνή διάσκεψη και με τη σύνθεση διαφορετικών απόψεων, που είναι λογικό να υπάρξουν, για την αποφυγή μελλοντικής κρίσης.

Βέβαια, η χρηματοπιστωτική κρίση δεν υπήρξε «κεραυνός εν αιθρία». Προϋπήρξαν επισημάνσεις αλλά δεν υπήρξε εναλλακτικό σχέδιο άμεσης δράσης. Εάν είχε προληφθεί η κρίση και τα χρήματα, που διατέθηκαν για την κρίση, είχαν διατεθεί στις αναπτυσσόμενες χώρες και για την επισιτιστική κρίση στον τρίτο κόσμο, ασφαλώς ο κόσμος θα ήταν διαφορετικός. Οι πλούσιες εθνικές οικονομίες έχουν τη δυνατότητα να ρίπουν λεφτά για τη ρευστότητα των οικονομικών τους μηχανισμών. Οι φτωχές, όμως, χώρες δεν έχουν αυτήν την πολυτέλεια και εάν ακόμη εξαλειφθεί η κρίση, προστίθεται γι' αυτές ακόμη μία στις προηγούμενες άλλες κρίσεις. Γι' αυτό οι διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί πρέπει να βοηθήσουν αυτούς που δεν μπορούν να χειρισθούν μόνοι τους τις κρίσεις.

Αν και ο χρονικός ορίζοντας της οικονομικής κρίσης είναι αόρατος, προβλέπεται να διαρκέσει 2-3 τρίμηνα, ακόμη και μέχρι το τέλος του 2009. Ωστόσο, πως τελειώνει (όταν τελειώσει) η οικονομική κρίση, με ανάκαμψη ή ύφεση; Το μέλλον μόνο θα δείξει την αποτελεσματικότητα των σημερινών σχεδίων σωτηρίας της παγκόσμιας οικονομίας. Ας ελπίσουμε για το καλύτερο.

HOTEL VERORI
Π. & Σ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ Α.Ε.

ΒΙΛΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 22630 22291-4, FAX: 22630 23661
Ελάτε στα ΒΙΛΙΑ στο καταπράσινο χωριό, να χορτάσετε οξυγόνο και να αναζωογονηθείτε στο θαυμάσιο ξενοδοχείο ΒΕΡΟΡΙ.

- ΠΡΟΣΦΟΡΑ**
- Μονόκλινο**
5 νύχτες με πρωινό και γεύμα 200 ευρώ
10 νύχτες με πρωινό και γεύμα 350 ευρώ
20 νύχτες με πρωινό και γεύμα 600 ευρώ
- Δίκλινο**
5 νύχτες με πρωινό και γεύμα 275 ευρώ
10 νύχτες με πρωινό και γεύμα 500 ευρώ
20 νύχτες με πρωινό και γεύμα 900 ευρώ
- Σουίτα (Τετράκλινο)**
5 νύχτες με πρωινό και γεύμα 450 ευρώ
10 νύχτες με πρωινό και γεύμα 850 ευρώ
20 νύχτες με πρωινό και γεύμα 1500 ευρώ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ... ΓΙΟΡΤΑΖΑΤΕ!

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Το παράδοξο είναι ότι στη Βηθλεέμ, εκεί όπου γεννήθηκε ο Ιησούς, μόλις το 433 μ.Χ. γιορτάστηκε ιδιαίτερα η Γέννησή του, ενώ στην Αρμενική Εκκλησία συνεχίζεται ακόμη ο συνηθισμένος της Γέννησης και της Βάπτισης.

μήνη μέρα) και κατά συνεκδοχή όλη τη χρονική περίοδο από τα Χριστούγεννα ως τα Θεοφάνεια. Εκτός από το θρησκευτικό χαρακτήρα οι γιορτές αυτές συνοδεύονται από διάφορες συνήθειες, που έρχονται κι αυτές από τα βάθη των χρόνων ή από άλλες γωνιές της γης. Είναι τα λεγόμενα πατροπαράδοτα έθιμα, κυριότερα από τα οποία είναι ο στολισμός του χριστουγεννιάτικου δέντρου, τα κάλαντα, η γαλοπούλα κ.λπ., που έχουν κι αυτά τη δική τους ιστορία.

Αξίζει ιδιαίτερα να τονισθεί ότι λαμπρή είναι και η υμνολογία της γιορτής αυτής σε όλους τους χριστιανούς, στην Ορθόδοξη δε Ανατολή διασημότετοι υμνογράφοι της Εκκλησίας (Ρωμανός Μελωδός, Ιωάννης Δαμασκηνός, Κοσμάς), την εκόσμησαν με θεοπέσιους ύμνους.

Όπως πάντως και αν εξελίχθηκε η ιστορία του εορτασμού της Γέννησης και όσες και αν διευρύνθηκαν επ' αυτού διαφορετικές πολλές φορές απόψεις των ειδημόνων, σπουδαιότερη νομίζουμε σημασία έχει το βαθύτερο θεολογικό περιεχόμενο της μεγάλης αυτής δεσποτικής γιορτής, που ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος την αποκαλεί «Μητρόπολη των Εορτών».

Είναι αλήθεια ότι όλο και πιο πολύ γιορτάζουμε τα τελευταία χρόνια, αλλά η ποιότητα της γιορτής και ο προσανατολισμός της έχει αλλάξει σε τέτοιο βαθμό, που εύστοχα θα μπορούσε να ισχυρισθεί κανείς, ότι από το «Χριστός γεννάται, δοξάσατε...» έχουμε διολισθήσει στο «Χριστός γεννάται... γιορτάσατε!» με την κοσμική μάλλον του όρου έννοια, νοθεύοντας έτσι μερικές φορές το πνεύμα των Χριστουγέννων. Φαντασμαγορικοί στολισμοί σπιτιών και πόλεων, άπλετα φώτα, πληθώρα εξειδικευμένων εποχιακών ειδών στην αγορά, ανταλλαγή ακριβών δώρων, πλούσια εδέσματα, αλιδάτα ρεβηγίων κ.ά. αποτελούν πλέον, συνήθη χαρακτηριστικά της περιόδου αυτής.

Ο Υιός του Θεού ενσαρκώθηκε δια της Παρθένου Μαρίας για ν' ανοίξει το δρόμο της σωτηρίας και της λύτρωσης στον άνθρωπο και να τον φέρει πλησίον του. Μυστήριο μέγα η Θεία Γέννηση, ακατανόητο στην ανθρώπινη διάνοια, ασύλληπτο στη κοινή λογική, χαρμόσυνο και ελπιδοφόρο, υψίστης θεολογικής σημασίας γεγονός. Ο Θεός έγινε άνθρωπος παίρνοντας τη δική μας φύση για να σταθεί κοντά μας σαν εύσπλαχνος Σωτήρας, να μας διδάξει με τον τρόπο ζωής που υιοθέτησε την αγάπη προς τον συνάνθρωπό μας, να σταυρωθεί για τις αμαρτίες μας, να νικήσει τέλος το θάνατο χαρίζοντάς μας την αιώνια ζωή.

Χωρίς πρόθεση εξαπολύσεως μύδρων εναντίον όλων αυτών των εκδηλώσεων και χωρίς να υποτιμούμε τη συμβολή τους στη γιορτινή ατμόσφαιρα, δεν μπορούμε να μην αντιμετωπίσουμε με σκεπτικισμό το γεγονός ότι πολλές φορές γιορτάζουμε κυρίως με τους τρόπους που η κατανάλωση επιβάλλει και τα αισθήματα ψυχικής αλλαγής που πρέπει να νιώσουμε αυτές τις μέρες, εκφράζονται πρωτίστως με υπερβολικές αγορές. Αλλά και γενικότερα ο εθισμός στην κατανάλωση τείνει να θεωρηθεί στη σύγχρονη εποχή το πιο τελεσφόρο μέσο για την κάλυψη των ψυχικών αναγκών.

Δεν είναι επιδίωξή μας στο κείμενο αυτό να προχωρήσουμε σε περαιτέρω ανάλυση του εύρους και του βάθους του θεολογικού περιεχομένου της σπουδαίας αυτής γιορτής, για το οποίο πάμπολλα έχουν γραφεί από πεφωτισμένους ιεράρχες και διακεκριμένους θεολόγους.

Ωστόσο και αν ακόμη τα Χριστούγεννα για αρκετούς από εμάς είναι μια αφορμή για ξεκούραση, ψυχαγωγία ή περιπάτωνα χωρίς εννοχές, κατά προσωπική τουλάχιστον άποψη, ποτέ δεν περνούν χωρίς να μας εγγίζουν βαθύτερα και να μεταγγίσουν στη ψυχή μας, ψήγματα έστω, αγαλλίασης, ηρεμίας, ελπίδας, αγάπης, αλτρουισμού, αληθινής καράς, ακόμη και αν αυτά δεν εκδηλώνονται εμφανώς και παραμένουν μέσα μας σε λανθάνουσα κατάσταση.

Δεν θα θεωρούσαμε όμως περιττό να αναφερθούμε στο σύγχρονο τρόπο εορτασμού των Χριστουγέννων, όπως άλλωστε τον βιώνουμε όλοι μας κάθε χρόνο. Παραδοσιακά στη χώρα μας θεωρούμε ως γιορτή των Χριστουγέννων το τριήμερο (παραμονή, ανήμερα και επο-

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ και εμείς

Α' ΜΕΡΟΣ

Το θέμα μας αναφέρεται πολύ συνοπτικά στις σχέσεις Ελλήνων και Σέρβων. Η δημοσίευση θα γίνει σε τέσσερα μέρη, από τα οποία το πρώτο περιλαμβάνει την περίοδο από την εγκατάσταση των Σέρβων στη Βαλκανική μέχρι την Επανάσταση του 1821, το δεύτερο από το Συνέδριο του Βερολίνου (1878) μέχρι τους Βαλκανικούς Πολέμους, το τρίτο από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο μέχρι την ίδρυση του ομόσπονδου κράτους των Σκοπίων (1944) και το τέταρτο από το 1945 έως σήμερα.

Εγκατάσταση των Σέρβων στη Βαλκανική Χερσόνησο

Οι Σλάβοι εμφανίζονται στην ιστορία του 6^{ου} μ.Χ. αιώνα, εγκατεστημένοι στα βόρεια και βορειοανατολικά του Δούναβη. Οι Σέρβοι είναι σλαβικός λαός, ο οποίος στις αρχές του 7^{ου} μ.Χ. αι. ζούσε ανατολικά των Καρπαθίων ως υποτελής του χαγάνου των Αβάρων. Οι Άβαροι, λαός μογγολικής καταγωγής, συγγενικός των Ούννων, εμφανίστηκαν τον 6^ο αι. μ.Χ. στις όχθες του Δούναβη και κυριάρχησαν επί τρεις σχεδόν αιώνες στην Κεντρική Ευρώπη.

Με την απομάκρυνση των Αβάρων από τα Βαλκάνια (626 μ.Χ.) οι Σλάβοι που ζούσαν ανατολικά των Καρπαθίων, με την παρότρυνση του αυτοκράτορα Ηρακλείου (610-641), μετακινήθηκαν νοτιότερα και κατέλαβαν τις ερημωμένες από τις επιδρομές βορειοδυτικές περιοχές των Βαλκανίων που ανήκαν στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Η μετακίνηση αυτή έγινε μεταξύ των ετών 627-638 μ.Χ. Πρώτη μετακινήθηκε η ομάδα που κατέλαβε την περιοχή της Σλοβενίας, δεύτερη της Κροατίας και τρίτη της Σερβίας που εγκαταστάθηκε γύρω από το Νόβι Παζάρ.

Οι Σλάβοι των τριών αυτών ομάδων ήταν οι τελευταίοι που εγκαταστάθηκαν στη Βαλκανική. Οι Σέρβοι νωρίς δέχθηκαν την επίδραση του Βυζαντίου και ασπάστηκαν την Ορθοδοξία (9^ο αι.), ενώ οι Κροάτες και οι Σλοβένοι έζησαν κάτω από την επιρροή του γερμανο-αυστριακού πολιτισμού και ασπάστηκαν το Ρωμαιοκαθολικισμό.

Οι Σέρβοι αρχικά εγκαταστάθηκαν μεταξύ Δρίνου και Μοράβα, με κέντρο τη Ράση ή Ράσκα (σημερινή Ράσκα, βόρεια του Νόβι - Παζάρ). Γρήγορα επεκτάθηκαν μέχρι τον ποταμό Τιμόκ (παρπόταμο Δούναβη) στα βορειοανατολικά και μέχρι το υψίπεδο του Κοσσουφοπέδιου στα νότια. Το 840 μ.Χ. ο Σέρβος κνεζ (αρχηγός) Βλαστίμιρος (835-860) ίδρυσε το κράτος της Ράσκιας, που εκτεινόταν δυτικά του Μοράβα. Λίγο αργότερα σχηματίστηκε δυτικότερα ένα ακόμη σερβικό κράτος αποκαλούμενο Ζέτα (το σημερινό Μαυροβούνιο), το οποίο έφθανε μέχρι τις ακτές της Αδριατικής.

Οι Σέρβοι εθνικιστές ισχυρίζονται σήμερα ότι το μεσαιωνικό Κόσοβο αποτελεί την προγονική τους πατρίδα και είναι το «λίκνο του σερβικού έθνους». Τον ισχυρισμό αυτόν τον αμφισβητεί ο Άγγλος καθηγητής στο Κολέγιο All Souls του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης Noel Malcolm (εφ. «Καθημερινή» 2.3.2008), ο οποίος αναφέρει ότι η βάση εξουσίας των Σέρβων ήταν εκτός Κοσσουφοπέδιου και ότι αυτοί κατέλαβαν το Κόσοβο πέντε αιώνες αργότερα από την εγκατάστασή τους στη Βαλκανική, στις αρχές του 13^{ου} αιώνα. Επίσης η καθηγήτρια της Ιστορίας των Λαών της Χερσονήσου του Αίμου στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων Μαρία Νυσταζοπούλου - Πελεκίδου, στο σύγγραμμά της «Οι Βαλκανικοί λαοί κατά τους μέσους χρόνους», Θεσσαλονίκη 1992, σελ. 127, αναφέρει ότι «Το κράτος της Ράσκιας είναι το πρώτο Σερβικό κράτος» και ότι «η περιοχή της Ράσκιας υπήρξε η κοιτίδα του μεσαιωνικού Σερβικού κράτους».

Τον 12^ο αιώνα μ.Χ. ιδρύθηκε από τους Σέρβους το ανεξάρτητο κράτος των Νεμανιδών, με κυριότερους εκπροσώπους το Στέφανο Νεμάνια και το Στέφανο Δουσάν. Ο Στέφανος Νεμάνια ανακηρύχθηκε μέγας Ζουπάνος της Ράσκιας (1166) και δημιούργησε ένα κράτος που εκτεινόταν από την Αδριατική ως τη Ναϊσσο (Νίσσα). Θεωρείται ο ιδρυτής του μεγάλου Μεσαιωνικού Σερβικού Κράτους και ο γενάρχης της δυναστείας των Νεμανιδών, που θα κυβερνήσει τη χώρα επί δύο αιώνες. Εκείνος όμως από τη δυναστεία αυτή που διακρίθηκε περισσότερο ως ηγεμόνας της Σερβίας ήταν ο Στέφανος Δουσάν (1331-1355). Η επικράτεια του Δουσάν άρχισε από το Δούναβη και το Σάβο στα βόρεια, έφθανε μέχρι τον Κορινθιακό κόλπο στα νότια και από την Αδριατική και το Ιόνιο δυτικά μέχρι τον ποταμό Νέστο και το Αιγαίο Πέλαγος ανατολικά.

Μετά τις μεγάλες στρατιωτικές επιτυχίες ο Δουσάν θέλησε να αποκτήσει τον τίτλο του αυτοκράτορα, αλλά, για να πραγματοποιηθεί αυτό έπρεπε το κράτος του να αποκτήσει ανεξάρτητο Πατριαρχείο. Για να το πετύχει, συγκάλει-

Του συνεργάτου μας Υποστράτηγου ε.α. Χρήστου Δ. Βήπου

σε το 1346 στα Σκόπια μεγάλη εκκλησιαστική Σύνοδο και ανακήρυξε αυθαίρετα σε αυτόνομο σερβικό Πατριαρχείο την από το 1219 αυτοκέφαλη Εκκλησία της Σερβίας. Την Κυριακή των Βαΐων η Σύνοδος εξέλεξε τον αρχιεπίσκοπο Ιωαννίκο πατριάρχη και αυτός με τη σειρά του την ημέρα του Πάσχα, 16 Απριλίου 1346, έστειψε στα Σκόπια το Δουσάν αυτοκράτορα Σερβίας και Ρωμανίας.

Το 1355 ο Στέφανος Δουσάν, στο απόγειο της δυνάμεώς του, θέλησε να πραγματοποιήσει το μεγαλεπήβολο σχέδιό του, την κατάληψη της Κωνσταντινούπολης και την κατάλυση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Ύστερα από μεγάλη προετοιμασία και με στρατό 80.000 ανδρών εκστράτευσε εναντίον του Βυζαντίου. Κυριεύσε πρώτα την Αδριανούπολη και προέλασε χωρίς δυσκολία προς την Κωνσταντινούπολη. Ενώ απείχε από αυτή 50 χιλιόμετρα, πέθανε ξαφνικά, σε ηλικία 46 ετών (στις 20 Δεκεμβρίου 1355). Με τον αιφνίδιο και μυστηριώδη θάνατό του έληξε η μεγάλη σερβική εκστρατεία. Ο διάδοχος του Δουσάν και γιος του Στέφανος Ούρος (1355-1371) δεν διέθετε ούτε το κύρος ούτε τη δραστηριότητα του πατέρα του και η αυτοκρατορία των Σέρβων σιγά-σιγά κατέρρευσε.

Με την εμφάνιση των Οθωμανών στα Βαλκάνια οι Σέρβοι υπέστησαν μεγάλη καταστροφή, όταν νικήθηκαν κατά κράτος από το σουλτάνο Μουράτ Α' στη μάχη του Κοσσουφοπέδιου στις 15 Ιουνίου 1389. Μετά την ήττα αυτή η Σερβία εξακολούθησε να υπάρχει μέχρι το 1459 ως κράτος υποτελές στους Τούρκους αλλά με κυβερνήτες Σέρβους ηγεμόνες, οι οποίοι έλαβαν τον τίτλο «δεσπότης». Το 1459 κατακτήθηκε οριστικά η Σερβία από το σουλτάνο Μωάμεθ Β' τον Πορθητή και έκτοτε έγινε πασαλίκι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Συνεργασία Ελλήνων και Σέρβων στους απελευθερωτικούς αγώνες

Το 1804 οι Σέρβοι επαναστάτησαν κατά των Τούρκων υπό την ηγεσία του Γεωργίου Πέτροβιτς, του ενονομαζόμενου Καραγεώργεβιτς ή Καραγεώργη, αλλά η επανάσταση αυτή, που κράτησε περίπου οκτώ χρόνια, δεν είχε αίσιο τέλος, διότι η Ρωσία τους εγκατέλειψε και σύναψε ειρήνη με το σουλτάνο (Συνθήκη του Βουκουρεστίου 16/28 Μαΐου 1812).

Η προτομή του Γεωργιάκη Ολύμπου.

Στον παραπάνω απελευθερωτικό αγώνα του Καραγεώργη πολλοί Έλληνες αγωνιστές, μεταξύ των οποίων ξεχωριστή θέση κατέχει ο Γεωργιάκης Ολύμπιος, έσπευσαν να πολεμήσουν στο πλευρό των Σέρβων. Ο Γεωργιάκης Ολύμπιος είχε για ένα διάστημα το αρματολίκι του Ολύμπου. Ήρθε σε ρήξη με τον Αλή πασά των Ιωαννίνων και μαζί με άλλους οπλαρχηγούς του Ολύμπου και πολλούς Μακεδόνες, πέρασε στη Σερβία, όπου συναντήθηκε με τον αρχιστράτηγο του Καραγεώργη Βέλκο Πέτροβιτς, με τον οποίο συνδέθηκε με το δεσμό του αδελφοποιού. Εκεί μαζί με τους Σέρβους επιτέθηκαν νύχτα εναντίον χιλιάδων Τούρκων του Τοπάλ πασά και τους ανάγκασαν να υποχωρήσουν. Από τότε ο Γεωργιάκης Ολύμπιος έμεινε κοντά στους Σέρβους, ενώ οι οπλαρχηγοί που τον συνόδευαν γύρισαν πίσω στη Μακεδονία. Ένας άσπλος από τους Έλληνες καπεταναίους που έσπευσε να βοηθήσει τους Σέρβους το

1807 ήταν ο Νικολάρας, ο οποίος εγκατέλειψε το αρματολίκι του Ολύμπου και με 320 άνδρες (κατ' άλλους 550) αποβιβάστηκε στο Σταυρό Χαλκιδικής. Από εκεί πέρασε το Στρυμόνα κατευθυνόμενος προς τη Βλαχία με σκοπό μέσω αυτής να κατευθυνθεί προς τη Σερβία, για να βοηθήσει τον αρχηγό των Σέρβων Καραγεώργη. Δυστυχώς η αποστολή του δεν είχε αίσιο τέλος, διότι κοντά στη Ζίκνη πολιορκήθηκε από πολυάριθμους Τούρκους και μετά τριήμερη πείσιμονα αντίσταση και πολλές απώλειες κατόρθωσε να διασπάσει τον κλοιό και να επιστρέψει με 150 άνδρες στο Άγιον Όρος και ύστερα στη Σκόπελο.

Εκτός από τους αρματολούς καπεταναίους υπήρχαν και άλλοι Έλληνες με διάφορα αξιώματα, όπως ο Κωνσταντίνος Υψηλάντης (ηγεμόνας της Βλαχίας και πατέρας του Αλ. Υψηλάντη) και ο Ιωάννης Καποδίστριας, οι οποίοι εργάστηκαν μετά το 1912 για την αυτονομία της Σερβίας.

Ύστερα από την ήττα των Σέρβων από τους Τούρκους το 1813 ο Καραγεώργης εγκατέλειψε τη χώρα του και μαζί με άλλους οπλαρχηγούς κατέφυγε στη Βεσσαραβία, η οποία βρισκόταν τότε υπό την κατοχή της Ρωσίας. Στη Σερβία παρέμεινε ως κυριότερος αρχηγός ο Μίλος Οβρένοβιτς, βοεβόδας του Ρούδνικ, ο οποίος δήλωσε υποταγή στους Τούρκους και διορίστηκε αρχηγός της κεντρικής Σερβίας. Το 1815 οι Σέρβοι επαναστάτησαν με επικεφαλής τον Οβρένοβιτς και νίκησαν στην πεδιάδα Μάτσα τους προελαύνοντες από τη Βοσνία Τούρκους. Τότε ο σουλτάνος παραχώρησε στους Σέρβους ένα ειδικό ημιαυτονομία. Αργότερα, το 1930 (μετά την Ελληνική Επανάσταση), αναγνώρισε τη Σερβία ως αυτόνομο κράτος και το Μίλο Οβρένοβιτς ως κληρονομικό ηγεμόνα.

Η Φιλική Εταιρεία, η οποία ιδρύθηκε το 1814, επεδίωκε από την αρχή να εξεύρει συμμάχους στα χριστιανικά βαλκανικά κράτη για την κοινή αντιμετώπιση των Τούρκων. Το ενδιαφέρον της στράφηκε πρώτα στους Σέρβους. Τις πρώτες ελληνοσερβικές επαφές έκανε ο Γεώργιος Λεβέντης, διερμηνέας του Γενικού Προξενείου της Ρωσίας στο Ιάσιο. Ο Λεβέντης, με τη βοήθεια του οπλαρχηγού Γεωργιάκη Ολύμπου, πήγε το Μάιο του 1817 σε επαφή με τον Καραγεώργη στο Χοτίμ της Βεσσαραβίας. Εκεί κατόρθωσε να τον μυσήσει στα της Φιλικής Εταιρείας και ο Καραγεώργης του υποσχέθηκε ότι θα αναλάμβανε να εξεγείρει τους Σέρβους. Για να εκπληρώσει την υπόσχεσή του αυτή, εισήλθε κρυφά στη Σερβία, όπου φιλοξενήθηκε στο σπίτι του πρώην πιστού φίλου του Βόισα Βουλίκεβιτς, στο Σμεντέρεβο, ο οποίος τύχαινε να είναι τοπικός άρχοντας της περιοχής Σεμένδριας. Εκεί, στις 13/25 Ιουλίου 1817 δολοφονήθηκε από τον ίδιο του το φίλο την ώρα που κοιμόταν. Μαζί με τον Καραγεώργη δολοφονήθηκε και ο Έλληνας γραμματέας του Ναούμ Καρνάρης, ο οποίος τον συνόδευε. Ο Βόισα Βουλίκεβιτς διέπραξε την εγκληματική αυτή ενέργεια κατόπι εντολής του πολιτικού αντιπάλου του Καραγεώργη Μίλος Οβρένοβιτς, ο οποίος δεν ήθελε να θέσει σε κίνδυνο την εξουσία που του είχαν παραχωρήσει οι Τούρκοι.

Οι Φιλικοί, παρ' όλη την πικρία και την απογοήτευση που αισθάνθηκαν από το θάνατο του Καραγεώργη, δεν εγκατέλειψαν την προσπάθειά τους για μια ελληνοσερβική συνεργασία και αναγκαστικά στράφηκαν προς το Μίλο Οβρένοβιτς. Ο Μίλος όμως ήταν επιφυλακτικός και δεν ήθελε να συγκρουστεί ανοικτά με τους Τούρκους, διότι θεωρούσε ως καλύτερη λύση του Σερβικού Ζητήματος την τακτική των διαπραγματεύσεων με την Πύλη. Πάντως για τη συμμετοχή του στον ένοπλο αγώνα έθετε ως απαραίτητη προϋπόθεση την έγκριση και υποστήριξη της επανάστασης των Ελλήνων από τον Τσάρο της Ρωσίας.

Αν εξαιρέσουμε την παραπάνω επιφυλακτική στάση του Μίλος Οβρένοβιτς, υπάρχουν αργότερα γεγονότα που δείχνουν ότι κατά βάθος ήταν φιλελληνας. Το 1835 επισκέφθηκε το Οικουμενικό Πατριαρχείο και προσέφερε 500 χιλιάδες γρόσια για την εξόφληση των χρεών της Αγιοταφικής Αδελφότητας και το 1860 υποστήριξε τα δικαιώματα του Πατριαρχείου έναντι των βουλγαρικών αξιώσεων. Το 1842, όταν είχε απομακρυνθεί από την εξουσία, προσέφερε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών 30 χιλιάδες χρυσές δραχμές. Όταν έγινε γνωστός στην Αθήνα ο θάνατός του (1860), ο παλιός φίλος του Φιλικός Αναστάσιος Μανάκης τέλεσε στις 8 Οκτωβρίου 1860 μνημόσυνο, κατά τη διάρκεια του οποίου εκφώνησε επιμνημόσυνο λόγο ο Μάρκος Ρενιέρης. Επίσης η εφημερίδα «Αιών», η μεγαλύτερη των Αθηνών, εκδόθηκε στις 12 Οκτωβρίου 1860 με πένθημο πλαίσιο σε ολόκληρη την πρώτη σελίδα, στην οποία δημοσιεύονταν κύριο άρθρο του Φιλήμονος (εκδότη της εφημερίδας) σχετικά με το έργο του Μίλος. Πρέπει να σημειώσουμε ότι και ο γιος και διάδοχος του Μίλος, ο Μιχαήλ Οβρένοβιτς έδωσε πολλά δείγματα φιλελληνισμού.

Σέρβοι αγωνιστές που έλαβαν μέρος στην Ελληνική Επανάσταση του 1821

Ανεξάρτητα από το γεγονός ότι το επίσημο σερβικό κράτος τήρησε ουδέτερη στάση στην Ελληνική Επανάσταση, αρκετοί Σέρβοι που ζούσαν στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες και σε άλλα μέρη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας έσπευσαν να βοηθήσουν τον ένοπλο αγώνα των Ελλήνων. Ενδεικτικά αναφέρουμε τις παρακάτω περιπτώσεις:

Κατά την είσοδο του Υψηλάντη στο Ιάσιο στις 22 Φεβ. 1821 υπήρχαν στην προσωπική του ακολουθία Έλληνες και Σέρβοι. Στο στρατό του Υψηλάντη υπηρετούσαν ως οπλαρχηγοί, με Σέρβους πολεμιστές, οι βοεβόδες της πρώτης σερβικής εξέγερσης (1804-1813): Μιλένκο Στοϊκόβιτς, Πέταρ Ντομπριάκ, Χατζί Προντάν Γρηγόριεβιτς, Μιλάντεν Μιλοβάνοβιτς και Αρχιμανδρίτης Σέρβος επικεφαλής 300 Ελληνοσερβών, ο οποίος φονεύτηκε μαχόμενος.

Σέρβοι εθελοντές από διάφορα μέρη ήλθαν στη νότια Ελλάδα, για να πολεμήσουν στο πλευρό των Ελλήνων. Μνημονεύουμε μερικά ονόματα που έγιναν περισσότερο γνωστά στον αγώνα της ανεξαρτησίας:

- (1) Χατζηκρίστος Δάγκοβιτς από το Βελιγράδι, ο οποίος εντάχθηκε στις ελληνικές επαναστατικές δυνάμεις και έλαβε το βαθμό του στρατηγού. Ο Χατζηκρίστος Δάγκοβιτς είχε ένα σερβοβουλγαρικό σώμα στην υπηρεσία του Τούρκου πασά της Πελοποννήσου Χουρούφι. Το σώμα αυτό στη διάρκεια της πολιορκίας και της άλωσης της Τρίπολης προσχώρησε σύσσωμο στις ελληνικές επαναστατικές δυνάμεις του Θ. Κολοκοτρώνη και τέθηκε κάτω από τις διαταγές του Νικίτα. Ο Δάγκοβιτς χρημάτισε αρχηγός του Ιππικού και είχε στο σώμα του κυρίως Σέρβους και Βουλγάρους. Συνελλήφθη στη Μεθώνη από τους Αιγυπτίους και παρέμεινε αιχμάλωτος μέχρι το 1828. Μετά την απελευθέρωσή του επανήλθε στην υπηρεσία, εξελληνίσθηκε πλήρως και χρησιμοποίησε το επώνυμο «Βουλγάρης».
- (2) Αναστάσιος Ντιμίτρεβιτς. Με σώμα 105 Σέρβων κατέβηκε στην Ελλάδα με την έναρξη της επανάστασης και αγωνίστηκε στο πλευρό των Ελλήνων.
- (3) Γεώργιος Παπάζογλου, Σέρβος, υπαρχηγός του ιππικού στο σώμα του Χατζηκρίστου, φονεύθηκε μαχόμενος.
- (4) Θωμάς Σέρβος, Λάμπρος Σέρβος, Λάμπρος Χρήστου Σέρβος, οπλαρχηγοί. Έδρασαν στο Μεσολόγγι.
- (5) Θανάσης Σέρβος, οπλαρχηγός, φονεύθηκε στο Μεσολόγγι το 1825.
- (6) Κωνσταντίνος Μαριάνος και Ιωάννης Στοϊκόβιτς, πολέμησαν στο Μεσολόγγι και στην Πελοπόννησο.
- (7) Καπετάν Κόσος Σέρβος, οπλαρχηγός επικεφαλής 60 ανδρών, τους οποίους αύξησε σε 110, παίρνοντας στρατιώτες από το Χατζηκρίστο.
- (8) Στέφος Νιβίτζα ή καπετάν Στέφος. Είχε σώμα 250 ανδρών που ονομαζόταν «Σώμα σταυροφόρων» και περιελάμβανε Σέρβους, Μαυροβούνιους και Έλληνες. Το σώμα αυτό τέθηκε υπό τη διοίκηση του Γάλλου φιλελληνα Φαβιέρου.
- (9) Ομάδα 25 Σέρβων, που διαβιούσαν στη Μολδοβλαχία, με αρχηγό τον Έλληνα Γεώργιο Κοντόπουλο, κατέβηκε και αγωνίστηκε στο Μεσολόγγι.

Εκτός από τους Σέρβους έχουμε εθελοντές και από το Μαυροβούνιο, οι σπουδαιότεροι των οποίων είναι:

- (1) Βάσος Μαυροβουνιώτης (1797-1847). Το σώμα του Βάσου Μαυροβουνιώτη έδρασε για πρώτη φορά στις περιοχές της Κύμης και της Καρυστίας στην Εύβοια. Μετά το τέλος του Αγώνα ο Μαυροβουνιώτης παρέμεινε στην Ελλάδα, εξελληνίσθηκε πλήρως και εντάχθηκε στο στράτευμα με το βαθμό του συνταγματάρχη. Κατά τα πρώτα έτη της βασιλείας του Όθωνα τέθηκε επικεφαλής του Σώματος της Εθνοφυλακής, του οποίου αποστολή ήταν η καταδίωξη της ληστείας και η εμπέδωση της ασφάλειας στη Φθιώτιδα και στις γειτονικές με αυτήν παραμεθόριες περιοχές.
- (2) Τζωάννης Σλαβάνος Μαυροβουνιώτης και Γρηγόριος Τζούροβιτς οπλαρχηγοί.
- (3) Τζωάννης Μοντενεγγίνος. Αγωνίστηκε στην πολιορκία της Τριπολιτσάς. Μερικοί Σέρβοι και Μαυροβούνιοι μαχητές της ελληνικής ανεξαρτησίας κατέλαβαν ανώτατα ή ανώτερα στρατιωτικά αξιώματα, που οφειλόταν στα στρατιωτικά τους προσόντα και την ενεργό συμμετοχή τους σε κρίσιμες μάχες του απελευθερωτικού αγώνα. Αναφέρουμε ενδεικτικά ότι προβιβάστηκαν στο βαθμό του στρατηγού ο Σέρβος Χατζηκρίστος Δάγκοβιτς και ο Μαυροβούνιος Βάσος Μαυροβουνιώτης, στο βαθμό του χιλιάρχου οι Σέρβοι Στέφος Νιβίτζα και Αναστάσιος Ντιμίτρεβιτς και στο βαθμό του υποχιλιάρχου ο Γιόβος Μαυροβουνιώτης.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΣΠΥΡΟΣ Ν. ΚΑΣΤΑΝΑΚΗΣ
Ημερολόγιο Στρατιωτικού Ιατρού
Γεωργίου Εμμ. Καστανάκη 1939-1950

Στα πλαίσια της προβολής του συγγραφικού έργου των Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων η Πνευματική Εστία Παπάγου πραγματοποίησε στις 12 Οκτωβρίου 2008, την παρουσίαση του βιβλίου του Υποστράτηγου ε.α. - Ιατρού - Λογοτέχνη κ. Σπύρου Καστανάκη, στο Πολιτιστικό Κέντρο Παπάγου, με τίτλο «Ημερολόγιο Στρατιωτικού Ιατρού Γεωργίου Εμμ. Καστανάκη 1939-1950».

Η παρουσίαση του βιβλίου έγινε από τους:
- Παρμενίωνα Παπαθανασίου, Υποστράτηγο ε.α. - Ιατρό
- Εμμανουήλ Κογκιλιάκη, Εκπαιδευτικό - Λογοτέχνη.
Όπως γράψαμε και σε προηγούμενη έκδοση του «ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗ» (αριθ. φύλλου 23 σελ. 14) πρόκειται για ένα ημερολόγιο που είχε συντάξει ο Στρατιωτικός Ιατρός Γεώργιος Εμμ. Καστανάκης, σε μια δραματική περίοδο της ιστορίας της πατρίδας μας (1939-1945) και περιέχει βιώματα, καταστάσεις και ιστορικά γεγονότα του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, όπως τα έζησε ο ίδιος.

Η επιμέλεια της έκδοσης του Ημερολογίου ανήκει στον απόγονο του Υποστράτηγου ε.α., Χειρουργό και Διδάκτορα της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Σπύρο Μ. Καστανάκη, ο οποίος κατάφερε να παρουσιάσει ένα καλαίσθητο βιβλίο με 350 σελίδες που, όπως ανέφερε ο εκ των παρουσιαστών του βιβλίου Υποστράτηγος ε.α. Ιατρός Παρμενίων Παπαθανασίου, είναι ένα ελάχιστο χρέος στον αζέχαστο πρώτο Διοικητή - Ιδρυτή της Στρατιωτικής Ιατρικής Σχολής.

Προσθήκη στη βιβλιοπαρουσίαση του χρησιμοποιούμενου φύλλου

Στο προηγούμενο φύλλο του «ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗ» παρουσιάστηκε το βιβλίο του Υποστράτηγου (ΠΒ) ε.α. Χούκουλα Παναγιώτη, με τίτλο Θεωρία Αναμονής ή Ουράς.

Στο παρόν δημοσίευμα κρίνεται σκόπιμο να επισημανθεί ότι ο συγγραφέας αφιέρωσε το πόνημά του «Στη μνήμη των συμμαθητών του τόσου του Δημοτικού και Γυμνασίου, όσο και αυτών της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων Τάξεως 1958».

Έχουμε την άποψη ότι τέτοιες ενέργειες θα πρέπει να γίνονται γνωστές.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΠΡΟΣΦΑΤΑ

- ✦ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΚΑΤΑΛΑΓΗΣ: Τριμηνιαίο Περιοδικό Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης.
- ✦ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ: Διμηνιαία έκδοση του Συνδέσμου Επιτελών Εθνικής Αμύνης.
- ✦ ΕΘΝΙΚΗ ΗΧΩ: Μηνιαία έκδοση της ΕΑΑΣ.
- ✦ Εν Τάξει 73: Τριμηνιαία έκδοση Συνδέσμου Αξκών Τάξεως 1973.
- ✦ Η ΑΜΑΛΘΕΙΑ: Τριμηνιαίο δελτίο του Συνδέσμου Αποστράτων Αξκών ΣΕΜ.
- ✦ ΗΜΙΑΝΑΠΑΥΣΗ: Περιοδική έκδοση του Συνδέσμου Αποστράτων Αξκών Αποφοίτων ΣΣΕ Τάξεως 1967.
- ✦ Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ (ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΣΜΥ): Τριμηνιαία έκδοση του Συνδέσμου.
- ✦ ΗΧΩ των αιθέρων: Μηνιαία εφημερίδα Ένωσης Αποστράτων Αξιωματικών Αεροπορίας.
- ✦ ΗΧΩ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ: Τριμηνιαία έκδοση Παν. Συνδέσμου Παλαιμάχων Πολεμιστών Κορέας.
- ✦ ΙΠΠΙΚΟ-ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΑ: Διμηνιαία έκδοση Συνδέσμου Αποστράτων Αξκών Ιππικού - Τεθ/νων.
- ✦ ΝΕΑ ΤΟΥ Σ.Α.Α.Υ.Σ: Διμηνιαία Έκδοση Συνδέσμου Αποστράτων Αξκών και Υπαξιωματικών Στρατού.
- ✦ Ο ΔΑΦΝΟΣ: Τρίμηνη έκδοση της Ένωσης Δαφναίων Δωριδας.
- ✦ Ο ΗΦΑΙΣΤΟΣ: Διμηνιαία ενημερωτική εφημερίδα του Συνδέσμου Αποστράτων Αξκών Τεχνικού Σώματος Στρατού.
- ✦ ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ: Τριμηνιαία έκδοση Πανελληνίου Συλλόγου Κυριλιδαίων.
- ✦ ΟΙΤΗ - Οι ρίζες μας: Τρίμηνη έκδοση της Ένωσης Συλλόγων Δήμου Υπάτης.
- ✦ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ: Διμηνιαία έκδοσις Ιεράς Μητροπόλεως Μεγάρων και Σαλαμίνος.
- ✦ Ο ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Τριμηνιαία εφημερίδα της Σχολής Μονίμων Υπαξκών
- ✦ Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΚΙΛΛΟΥΝΤΙΩΝ: Διμηνιαία Πατριωτική-Κοινωνική Εφημερίδα του Συνδέσμου Σκιλλουντιών «ΤΑ ΚΡΕΣΤΕΝΑ».
- ✦ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ: Περιοδική έκδοση Ελληνικής Εταιρίας Στρατηγικών Μελετών.
- ✦ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ: Διμηνιαία έκδοση Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών Ελλάδας.
- ✦ ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: Τριμηνιαίο Περιοδικό Στρατού Ξηράς.
- ✦ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ 52: Τριμηνιαίο Δελτίο του Συνδέσμου Αποστράτων Αποφοίτων ΣΣΕ τάξεως 1952.
- ✦ Σύνδεσμος '53: Τριμηνιαία εφημερίδα Αποστράτων Αξκών Αποφοίτων ΣΣΕ Τάξεως 1953.
- ✦ Σύνδεσμος '68: Διμηνιαία Έκδοση Συνδέσμου ε.α. Αξκών ΣΣΕ Τάξεως 1968.
- ✦ Σύνδεσμος 71: Μηνιαία έκδοση του Συνδέσμου Αποστράτων Αξκών Αποφοίτων ΣΣΕ Τάξεως 1971.
- ✦ Τα Νέα της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών: Διμηνιαίο όργανο της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ 1950-1953
μέσα από τον ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΦΑΚΟ

Του Ανκη (ΠΒ) ε.α. GIL G. JOON

Πρόκειται για έναν καλαίσθητο τόμο με 500 σελίδες, εμπλουτισμένες με 1.600 φωτογραφίες, χρονολογικά ταξινομημένες, συνοδευόμενες από κάρτες και σχεδιαγράμματα, περιγραφές μαχών, σχόλια και παρατηρήσεις γραμμένες από την πέννα - «σπαθί» - του συγγραφέα, ο οποίος δεν διστάζει να πει τα πράγματα με το όνομά τους, αποδίδοντας «τα του Καίσαρος τω Καίσαρι» και προς τις δύο πλευρές.

Το βιβλίο αυτό είναι μια «Οπτική Αφήγηση» της φρίκης και της ερήμωσης του πολέμου των ευφρών σχεδίων αλλά και των τραγικών λαθών των ηγετών, των ηρωισμών και θυσιών των στρατευμένων νέων αλλά και των απλών πολιτών.

Η μετάφραση, η επιμέλεια της ύλης και η όλη εμφάνιση του βιβλίου είναι έργο του κ. Δημ. Μασούκα, μέλους του Δ.Σ. του Πανελληνίου Συνδέσμου Παλαιμάχων Πολεμιστών Κορέας.

Τα Γραφεία Συνδέσμου: Ερμού 68' - 10563 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 210-3314925 FAX: 210-3215392.

Η Διεύθυνση του κ. Δημ. Μασούκα, είναι Μ. Αλεξάνδρου 8 ΔΑΦΝΗ Τ.Κ. 17235, ΤΗΛ. 210-9798341, 6979495564 e-mail: dematsou@yahoo.com.

* * *

ΔΗΜΗΤΡΗ Κ. ΜΠΡΟΥΚΟΥΜΗ

Μιλώντας με την πέννα μου
Ποιήματα

Βέροια 2008

Πρόκειται για τη 13η ποιητική συλλογή του συναδέλφου Δημήτρη Μπρουκούμη, γνωστού στους αναγνώστες του «Πυροβολητή» από προηγούμενες δημοσιεύσεις ποιημάτων του.

Παρά το γεγονός ότι ξεκίνησε να γράφει ποιήματα από τη εποχή που ήταν μαθητής Γυμνασίου, που είχαν σαν αποτέλεσμα την πρώτη βράβευσή του από τη Μαθητική Εστία, σε πανελλήνιο διαγωνισμό ποίησης, εν τούτοις οι συνθήκες της εποχής εκείνης δεν του επέτρεψαν να ασχοληθεί μέχρι το 1989, που αποστρατεύθηκε, οικειοθελώς.

Από τότε μέχρι σήμερα έχει εκδόσει μια πλειάδα ποιητικών συλλογών με εκατοντάδες ποιήματα, πολλά από τα οποία βραβεύτηκαν,

σε πολλούς πανελληνίους λογοτεχνικούς διαγωνισμούς.

Θυμίζουμε ότι στις 12 Μαΐου 2008, ο Φιλολογικός Σύλλογος ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ τον υποδέχθηκε ως Αντεπιτέλλον μέλος του και του απένειμε το δίπλωμα του Συλλόγου και τη χρυσή πλακέτα, που απεικονίζει τον Ηνίοχο των Δελφών και στις 12 Ιουνίου 2008 η Αμφικτυονία Ελληνισμού του απένειμε βραβείο, για τη μεγάλη προσφορά του στον πολιτιστικό και κοινωνικό τομέα.

Συγχαίρουμε εκ βάθους καρδιάς τον αγαπτό συνάδελφο Δημήτρη Μπρουκούμη, για το πλούσιο ποιητικό του έργο και του ευχόμαστε να συνεχίσει με τον ίδιο ζήλο, για ακόμη περισσότερα επιτεύγματα.

Λογοτεχνική Στήλη

ΤΟ ΟΧΙ ΤΟΥ 1940

Στην Ιστορία γράφτηκε, να το διαβάσουν πάντα, το ΟΧΙ που είπε η Ελλάς, το έπος του Σαραντα.

Όλη τη Χώρα θέλανε οι Φασιστο-Ναζίδες γιατί ήταν ανιστόρητοι και κάναν τους νταπίδες.

Μας στείλαν τηλεσίγαφο, ν' αδειάσουμε το σπίτι, βιαζόντουσαν οι Ιταλοί, να φτάσουνε στην Κρήτη.

Τα σύνορά μας να διαβούν, ζπούσαν δίχως όρους και στις σκοπιές να βάλλουε αυτοί σημαιοφόρους.

Οι δρόμοι νά 'ναι ελεύθεροι, να στρώσουμε και κρίνα, γιατί 'ήθελαν παρέλαση να κάνουν στην Αθήνα.

Λιμάνια κι αεροδρόμια προικίο στο Μουσολίνι, που νά 'ξερε ο φουκαράς στο τέλος τί θα γίνει.

Το δίκιο είναι δυνατό, χαρά σ' αυτόν που το 'χει, γι' αυτό στον άδικο εχθρό το Έθνος είπε Όχι.

Το τί απόγινε μετά, εκεί στην Αλβανία, το είδε όλος ο ντουινιάς στο σινεμά ταινία.

Φάγαν κλοτσιά απ' τον Τσολιά, τον Έλληνα φαντάρο, και είδαν με τα μάτια τους στο τρέξιμο το κάρο.

Στα κιονοσκεπάστα βουνά δεν είδαν άσπρη μέρα, γιατί είχαν οι Γκερκοί φτερά και φώναζαν αέρασα...

ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΚΑΡΑΜΟΥΝΤΖΟΣ

ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Οι άνθρωποι που βρίσκονται στον πνεύματος τα ύψη, αυτοί, που στα βιβλία τους με ζήλο είχαν σκύψει, γεννήθηκαν οι πλειότεροι, σ' αγρόκτημα και στάνες μα, έγιναν περιλαμπροί, της γνώσης μεγιστάνες.

Τη θύρα του κρυφού σχολείου, τη διπλαμπαρωμένη, περνούσαν νύχτα δάσκαλοι, παπάδες φοβισμένοι, σε χρόνους ανελεύθερους, που η καρδιά σπαράζει, για να διδάξουν τα παιδιά, στο κρύο και σ' αγιάζι.

Χιλιάδες απ' τα πέρατα τα μακρινά του χρόνου, διαβάτες κακοζώπτοι και δούλοι κάθε πόνου, περάσανε αλύγιστοι κι άφησαν τα δώρα, σοφίας, πίστης και χαράς, σ' αυτήν εδώ τη χώρα.

Το τζάμι στο παράθυρο, το μισοραγισμένο, του πίνακα τ' ακρόγυρο, που είναι ξεβαμμένο και το πλακάκι τη γωνιά το φρεσκοξηλωμένο, μικρών ανθρώπων πρόσχημα, φτηνό συνθησιμένο.

Την πρόοδο δε βλάπτουε οι βρύσες σας που στάζουν, αλλά εκείνοι πίσω σας π' αθόρυβα προστάζουν, παρέκτροπα να κάνετε, ξοδεύοντας την ώρα, γι' ασήμαντα απήματα, προσβάλλοντας τη χώρα.

Και με την αθωότητα οπού σας διακρίνει, υλοποιείτε τους σκοπούς, που πεθυμούν εκείνοι... Τις σκέψεις για τη μάθηση και κάθε αγωνία μαζί σας τη μοιράζονται γονείς και κοινωνία.

Κανείς δεν είναι άμελος, για τα προβλήματά σας. Γυρίστε μες στην τάξη σας και στα μαθήματά σας και μην αλυσσοδέσετε του πνεύματος το κόρρο, που είναι το βαρύτιμο προγονικό σας δώρο.

Της μάθησης τ' ανθόκλαδο, γλυκούς καρπούς θα βγάλε, βιβλία, όταν σφίγγετε μ' αγάπη στην αγκάλη! Το «Φειδου χρόνου» νάχετε στη λαμπερή σας σκέψη και δάφνης θάρθει στέφανος το μέτωπο να στέψει.

Δημήτρης Μπρουκούμης
Από την ποιητική συλλογή:
«Μιλώντας με την πέννα μου»

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

**Αποσπάσματα από το έργο:
«Διηγήσεις συμβάντων της Ελληνικής
Φυλής από τα 1770 έως τα 1836»**

**Υπαγόρευσε ο
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
Στον Γεώργιο Τερτσέτη**

ΑΘΗΝΗΣΙΝ, 1846

Εγεννήθηκα εις τα 1770 Απριλίου 3 την Δευτέραν της Λαμπρής. Η αποστασία της Πελοποννήσου έγινε εις τα 1769. Εγεννήθηκα εις ένα βουνό εις ένα δένδρο αποκάτω, εις την παλαιάν Μεσσηνίαν, ονομαζόμενον Ραμβούνη. Ο πατέρας μου ήτον αρχηγός των αρματολών εις την Κόρινθον. Κάθηται εκεί 4 χρόνους, αναχωρεί από την Κόρινθον δια την Μάννη. Έβγαινε από την Μάννη και εκυνηγούσε τους Τούρκους [...]

[...] Επολεμήσαμε και εκεί με τους Τούρκους. Εσώσαμε τα φουσέκια, το φωμί ολίγο. Το βράδυ τους είπα: ό-τι δεν ημπορούσαμε να ζούμε όλοι μαζί, αλλά να διαμοιρασθούμε. Και έτσι εκχωρήθηκα λέγοντες ο ένας τον άλλον: καλή αντάμωσι εις τον Κόσμον τον άλλον. Εκράτησα μόνον 19 συγγενείς μου και ένα Καπετάν Γιώργο, οπού δεν είχε πού να υπάγη. Εις 15 ημέραις δεν έμεινε κανένας από εκείνους οπού εκώρισαν από εμένα. Από τους 19, δύο μου πρώτα εξαδέλφια μη ημπορώντας πλέον να βαστάσουν την πείναν και τους κόπους (αποστασία) εκρύφθησαν, και εις ολίγας ημέρας τους ευρήκανε και τους εκκότωσαν και εμείναμε 17. Μη ηξεύροντας, επήγαμε κι ελημεριάσαμεν ανάμεσα εις τρεις παγανιές. [...]

Εις τον καιρό της νεότητος, οπού ημπορούσα να μάθω κάτι τι, σχολεία, ακαδημίας δεν υπήρχαν. Μόλις ήσαν μερικά σχολεία, εις τα οποία εμάθαιναν να γράφουν και να διαβάζουν. Οι παλαιοί Κοντζαπασίδες, οπού ήσαν οι πρώτιστοι του τόπου, μόλις ήξευραν να γράφουν το όνομά τους. Το μεγαλύτερο μέρος των Αρχιερέων δεν ήξευρε παρά εκκλησιαστικά κατά πράξιν, κανένας όμως δεν είχε μάθησι. Το ψαλτήρι, το κτωήχι, ο μναιός, άλλα προφητεία, ήσαν τα βιβλία οπού ανέγνωσα. Δεν είναι παρά αφού επήγα εις την Ζάκυνθο, οπού εύρηκα την Ιστορία της Ελλάδος [...]

[...] Από βουνό εις βουνό είχα τουφέκια με φωτιές και ίσως η Κυβέρνησις βλέποντας την υπολήψιν οπού είχε ο λαός προς εμένα, με φυλακώνουν δια να μου κόψουν την επιρροήν. Δεν επίστευσα ποτέ, ό-τι θα φθάσουν εις αυτόν τον βαθμόν, δια να φκιάσουν ψευδομάρτυρες. Έπειτα από έξη μήνες μας εκοινοποίησαν την κατηγορίαν, ό-τι τάχα εκάμναμεν αναφορές πότε εναντίον όλης της Αντιβασιλείας, πότε εναντίον των δύο μελών, και υπέρ του Αρμανσπεργ. Ό-τι ηθέλαμεν να κάμωμεν επανάστασιν, και ό-τι εβγάσαμε δι' αυτόν τον σκοπόν και ληστίας, όλα άρατα θέματα. Σαν μ' εκοινοποίησαν αυτά, έβαλα υποψία ευθύς ό-τι είναι χάρη της Κυβερνήσεως και θα μας χαλάσουν. Μας έβαλαν εις το δικαστήριον. Εκεί επαρησιασθηκα μερικοί άτιμοι μικροί άνθρωποι ψευδομάρτυρες, και έλεγον πως είδαν αναφορές και άλλα ψέματα. Ήλθαν απ' όλα τα μέρη τίμιοι άνθρωποι, νοικοκυραίοι, είπαν πως όλα αυτά είναι ψέματα, ό-τι αυτοί είναι κακής διαγωγής άνθρωποι. Πλην, πού ήκουαν αυτούς; Ήθελαν τον σκοπόν τους, καταδικίν. Έξαφνα μανθάνω ό-τι βιάζει ο Σχινάς, μινίστρος της δικαιοσύνης, το δικαστήριον και υποχρεώνει τον πρόεδρον Πολυζωίδην και Τερτσέτην να υπογράψουν με βαγιονέτες. Μας κατέβασαν, μας εδιάβασαν την απόφασιν. Είδα τόσες φορές τον θάνατον, και δεν τον εφοβήθηκα, ούτε τότε. Καλύτερα είναι οπού σκοτώνομαι άδικο παρά δίκαια. Τον Κολιόπουλο ελπιόμουν, διότι είχε φαμελιά μεγάλη. Εφάγαμε το βράδι. Την αυγή εκάμαμε την διαθήκη μας και προσμέναμε την ώρα του θανάτου. Μετά δύο ώρας εμάθαμε ό-τι ο βασιλέας μας έκαμε χάρη την ζωήν μας από το άδικο. Μας επήγα εις το Παλαμίδι εις σιγουρότερον μέρος. Εσταθήκαμε και εκεί 11 μήνες. Ο βασιλεύς όταν ανέβηκε εις τον θρόνον έκαμε διαταγή και μας ελευθέρωσε από αυτήν την φυλακήν την τόσον άδικη. Εκατέβηκα από το Παλαμίδι. Η υποδοχή οπού μας έκαμεν ο λαός, με έκαμε να λησμονήσω όλες τες δυστυχίες οπού επέρασα. Έβλεπα άλλους να κλαίουν, άλλους να γελούν, και όλοι να φωνάζουν ζήτω! Ζήτω η δικαιοσύνη και ο Βασιλεύς! Εκάθησα δύο τρεις ημέρες εις το σπίτι μου και έπεπα ήλθα εις την Αθήνα. Επρόσφερα το σέβας μου και την ευχαριστήσιν μου εις τον Βασιλέα και εις τον Αρμανσπεργ, και έπειτα εκάθησα ήσυχος έως τούτην την ώρα οπού διηγούμαι αυτά. (Το καλοκαίρι του έτους 1836).

***

Οι εφημερίδες έτους 1843

**ΕΚ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ (ΑΡΙΘΜ. 990 ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 7)
ΑΠΟΒΙΩΣΙΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ**

**Του Δικηγόρου-Εφέδρου Αξίωματικού
ΣΤΑΘΗ ΔΑΓΛΑΡΗ**

[...] Περί την δεκάτην ώραν, της πέμπτης του τρέχοντος μηνός, κατά πρόγραμμα της Κυβερνήσεως συνήχθησαν εντός και εκτός της οικίας του όλοι οι πολιτικοί άρχοντες και αρχικοί, όλοι οι ηγούμενοι των ενταύθα στρατιωτικών σωμάτων με τους υπό την οδηγίαν των στρατιώτας, η Ιερά Σύνοδος και άπας ο της πρωτεύουσας κλήρος, οι παρά τη ελληνική Κυβερνήσει διάφοροι Πρόσβεις και προς τούτοις άπασα η πόλις, ήτις συνέρρευσε περί την οικίαν του, δια να συνοδεύση τον νεκρόν του εις την εκκλησίαν, και εκειθεν εις το εκτός της πόλεως κοιμητήριον.

Μετά μεγάλης λοιπόν πομπής και παρατάξεως, παινιζούσης θρηνωδώς της στρατιωτικής μουσικής, έφεραν τον νεκρόν του εις την εκκλησίαν της Αγίας Ειρήνης, όπου εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία επ' αυτού. Επί του τέλους ταύτης ο γηραιός της εκκλησίας μας ρήτωρ, ο Κωνσταντίνος Οικονόμου, ανέβη επ' άμβωνος και εξεφώνησε τον επιτάφιον εις αυτόν λόγον. Το εξαφνον του θανάτου του μακαρίτου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, και ο ολίγος μετά της προσκλήσεως και της εκφωνήσεως του λόγου καιρός, δεν εσυγκώρησαν, βεβαίως, τον γέροντα Οικονόμον να συντάξη εσκεμμένως και αποσιτηθή τον επιτάφιον τούτον λόγον. Ο ρήτωρ λοιπόν ήτο απρομελέτητος, και με όλα ταύτα ο λόγος τούτου ήτο αρκετά καλός, και διήρκεσε υπέρ την μίαν ώραν, η ανθηρά αυτού φράσις, και η τέχνη του ρήτορος, ώστε να μην δώση την παραμικράν απίαν εις την διήγησιν του βίου του, ούτε εις αυτόν τον Πρόσβην της Τουρκίας να δυσανεστηθή εις το παραμικρόν, ένεκα των κατορθωμάτων του κατά του έθνους, το οποιόν αντιπροσωπεύει εις την πολιείαν μας, ήτον αρκετά επιπδεία. Έπειτα τον λόγον τούτον ο ρήτωρ εκόσμησε με διαφόρους λαμπράς εικόνας, αίτινες τιμήσιν την φαντασίαν του, η παρομοίωσις λ.χ. της ζωής του Κολοκοτρώνη με ποταμόν εκρέοντα εις γόνιμον πεδιάδα, και αναζωογονούνα με τα ύδατά του διαφόρους εις αυτήν χρσιμούς καρπούς και ευθαλή άνθη, η εν τω μεταξύ της πεδιάδος ταύτης καταβύθισις του εις χάσματα, εις τα οποία δεν φαίνεται άλλο ειμή τινά στρώματα άμμου αφεθέντα παρ' αυτού, και η αναφάνισις του, έπειτα εις άλλην πεδιάδα, την οποιάν ενώ ποτίζει και αναζωογονεί, εις την πρώτην, ευρίσκειται εις το τέρμα του, και κύνεται εις την πλησίον αυτής θάλασσαν, ήτο λαμπρά, διότι δια της εικόνας ταύτης παρέστησε ζωηρότατα τα εν τω μεταξύ της ζωής του μακαρίτου Θ. Κολοκοτρώνη διατρέξαντα. Ωσαύτως και η παρομοίωσις των μεγάλων, αλλά προσωρινών παθών, με τα ουρανομήκη και άγρια του Ωκεανού κύματα, τα οποία καταπαύει η προσεχής γαλήνη, η ένεκα των σιγαλών, αλλά διαρκών και υποκεκρυμμένων παθών ακατάπαυτος κίνησις, εξεικονιζόμενη με τας ακαταπαύστους παληρροίας και αμπώτεις του Ευρίπου, ήτο πιστή εικόν των περιπετειών της επαναστάσεώς μας, επιτυχημένη. Και παρομοίωσις δε του ταξειδιώτου, του περιμένοντος εις τον λιμένα την αναχώρησιν του πλοίου, και έχοντος έτοιμα τα προς το ταξειδιον εφοδιά του, δια να μην ευρεθή ανέτοιμος εις την πρόσκλησιν του πλοιάρχου, παρίστανε αρκούτως την ανάγκην τού να είναι πάντοτε προσεκτικός εις τον βίον του πάς χριστιανός, ως θνητός άνθρωπος, δια να μην αποθάνη αμετανόητος. Τέλος πάντων ο λόγος εξεφωνήθη εξ απροόπου, εξεφωνήθη από στήθους, όθεν, και αν ηθέλαμεν απαιτήσει εις την περίστασιν ταύτην όλους τους αυστηρούς της ρητορικής και λογικής κανόνας, νομιζομεν ό-τι ηθέλαμεν ζητεί πράγματα ανώτερα της δυνάμεως του ανθρώπου.

Επί του τάφου του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη εξεφώνησε λόγον και ο Κ. Παναγιωτάκης Σούτσος, περί του οποιού δεν λέγομεν τίποτε, διότι θέλομεν τον καταχωρίσει ακολουθώς εις την Αθηνάν, και είναι περιπτόν να ζητήσωμεν ημείς τώρα να προλάβωμεν την κρίσιν του κοινού. Μετά την απόλυσιν δε της τελετής ταύτης εσκεπάσθη από κόμμα η λάρναξ, η φέρουσα τον νεκρόν του μακαρίτου Κολοκοτρώνη, και οι πυροβολισμοί των μεγάλων και μικρών τηλεβόλων ήρχισαν πανταχόθεν να βροντούν ικανήν ώρα ακατάπαυστα.

Τοιοιουτρόπως λοιπόν κατέλιπε τον πρόσκαιρον τούτον βίον και ο Αρχηγός των όπλων της Πελοποννήσου Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Καθεκάστην εκλείπεισι από την ζωήν ο εις κατοπιν του άλλου οι πρωταγωνισταί της επαναστάσεώς μας, και άλλο δεν εύχονται, ειμή να δυνηθούν οι μένοντες και μεταγενέστεροί των να διατηρήσουν ό,τι αυτοί με ανηκούστους πόνους και μόχθους, με απαραδειγματίστους θυσίας και ταλαιπωρίας, και με απεριγράπτους κινδύνους απέκτησαν.

**ΕΚ ΤΟΥ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ
(Αριθ. 33. 7 Φεβρουαρ.)**

Την 4 ισταμένου περί την 11 ώραν π.μ. απεβίωσεν ο Αντιστράτηγος και Σύμβουλος της Επικρατείας, τότε

Αρχηγός των Πελοποννησιακών όπλων Κ. Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, [...]

[...] Η πατρίς άπασα οφείλει αιωνίους ευγνωμοσύνας εις τον μακαρίτην, και πάσα τάξις ανθρώπων ιδίως, ως συντελέσαντα δια την γλυκυτάτην εκάστου ελευθερίαν. Αι στίλαι της ιστορίας δεν αμφιβάλλομεν ό-τι θέλουν κοσμηθή από την βιογραφίαν του, διό κρίνομεν περιπτόν να διαγράψωμεν ημείς κανέν αφορών τον βίον του δια το στενόν του φύλλου μας. Αλλ' οφείλομεν προς διπνεκή μνημοσύνης τεκμήριον να κοσμήσωμεν την νεκρολογίαν αυτού με μυρσίνας και δάφνας εγκωμίων επαξίων των λαμπρών και ενδόξων κατορθωμάτων του, υφούντες εκτενείς δεήσεις προς τον Θεόν των πνευμάτων και πάσης σαρκός να κατατάξη την ψυχήν αυτού εν ταις σκηναίς των δικαίων των απ' αιώνος τελευτησάντων, και εκφωνούντες το «Αιωνία η μνήμη αυτού».

**ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΟΙΔΙΜΟΝ
Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΝ**

εκφωνηθείς,

Αθήνησι, τη 5 Φεβρουαρίου 1843, εν τω Ναώ της Αγίας Ειρήνης υπό του Αιδεσιμωτάτου Πρεσβυτέρου και Οικονόμου **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΕΞ ΟΙΚΟΝΟΜΩΝ**

Έπεσε λοιπόν, ώ σεβασμιωτάτη και περιφανής ομήγυρις, έπεσε το κοινόν της ανθρωπίνης φύσεως πέσημα και ο γενναίος Αντιστράτηγος και Σύμβουλος της Επικρατείας, και πρώην αρχηγός της Πελοποννήσου, Θεόδωρος ο Κολοκοτρώνης. Κείται και ούτος ο δυνατός εν πολέμοις και περικλήσις εν ανδραγαθίαις, ο τοσαύτα και αυτός συνάμα μετά των λοιπών υπέρ της πατρίδος αγωνιστών κατορθώσας εις σωτηρίαν του νέου της ευσεβείας Ισραήλ, του λαού της βασιλευούσης Ελλάδος [...]

[...] Τούτο μόνον υπενθυμιζομεν την υμετέραν αγάπην, ώ σεβάσιμον ακροατήριον, ό-τι ο Στρατηγός Κολοκοτρώνης, ως ελέγομεν εξ αρχής, εις όλας τας ανδρείας αυτού τας πράξεις είχε τελεσιουργόν την εις Θεόν ακράδαντον πίστιν, ως θώρακα ταύτην ενδεδυμένος. «Πίστει και αυτός εγεννήθη ισχυρός εν πολέμοις». Και η πίστις αυτού υπήρχε, κατά την άπλαστον αυτού καρδίαν, απλοϊκή και άθικτος και ακέραιος. Ασφαλώς και αδιστάκτως εκράτει την αγίαν παρακαταθήκην της ευσεβείας, ήν παρελάβε παρά των πατέρων, και διετίρηε την εαυτού διάνοιαν εις την επίγνωσιν της θείας αληθείας ορθήν και βεβαίαν και προς αυθάδεις συζητήσεις αζουγμάχτων [...]

[...] Εξήγεν εις μάκας τον στρατόν ο πιστός στρατηγός: πρώτον όπλον είχε την προσευχήν. Υπέστρεφε νικητής; τον Θεόν εδοξολόγει, και εις αυτόν απεδίδου της νίκης τον στέφανον. Συνήθροizen ή εκυβέρνα στρατόπεδον; πρώτον αυτού κήρυγμα προς τους στρατιώτας υπήρχεν, ίνα ευτακτώσιν ελπίζοντες εις μόνον τον Θεόν και Κύριον των δυνάμεων, όστις ο αυτός και τους επιγεΐους στρατούς αοράτως παρών διοικεί και σώζει των κινδύνων, και ούτινος της βοηθείας και αντιλήψεως χωρίς, ούτε πλήθος ανδρείων, ούτε δύναμις όπλων, ούτε στρατηγική εμπειρία ισχύει κατά των πολέμων. [...]

[...] Ούτω δε βίον καθαρόν εν τοσαύτη εξουσία διάγών, και ούτως αμνησικάκον την φιλανθρωπίαν επιδεικνύμενος ο δυνατός εν πολέμοις Κολοκοτρώνης, απέβη δυνατός και εις τας καρδίας των ιδίων ομογενών, αγαπώμενος και θαυμαζόμενος ού μόνον από των όπλων, αλλά και από των αρετών της φιλαδελφίας [...]. [...] Και ρήτωρ και στρατηγός αυτοδιδάκτος, ελάλει την γλώσσαν και του πολίτου του απλοϊκού και του στρατιώτου, ρυθμίζων εαυτόν και σχήματι προσώπου και τόνω φωνής ... [...]

[...] Ω παρόντες και απόντες ομόπιστοι και ομογενείς, ώ ξένοι και συμπολίται και γνώριμοι και φίλοι και συγγενείς του μακαρίτου, ώ συναγωνισταί των υπέρ πίστεως και πατρίδος ακαμάτων αυτού πόνων και στρατιωτικοί και πολιτικοί. Αναλάβετε κατά νούν τας πόλεις, τας χώρας, τας πεδιάδας, τα όρη, όπου συνηγωνίσθη μεθ' υμών υπέρ σωτηρίας της πατρίδος ο πεσών ούτος δυνατός! Ενθυμήθητε τους ατρήτους αυτού πόνους, τας ταλαιπώρους θλίψεις, τους μεγάλους κινδύνους, τας ορθάς συμβουλάς, τα κατορθώματα της ανδρείας, το φιλόπατρι και αμνησικάκον και φιλάνθρωπον αυτού ήθος, πάσας τας πράξεις της αυτού ευσεβείας και αρετής. Ιδού πέπανται πλέον και πράπτων και λαλών και πνέων και ζών ο Κολοκοτρώνης. Ιδού κείται νεκρός προ των οφθαλμών ημών, και μίαν και μόνην χάρην δια του σχήματος αυτού ζητεί παρ' ημών, την συγκώρησιν! [...]

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

‘Ολβιος, όστις της ιστορίας έσχε μάθησιν».

Σαν γνήσιοι έλληνες που είμαστε, αγαπάμε κάθε σπιθαμή αιματοβαμένου ελληνικού εδάφους. Και το πρώτο και μεγαλύτερο κομμάτι της πατριδολατρίας μας, τόχει η Μακεδονία μας, γιατί τούτη η γη είναι η καρδιά της Ελλάδας, κι όποιος τους παλμούς της και τους ριγισμούς και τις δονήσεις που προκαλεί μέσα μας δεν τους ακούει, δεν είναι έλληνας.

Τούτο το κομμάτι της δοξασμένης γης μας είναι οι πνεύμονες της Ελλάδας και χωρίς αυτούς η υπόλοιπη Ελλάδα είναι καταδικασμένη σε θάνατο, τραγουδάει ο Παύλος Μελάς.

‘Όμως, δεν τα υποστηρίζουμε μόνον εμείς αυτά. Δεν αποδυναλώνουμε μόνον μας την ελληνικότητα της Μακεδονικής γης.

Στρατιές ξένων επιστημόνων διατυπώνουν τέτοιες ξεκάθαρες απόψεις για την ελληνικότητα της μαρτυρικής αυτής γης. Έτσι:

Οι Στένχιλ, ελβετός δημοσιολόγος γράφει: «είναι αδύνατο για υπάρξει σοβαρός επιστήμονας και ερευνητής σεβόμενος τον εαυτόν του, που να αμφισβητήσει την ελληνικότητα της Μακεδονίας», αλλά και ο διάσημος γερμανός γλωσσολόγος Όφμαν διακηρύττει: «ότι οι Μακεδόνες ήταν και αυτοί γνήσιοι Έλληνες, αποδεικνύεται από τα Μακεδονικά νομίσματα, που βρέθηκαν στις ανασκαφές, όλα έχουν χαραγμένα πάνω τους σύμβολα και γράμματα και παραστάσεις ελληνικές».

Και άλλη μία θέση του Στένκελιν Βάλτερ, ελβετού δημοσιολόγου, από το 1948: «Και’ αρχή είμαστε υποχρεωμένοι να καθορίσουμε ότι Μακεδονία στο σύνολο της σημαίνει απλά μία γεωγραφική περιοχή. Μακεδονική φυλή δεν υπάρχει. Δεν υφίσταται Μακεδονικός λαός. Στην ελληνική Μακεδονία, όλοι γενικά οι κάτοικοί της μέχρι και του τελευταίου μιλάνε καθαρά ελληνικά».

Ίσως διερωτηθούν κάποιοι εκλεκτοί φίλοι: Μα κι εμείς αυτά πιστεύουμε, τα γνωρίζουμε, τα αποδεχόμαστε. Γιατί μας τα λέτε....

Για να επικεντρώσω της σκέψη όλων μας, φίλοι, το γεγονός ότι η ιστορία είναι πάνω από οποιοδήποτε αγαθό, υλικό ή πνευματικό. Έτσι, ούτε η ποσότητα της ούτε η ποιότητα της πωλούνται ή αγοράζονται. Η ιστορία μας είναι μέγεθος ανεξαρτήτο.

Έτσι τα ‘χνάρια της πολύχρονης ιστορικής μας βιοτής είναι μέσα στα ριζώματα της καρδιάς μας. Δεν εξαλείφονται, δεν ξεθωριάζουν, παρότι κάποιοι ντόπιοι «καινοθήρες» θέλουν να μας οδηγήσουν στον ομιχλώδη κουρνιαχτό της αλογίας. Παρότι κάποιοι από τους ηγέτες μας, όταν μιλάνε, όταν αποφασίζουν, προϋποθέτουν παραλήπτες χωρίς μνήμη και παρατημένους από τη νοημοσύνη τους.

Για μας και η μνήμη και η νοημοσύνη γρηγορούν και το ταξίδι τους γίνεται δάσκαλος.

Παρά ταύτα, αν ακολουθήσουμε τους αρνητές της ιστορίας μας, τους περιφρονητές του πολιτισμού μας -ντόπιους και ξένους- πρέπει να ορθώσουμε το ανάστημά μας, αρνούμενοι να δεχτούμε την κατεδάφιση και να ρωτήσουμε: Εκάς η ιστορία;

Έξω η ιστορία από τη ζωή μας;

Την πετάμε στ’ άχρηστα; Έξω οι νεκροί μας; Άδικα χύθηκε το μαρτυρικό τους αίμα; ΟΧΙ!

Αλλά όλοι εμείς που πιστεύουμε στην αληθινή ιστορία, στην Ελλάδα των ηρώων και των αγίων, στη Μακεδονία μας την Ελληνική και όχι στις ψευδώνυμες αφηγήσεις, όπως τα αθλιογραφήματα της ομάδας Ρεπούση και της τότε υπουργού Παιδείας, όλοι, λοιπόν, εμείς με το χέρι ζωγραφίζουμε τις αστραπές του νου και της καρδιάς μας.

Η Ελλάδα μας, η ιστορία μας είναι τρόπος ύπαρξης, τρόπος σκέψης, είναι στόχος. Είναι ανάβαση, μια ανάβαση που πρέπει να ανεβαίνουμε όλοι μας χειροπιασμένοι, ομοκάρδιοι και ομόψυχοι. Ειδικά σήμερα, που οι αξίες φθεί-

ρονται όταν ένας λαός ξεχνάει την ιστορία του ή και την προδίδει, τότε ξεχνάει και το μόχθο της αριστείας, της εκτίμησης της ποιότητας, τη γονιμότητα της σωστής σκέψης. Και το αποτέλεσμα; Μένει ακαρτογράφιο το αύριο, το μέλλον.

Μην κιοτεύουμε όμως, παρότι σ’ όλο το φάσμα του πολιτικού και δημόσιου βίου ισχύει εκείνο, που ο Κορνήλιος Καστοριάδης έγραψε σαν τίτλο του βιβλίου τους: «Η άνοδος της ασημαντότητας» ο νοών...

Μην κιοτεύουμε: Η Ελλάδα μας έχει κρυσταλλωθεί με τα θάνατα υλικά του πνεύματος. Υπήρξε το μεσουράνημα του ήλιου, που φώτισε τους λαούς του πλανήτη. Και ο αγώνας που δίνουμε όλοι εναντίον της παρακράξης της ιστορίας είναι αγώνας της μνήμης εναντίον της λήθης. Η Ελλάδα μας και ιδιαίτερα η Μακεδονία μας υπήρξε ο πνευματικός εξώστης της Ευρώπης. Και τον Έλληνα δεν τον κάνει η καταγωγή τον κάνει η αγωγή που συνιστά τον πολιτισμό της ψυχής. Τον κάνει, αν θέλετε, η πατριδολατρεία, όχι η πατριδοκαπνλεια που υπάρχει σήμερα και το μόνο που κάνει είναι το ξεπούλημα. Όταν τα όσια και τα ιερά μας γίνονται αντικείμενα παζαρέματος τότε το επίσημο κράτος κυκλοφορεί σε αναπηρικά καροτσάκια. Τέτοιο κράτος δεν μπορεί να έχει εθνικές ευαισθησίες παρά χρηματιστηριακές και ποδοσφαιρικές.

Από το 1940-’45 και εδώθε η ελληνική διπλωματία μας ψαλίδισε τις εθνικές μας ελπίδες. Αν ημπορεί να κινήσει αποτελεσματικά, παραμέρισε μια χρυσή συλλογιστική: «Ποτέ μην παίρνεις τις ελπίδες κάποιου, αν δεν έχεις να του δώσεις άλλες».

Η ιστορία μας -που δεν μπορούμε να την υπερασπιστούμε- η κρυστάλλινη και φωτεινή ιστορία του ελληνικού έθνους μας δεν έχει σκοτάδια, που παρόλο εμείς τα ξέρουμε. Τα σκοτάδια όμως έχουν ιστορία, παρά το γεγονός ότι εμείς δεν τα γνωρίζουμε. Είναι όμως τα «φωτερά» σκοτάδια. Αυτή η ιστορία δεν μας διδάσκει μόνον, δεν μας ανοίγει τα μάτια μόνο, αλλά μας ακονίζει το πνεύμα, διευρύνει τους ορίζοντές μας.

Είναι το αξιόσεβαστο και πολυτιμότερο χιτήμα που έχουμε σαν γένος. Η ιστορία της κάθε στιγμής μας, της κάθε σπιθαμής ελληνικής γης.

Η γνησιότητα σε κάθε μας βήμα. Γιατί γνησιότητα είναι να ζεις την ποιότητα στο βάθος της. Κι όσο πιο σκληρός ο κάθε αγώνας, τόσο πιο γλυκιά η χαρά της νίκης.

‘Όλοι εμείς που κρατάμε ζωντανή την ιστορική μας μνήμη, οφείλουμε να θυμόμαστε αυτό που είπε ο Μακρυγιάννης για τους προβληματικούς καιρούς τους. «Πρέπει να βρούμε το προζύμι που θα ξαναπλάσει την Ελλάδα». Ο κόσμος έχει προχωρήσει σε σίψη και μη ρωτάμε το γιατί, διότι έχουμε χάσει το άρτυμα του πνεύματος, που δυναμώνει τη συνείδηση να αγρυπνεί και να αντιστέκεται στη φθορά, στη αλλοτρίωση των ηθικών, πνευματικών και εθνικών μας αξιών. Το άρτυμα που δημιουργεί ανθρώπους αληθινούς, που φυλάσσουν μέσα τους με καμάρι τον ηθικό και εθνικό τους πλούτο, και τον καλλιεργούν, ώστε να γίνει για τις επόμενες γενιές θαθύρριζος, πολύρριζος, πολυκάλαμος και πολυκαρπος. Αυτές οι συντεταγμένες μας χρειάζονται. Αλλιώς:

Αν δεν σκεφτούμε έτσι, τότε πού είναι ο οραματισμός μας για την πατρίδα μας, για το εκλεκτότερο κομμάτι, τη Μακεδονία μας; Τα κούφια λόγια περίσσεψαν. Ο κόσμος πληρώνει ακριβά -και η πατρίδα μας μαζί- τον πνευματικό μηδενισμό, τον στείρο αμοραλισμό. Με τον Μηδενισμό -ισοπέδωση των αξιών- απομαγνητίζουν την εσωτερική μαγνητική μας βελόνα και την στρέφουν στην κατεύθυνση του εφρησυχασμού, του ωχαδερφισμού, της πνευματικής νέκρωσης. Έτσι ο μηδενισμός «σάρωσε όλα τα σωστικά ερείσματα του ανθρώπου και τον έριξε γυμνό, απροστάτευτο ηθικά και αθωράκιστο πνευματικά μέσα στην νευρωτική διαδικασία της μεταβιομηχανικής, καταναλωτικής κοινωνίας, μιάς κοινωνίας ανισόρροπης και άμορφης, όπου η άσκηση της υλικής απληστίας οδηγεί σε παροξυσμό τα πάντα».

Με τον τρόπο αυτόν, εγώ, εσύ, όλοι μας, βρισκόμαστε μετέωροι, αστάθμητοι, διλημματικοί.

Μηρυστά στο μέγεθος που λέγεται Μακεδονία της ιστορίας και του πολιτισμού, ένα μέγεθος που το κάνουμε αγάπημα της ζωής μας, γιγαντώνουμε το βίο μας, οι ψυχές μας συνομιλούν, οι καρδιές μας επικοινωνούν και τα χείλη μας νιώθουν την ανάγκη ν’ ανοίξουν, να ιστορήσουν να ομολογήσουν, να διακηρύξουν τις μνήμες που ζωντανεύουν μέσα μας και τις σκέψεις που μας γυροφέρνουν.

Κάποιοι άλλοι ακολουθούν το δρόμο της φυγής, της υποτέλειας, του ενδοτισμού.

Ποιοί είναι αυτοί;

Οι ένοχες συνειδήσεις, οι ραγισμένες βουλήσεις, οι κυρτωμένες από το βάρος μιάς διψυχίας, οι πρόμαχοι της ανειλικρίνειας, οι αμέτοχοι της εθνικής και πνευματικής μας αγωνίας, οι αμορφοποίητοι πνευματικά, πολιτικά.

Σ’ όλα αυτά εμείς λέμε: όχι στα κοσμάματα των υπερασπιστών του τέλματος.

‘Όχι στην ένοχη σιωπή και στην ευθυνοφοβία.

Είναι ανάγκη να θυροκολλήσουμε τις αγώνες μας παντού, μπας και ξετσιμπλιαστούν οι αρμόδιοι, γιατί η χώρα μας με τον ενδοτισμό της προς ανατολάς και δυσμιάς έχει χάσει τα ζύγια της. Γι’ αυτό φοβάμαι ότι θάνατο δύσελης ο καιρός που έρχεται.

Από τη μεριά μας εμείς να συνεχίσουμε να ‘μαστε έλληνες, γνήσιοι έλληνες τις δύσκολες τούτες ώρες, τις μεθοριακές, τις αμφίσημες, που όλα διακυβεύονται. Να κρατήσουμε ψηλά την ελληνικότητα μας, γιατί πιστεύουμε ότι η εθνική μας συνείδηση είναι άλμα εις ύψος, άλμα επί κοντώ με το κοντάρι της ελληνιοπρέπειάς μας, με το κοντάρι του γλωσσικού μας αιματοκρίτη ανεβασμένου ψηλά, σαν τον ιστό, που κυματίζει η ματωμένη σημαία μας. Να ξυπνήσουν όλοι οι ταγοί μας, γιατί ανελλήνιστοι ηγετικοί κύκλοι ξενόφερτοι, και εκυροί της ελληνιορθοδοξίας μας, γκρεμίζουν τις αντιρριδες της εθνικής μας υπόστασης, σπέρνουν διαβρωτικές αμφιβολίες, μεταμφιέζονται σε αδιάστατους μεταπράτες ελπίδων.

Ας δράσουμε όλοι σήμερα.

Γιατί όταν ξυπνούν οι ανεμμοθύελλες της ιστορίας και όλα φαίνονται πως κλονονται από τα μάτια μας, μιά αλήθεια γίνεται ολοφάνερη. Είναι αυτή που ακούει στη φωνή του Προφήτη:

Μακάριοι όσοι άνθρωποι - λαοί - πολιτισμοί - έχουν ρίζαν εν εαυτοίς».

Γράφει ο Αντώνης Μεντές
Θεολόγος - ι. Διευθυντής Β/θμιας Εκπαίδευσης,
Έφεδρος Αξιωματικός

Ο παπός

Η κυρία Μπουριδίδη ρωτάει τα δυο της παιδιά, τη Σούζυ και το Μπόμπο.

- Παιδιά, τί θα γίνετε όταν μεγαλώσετε;
- Εγώ θα γίνω γιατρός, λέει η Σούζυ.
- Κι εγώ παπός, λέει ο Μπόμπος.
- Μπα; και γιατί έτσι απαντάει η μητέρα τους.
- Γιατί όσους αρρώστους δε θα μπορεί να γιατρεύει η Σούζυ, θα τους παραλαμβάνω εγώ, απαντάει ο Μπόμπος.

★★★

Ξυπνάδες;

Αν κόψω ένα χαρτί στα τέσσερα, τί έχω; Τέταρτα.
Κι αν το κόψω στα οκτώ; Όγδοα.
Κι αν το κόψω σε 800 μέρη; Κομφετί (για το καρναβάλι της Καθαράς Δευτέρας).

Αποφθέγματα

- ❖ Η γνώση είναι το μόνο παραγωγικό όργανο που δεν μπορεί να υποστεί μείωση
(Τζων Μόρις Κλαρκ, Βρετανός Οικονομολόγος)
- ❖ Πάντων χρημάτων Μέτρον Άνθρωπος
(Αριστοτέλης, Έλληνας φιλόσοφος)
- ❖ Ο Μανώλης με τα λόγια χτίζει ανώγεια και κατώγεια.
(Καζαντζάκης)
- ❖ Τα χρήματα και τα λαμόγια δεν έχουν χρώμα.
- ❖ Κάποτε ζούσαμε με ιδανικά για την πατρίδα και το Έθνος και σήμερα ζούμε με δανεικά από τις τράπεζες.
(Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος)
- ❖ Μικρά τα όνειρα στη Γη, τα βάσανα μεγάλα
(Πωλ Σαρτρ)
- ❖ Το ποδόσφαιρο είναι ένας πόλεμος με κοντά παντελόνια
(Δομάζος)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Παιδοδοντίατρος

Πανεπιστημίου MARQUETTE, ΗΠΑ
Επιστημονικός Συνεργάτης
Πανεπιστημίου Αθηνών

Κηφισίας 268, Κηφισιά, Τηλ. 210 8011589
www.dentalkids.net
E-mail: emm@internet.gr

***

PENNY ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΕΠΙΜ. Α' Γ.Ν. ΠΑΙΔΩΝ ΠΕΝΤΕΛΗΣ

Πλ. Ηρώων Πολυτεχνείου 34
164 54 Ν. Κηφισιά
Τηλ.: 210 6251429 • Κιν.: 6932 233109

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗ ΔΡΑΜΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΒΡΟ

Το Νομό Έβρου επέλεξε το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας για την τελευταία φετινή εξόρμηση των μελών του, πολλοί από τους οποίους επιθυμούν να ξαναδούν τα μέρη στα οποία είχαν υπηρετήσει. Η επιλογή της περιόδου 25-28 Οκτωβρίου 2008 έγινε με σκοπό να μπορούσαν να συμμετάσχουν και οι απασχολούμενοι τις καθημερινές, είτε με τα εγγόνια τους, είτε με οτιδήποτε άλλο, βοηθώντας έτσι τα παιδιά τους, που εργάζονται τις καθημερινές. Ξαν ευδιάμεσος σταθμός, για αποφυγή της κόπωσης, που θα δημιουργούσε η απ' ευθείας μετάβαση στον Έβρο, προτιμήθηκε η Δράμα, με προτροπή και του Αντιδημάρχου Κ. Νευροκοπίου και επί σειράν ετών ταμιά του Συνδέσμου μας (από της ιδρύσεως του Συνδέσμου μέχρι της εκλογής του στο Δημοτικό Συμβούλιο της γενετήριάς του) Αντιστράτηγου ε.α. Πέτρου Μαρκόπουλου.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα που κατάρτισε το Δ.Σ., με τη συνεργασία του Τουριστικού Γραφείου ELINA TOURS & CONGRESS, γνωστού από προηγούμενες εκδρομές μας, ξεκινήσαμε τις πρωινές ώρες του Σαββάτου 25 Οκτωβρίου και μετά από μια στάση για καφέ στα Καμένα Βούρλα και άλλη μία, για ελαφρύ γεύμα, στον Πλαταμώνα, φτάσαμε τις απογευματινές ώρες στην Ι. Μονή Εικοσιφοίνισσας με τη συνοδεία του κ. Μαρκόπουλου, ο οποίος μας περίμενε στη διασταύρωση του χωριού Μπάφρα, μαζί με τον Πρόεδρο της Περιηγητικής Λέσχης Δράμας Λογοτέχνη κ. Τηλέμαχο Τσελεπίδη.

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΣΙΦΟΙΝΙΣΣΗΣ

Το πρώτο Μοναστήρι επί ευρωπαϊκού εδάφους φημίζεται ότι είναι η Εικοσιφοίνισσα Δράμας, αφού -καθώς υποστηρίζεται- ανήκει την αρχική ιδρύση του στο έτος 454. Κατά την παράδοσή ο επίσκοπος Φιλίππων Σώζων που έλαβε μέρος και στη Δ' Οικουμενική Σύνοδο της Χαλκιδόνας (451), ίδρυσε μικρό ναό και μοναστικό οικισμό στη θέση Βίγλα, 50 μέτρα περίπου ανατολικότερα από το σημείο όπου είναι σήμερα η Μονή. Όταν, τέσσερις αιώνες αργότερα, ήρθε στην περιοχή ο μετέπειτα άγιος Γερμανός, ο πρώτος επίσημος κτήτωρ, δεν σωζόταν τίποτε εξ όσων είχε ανεγείρει ο Σώζων, πλην από κάποια ερείπια ισχυρού τείχους και πύργου. Ο Γερμανός -κατόπιν οράματος- ξεκίνησε από τους Αγίους Τόπους, όπου ασκίτευε και ήρθε στο σημείο αυτό του Παγγαίου Όρους. Σκάβοντας για τη θεμελίωση του ναού, κοντά στο ερείπια της Βίγλας, βρήκε δύο σταυρούς. Συγκινημένοι οι κάτοικοι των γύρω χωριών πρόσφεραν ό,τι μπορούσαν για να αποπερατωθεί το έργο. Τα χρήματα, όμως, δεν επαρκούσαν και οι εργάτες έσυραν βιαίως τον Γερμανό στο δικαστή της Δράμας. Καθ' οδόν συναντήθηκαν με δύο άρχοντες του Βυζαντίου, τον Νεόφυτο και τον Νικόλαο, που επέστρεφαν στην Πόλη από σημαντική αποστολή του αυτοκράτορος Βασιλείου Α' του Μακεδόνα. Αυτοί, καθώς πληροφορήθηκαν την αιτία της βίαιης προσαγωγής του Γερμανού, προθυμοποιήθηκαν να αναλάβουν τη δαπάνη αποπερατώσεως. Πούλησαν τα υπάρχοντά τους, τα διέθεσαν υπέρ της Μονής, στην οποία και εγκαταβίωσαν υπό τον Γερμανό, ως μοναχοί. Ο Νεόφυτος διαδέχθηκε στην ηγουμένη τον Γερμανό μετά την κοίμησή του. Η δε μνήμη τους τιμάται στις 22 Νοεμβρίου.

Τρεις είναι οι εκδοχές ως προς τη σημασία του ονόματος. Είτε διότι την ονόμασε Εικοσιφοίνισσα ο Γερμανός, σε ανάμνηση του ότι η τοποθεσία, όπου έλαβε δι' αγγέλου την εντολή της Θεοτόκου είχε μικρή δάση με είκοσι φοίνικες, είτε γιατί, κατά την παράδοση, που αναφέρει ο Καισάριος Δαπόντες, ένα κοτσόφι οδήγησε τον κτήτορα στο σημείο όπου ανέβλυζε το Αγίασμα (Κοσσυφινίτσα,

ή Κοσφυνίτσα), ή τέλος επειδή η Θεοτόκος πρόσφερε με θαυματουργικό τρόπο την μέχρι και σήμερα σωζόμενη εικόνα της, «που άστραφτε κι εξέπεμπε φοινικούν (κοκκινωπό) φως (= εικών φοινίσσουσα - εικών φοίνισσα - εικοσιφοίνισσα).

Στη διάρκεια της τουρκοκρατίας η πνευματική ακτινοβολία της Μονής οφειλόταν και στην καλλιέργεια σ' αυτήν των Γραμμάτων, που είχε ως αποτέλεσμα την άνοδο του μορφωτικού επιπέδου των γύρω πληθυσμών. Η συμβολή της Μονής στους εθνικούς Αγώνες υπήρξε σημαντική. Εδώ προετοιμάστηκε η εξέγερση της περιοχής κατά των Τούρκων και την Εικοσιφοίνισσα είχε ως αρχηγείο ο αγωνιστής Νίκος Τσάρας. Ο Ερμάνουιλ Παππάς στη Μονή ήρθε και όρκισε τα παλικάρια του, όταν κήρυξε την επανάσταση κατά των Οθωμανών. Σήμερα το Μοναστήρι «παρουσιάζει ένα αρχιτεκτονικό σύνολο πολύ μεγαλοπρεπέστερο και πλέον εντυπωσιακό απ' ό,τι ήταν πριν την πυρπόληση... και έγινε προσφιλής τόπος προσκυνηματικών επισκέψεων και ευρύτητα γνωστό στο πανελλήνιο και το εξωτερικό». Η Μονή έχει μεγάλο ξενώνα, πλούσια βιβλιοθήκη, άριστα οργανωμένο κειμηλιοφυλάκιο και οι αδελφές ασχολούνται με τη χρυσοκεντηπική, εικονογραφία, ιεροραπτική κ.λπ.

Στο Αρχονταρίκιον μαρμάρην εντοιχισμένη πλάκα αναγράφει: «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΣΙΦΟΙΝΙΣΣΗΣ, ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 454, ΥΠΟ ΔΕ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΠΥΡΠΟΛΗΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1943, ΑΝΕΚΑΙΝΙΣΘΗ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΕΠΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΑΜΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ΙΔΙΑΙΣ ΑΥΤΗΣ ΔΑΠΑΝΑΙΣ, ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ, ΕΝ ΕΤΕΙ 1970».

Ο εσπερινός του Σαββάτου, που ετελείτο την ώρα που φθάσαμε στο Μοναστήρι μας έδωσε την ευκαιρία να ακούσουμε τους ψαλμούς από τις «γεροντίσσοις» της Μονής. Στη συνέχεια η Ηγουμένη μας υποδέχτηκε με καλοσύνη και μας ενημέρωσε με κάθε λεπτομέρεια.

Μετά από το προσκύνημά μας στο Μοναστήρι, κατευθυνθήκαμε προς τη Δράμα, όπου καταλύσαμε σε ένα σύγχρονο ξενοδοχείο με πολλές ανέσεις.

Το πρωί της Κυριακής 26 Οκτωβρίου αναχωρήσαμε με τη συνοδεία των «ξεναγών» μας Π. Μαρκόπουλου και Τηλ. Τσελεπίδη και σε λίγο φθάσαμε στο ύψωμα του οχυρού ΛΙΣΣΕ, όπου μας υποδέχτηκαν ο Δήμαρχος Κ. Νευροκοπίου, Αντιστράτηγος ε.α. Βασίλειος Γιαννόπουλος, ο Διοικητής της 29ης Μ/Κ Ταξιαρχίας (Πόγραδετς) Ταξιαρχος Χαρ. Πόκας, ο Διοικητής του 518 Τάγματος Ανχης Θεόδωρος Χατζηγεωργίου και το προσωπικό του οχυρού.

Την παράσταση όμως έκλειψαν οι κοπέλες του Πολιτιστικού Συλλόγου Οχυρού, που προσέφεραν πλούσια τοπικά παραδοσιακά εδέσματα, μαζί με τον καφέ και τα αναψυκτικά.

ΣΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ ΤΟΥ ΑΓΓΙΤΗ

Μετά την λεπτομερή ενημέρωση που είχαμε από αρμόδιο Αξιωματικό, αναχωρήσαμε για το σπήλαιο Πηγών Αγγίτη, που απέχει 23 χιλμ. από τη Δράμα, στους νότιους πρόποδες του ορεινού συγκρότηματος του Φαλακρού, του «βουνού σύμβολου» της Δράμας. Με χαρτογραφημένα 2.650 μ. του σπηλαίου, είχαμε την δυνατότητα στα πρώτα 500 μ., να απολαύσουμε τόσο την ήρεμη κίνηση των νερών, όσο και τον διάκοσμο που έχει δημιουργήσει από τη συνεχή ροή του μέσα από τις ρωγμές των βράχων. Στη διαδρομή μας ξεχώριζαν οι σταλακτίτες με ποικιλία χρωμάτων, σπημάτων και μεγεθών, ενώ υπάρχουν ελάχιστα σταλαγμίτες εξ απίας του υπόγειου ποταμού.

Κοντά στην κύρια φυσική είσοδο του σπηλαίου, που αποτελεί και την

Γράφει ο Αντιστράτηγος ε.α. Παναγιώτης Μπακόπουλος

πγή του Αγγίτη, επισκεφθήκαμε την «αίθουσα του μύλου» με τον σωζόμενο υδροτροχό από τις αρχές του 20ου αιώνα, για την παροχή πόσιμου νερού στους γύρω οικισμούς.

Ξεχωριστό είναι και το περιβάλλον του σπηλαίου με την πλούσια βλάστηση στις όχθες του ποταμού Αγγίτη, που αποτελείται κυρίως από πλατάνια, πιές, λεύκες, σκλήθρα και κισσούς.

ΑΦΙΞΗ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Εντυπωσιασμένοι από την επίσκεψή μας στο σπήλαιο, ακολουθήσαμε τη διαδρομή Δράμα - Παρανέσι - Ξάνθη - (όπου σταματήσαμε για λίγο στη Λέσχη Αξκών και στα γύρω καταστήματα) - Κομοτηνή - Αλεξανδρούπολη, όπου φθάσαμε το μεσημέρι στη Λέσχη Αξιωματικών για φαγητό. Εκεί μας υποδέχθηκε ο Διοικητής της XII Μ/ΚΜΠ Υποστράτηγος Γεώργιος Νακόπουλος, ο οποίος συνέφαγε μαζί μας και έτσι είχαμε μια ευχάριστη συζήτηση μαζί του.

Η Αλεξανδρούπολη, πρωτεύουσα του Ν. Έβρου με πληθυσμό 40.000 κατ. είναι μια από τις νεότερες πόλεις της Ελλάδας. Χτίστηκε το 1877 μετά τον Ρωσοτουρκικό πόλεμο, από τους Ρώσους, οι οποίοι την είχαν ονομάσει Δεδέ Αγάτς. Το σημερινό όνομά της το οφείλει στον βασιλιά Αλέξανδρο, ο οποίος την επισκέφθηκε το 1920, όταν απελευθερώθηκε η Θράκη. Οι Θρακιώτες και σήμερα όπως αιώνες τώρα, είναι οι ακριτές του ελληνισμού. Στο βορειοανατολικό άκρο της χώρας, η Θράκη συνορεύει ανατολικά με την Τουρκία, όπου ο ποταμός Έβρος αποτελεί φυσικό όριο στο μεγαλύτερο μήκος του και προς τα βόρεια συνορεύει με τη Βουλγαρία.

Το ξενοδοχείο στο οποίο καταλύσαμε μας προσέφερε όλες τις ανέσεις, για ξεκούραση και ευχάριστη διαμονή.

Το απόγευμα βρεθήκαμε στο Αμφιθέατρο του Δήμου Αλεξανδρούπολης, προσεκλημένοι του Στρατηγού Διοικητού της Μερραρχίας, σε επίσημη εκδήλωση, που οργάνωσε η Μερραρχία, στα πλαίσια του εορτασμού της Εθνικής Επετείου της 28ης Οκτωβρίου 1940, με έκθεση φωτογραφίας και συναυλία της Στρατιωτικής Μουσικής της Μερραρχίας.

Μετά την εκδήλωση, όπου ζήσαμε συγκινητικές στιγμές, με τα θαυμάσια τραγούδια, όπως «Παιδιά της Ελλάδος παιδιά», «με το χαμόγελο στα χείλη», «βάσει ο Ντούτσε τη στολή του», «στον πόλεμο θγαίνει ο Ιαλός» κ.ά., που ερμήνευσαν εκλεκτοί καλλιτέχνες, με τη συμμετοχή της Στρατιωτικής Μουσικής, προσκληθήκαμε στη Λέσχη Αξιωματικών για ένα ποτό από τον οικοδεσπότη Στρατηγό Διοικητή της Μερραρχίας.

ΣΤΟ ΔΕΛΤΑ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ

Την επομένη (27 Οκτωβρίου) μετά από το πλούσιο πρωινό μας στο ξενοδοχείο, επισκεφθήκαμε το φυλάκιο ΕΓΝΑΤΙΑ, στο Δέλτα του Έβρου, που σχηματίζεται στα νότια των Φερών, όπου εκβάλλει ο ποταμός Έβρος.

Η χλωρίδα στην περιοχή είναι η χαρακτηριστική ενός πλούσιου μεσογειακού υδροτόπου. Η επιστημονική της καταγραφή ανέδειξε γύρω στα 350 διαφορετικά είδη θλάσπης, που απαντώνται στο παραποτάμιο δάσος και στον κυρίως όγκο του υδροτόπου.

Περισσότερα από 200.000 πουλιά περνούν μεγάλο μέρος του χειμώνα στην περιοχή, ενώ έχουν καταγραφεί 314 είδη πουλιών. Το παρόχθιο δάσος απλώνεται κατά μήκος του αναχώματος, για 15 χιλμ.

Όλα αυτά δημιουργούν ένα θαυμάσιο επιβλητικό τοπίο με θέα το Θρακικό Πέλαγος.

Μετά την υποδοχή και την ενημέρωση, που μας προσέφεραν στο φυλάκιο ΕΓΝΑΤΙΑ, περάσαμε από τις Φέρες για ένα προσκύνημα στη βυζαντινή εκκλησία της Παναγίας Κοσμοσώτειρας και συνεχίσαμε το οδοιπορικό μας προς το Σουφλί.

ΣΤΟ ΣΟΥΦΛΙ - ΣΤΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΕΣ - ΣΤΗΝ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ

Το Σουφλί, μια πόλη με 5.000 κατοίκους, φημίζεται για τα μεταξωτά του.

Εκεί σταματήσαμε για καφέ και αγορά μεταξωτών, κυρίως από το «ασθενές» φύλο.

Συνεχίζοντας την κίνησή μας, φθάσαμε στο συνοριακό φυλάκιο Καστανιών, στη συμβολή του π. Άδρα με τον Έβρο.

Το Διδυμότειχο με 9.000 κατοίκους, οφείλει την ονομασία του στο διπλό τείχος που είχε κτισθεί στην πόλη και είχε σκαλισμένο το μονόγραμμα του Χριστού.

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΗΣ 156 Α/ΚΜΜΠ

Επιστρέφοντας προς Αλεξανδρούπολη περάσαμε από το στρατόπεδο της 156 Α/ΚΜΜΠ, όπου μας περίμενε ο Στρατηγός Διοικητής της Μερραρχίας με τον Διοικητή της ΔΠΒ και τους Διοικητές των Μοιρών. Εκεί είχαμε την ευκαιρία να ενημερωθούμε στα νέα οπλικά συστήματα του Πυροβολικού μας.

Στο τέλος της εντυπωσιακής παρουσίασης, ο Διοικητής μαζί με την πλακέτα της Μερραρχίας προσέφερε, στον Σύνδεσμο, αγαλλματίδιο της Νίκης της Σαμοθράκης, που σήμερα κοσμεί το γραφείο του Συνδέσμου

Εκεί μας υποδέχθηκε ο Διοικητής της 3ης Μ/Κ Ταξιαρχίας «ΡΙΜΙΝΙ» Ταξιαρχος Γεώργιος Καραγιάννης, ο Διοικητής της 163 ΜΕΑ/ΑΠ Ανχης (ΠΒ) Χαρ. Μποζουτσίδης, ως εκπρόσωπος του Διοικητού ΔΠΒ/ΧΥ/Μ/Κ/ΜΠ, συνοδευόμενος από τον Επιτελή της ΔΠΒ/ΧΥ/Μ/ΚΜΠ Τχη Ιωάννη Σταματάκη και ο Διοικητής του Τάγματος Ανχης (ΠΖ) Μαρίνος Μισόκαλος, καθώς και όλο το προσωπικό του φυλακίου.

Μετά από μια σύντομη επιτομία ενημέρωση και αφού ανταλλάχθηκαν αναμνηστικές πλακέτες και προσφέρθηκαν δώρα και γλυκά στους φρουρούς μας, κατευθυνθήκαμε προς την Ορεστιάδα, όπου σταματήσαμε για λίγο στην κεντρική πλατεία της. Η Ορεστιάδα με 15.000 κατοίκους περίπου, αποτελεί το διοικητικό, πολιτιστικό κι εμπορικό κέντρο του βόρειου Έβρου.

Στη συνέχεια κατευθυνθήκαμε στο Διδυμότειχο όπου είχαμε προγραμματίσει το γεύμα μας, στη Λέσχη Αξιωματικών.

μας. Αποχαιρέτησα, τον Διοικητή και τους Αξιωματικούς Πυροβολικού, συγκινημένοι και εντυπωσιασμένοι από τις ευχάριστες στιγμές που ζήσαμε το διήμερο μαζί τους και επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο, για να εφαρμόσει ο καθένας το δικό του πρόγραμμα, στον ελεύθερο χρόνο που είχε απομείνει.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΣΩ ΚΑΒΑΛΑΣ

Την επομένη (28 Οκτωβρίου), που ήταν και η τελευταία ημέρα του 4ήμερου οδοιπορικού μας, μετά το πλούσιο πρωινό μας στο ξενοδοχείο, φορτώσαμε τις αποσκευές στο πούλμαν και πήραμε το δρόμο της επιστροφής, μέσω Καβάλας, όπου σταματήσαμε για καφέ στην όμορφη παραλιακή πλατεία.

Μετά από τρεις ακόμη στάσεις, από τις οποίες η μια στον Πλαταμώνα για μεσημεριανό ελαφρύ γεύμα και οι άλλες δύο ενδιάμεσες για καφέ, φθάσαμε τις βραδινές ώρες στην Αθήνα, έχοντας πάρει μαζί μας τις καλύτερες αναμνήσεις.

Θεία Λειτουργία και Μνημόσυνο

Του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών Μηχανικού

Στις 5 Οκτωβρίου 2008, ο Σύνδεσμος Αποστράτων Αξιωματικών Μηχανικού πραγματοποίησε την επίσημη εκδήλωση, που έχει καθιερώσει από το έτος 2002, στον Ιερό Ναό Αγίου Αλεξάνδρου στο Ελληνικό.

Πρόκειται για ένα θεσμό, που άρχισε στις 8 Δεκεμβρίου 2002 με τον εορτασμό της 50ετηρίδας, από της ανεγέρσεως του μικρού αυτού Ναού υπό της 745 ΑΒΥΜ και για το λόγο αυτό έχει συμπεριληφθεί στο καταστατικό του Συνδέσμου η τέλεση Θείας Λειτουργίας την πρώτη Κυριακή του Οκτωβρίου κάθε χρόνο.

Στην εκδήλωση παρέστησαν εκτός από τα μέλη του Συνδέσμου: Ο Β' Υπαρχηγός του ΓΕΣ Αντιστρατήγος Δημήτριος Λυμπέρης, ο Διευθυντής της ΔΜΧ/ΓΕΣ Ταξίαρχος Αντώνιος Καλαμογιώργος, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου μας και εκπρόσωποι Συνδέσμων Αποστράτων Αξιωματικών Όπλων και Σωμάτων.

Κατά τη Θεία Λειτουργία έλαβε χώρα αρτοκλασία υπέρ υγείας των μελών του Συνδέσμου και τελεσθή επίσης Μνημόσυνο για τους υπέρ Πατρίδος πεσόντες Αξιωματικούς, Οπλίτες και Υπαλλήλους και Τεθνεώτες Αξιωματικούς του Μηχανικού.

Για το σκοπό και τη σημασία της εκδήλωσης μίλησε ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αντιστρατήγος ε.α. Αριστείδης Προκοπίου, ο οποίος μεταξύ των άλλων είπε τα εξής:

«Συγκεντρωθήκαμε και σήμερα στον Ιερό Ναό του Αγίου Αλεξάνδρου Ελληνικού, τον ιερό αυτό χώρο αναφοράς του Συνδέσμου μας, σύμφωνα με το καταστατικό του.

Ευρισκόμεθα στον Οίκο του Κυρίου για την τέλεση της επιμνησύνου δέψεως υπέρ των εν πολέμοις Πεσόντων Αξιωματικών, Οπλιτών και Υπαλλήλων του Μηχανικού και υπέρ των Τεθνεώτων Αξιωματικών του Όπλου μας.

Επίσης για να ευχθούμε υπέρ Υγείας των Μελών του Συνδέσμου, του Προσωπικού του Όπλου του Μηχανικού και των Οικογενειών μας.

Αναπολώντας την εποχή της δημιουργίας του Συνδέσμου μας, πριν από ξή χρόνια, και τον πρώτο εκκλησιασμό των 46 ι-

δρυτικών Μελών του, στο σεπτό και απείρητο αυτό εκκλησιάκι, στις 8 Δεκεμβρίου 2002, επιτρέψτε μου να ομολογήσω ότι το κυρίαρχο συναίσθημα που με συνέχει είναι η συγκίνηση.

Συγκίνηση από τη συνειδητοποίηση ότι ο πρώτος εκείνος εκκλησιασμός υπήρξε η κατακλείς μιας όμορφης και φιλόδοξης προσπάθειας, ενός οράματος, θα έλεγα. Οράματος και τολμήματος συνάμα, που σημείωνε και την απαρχή, την αφετηρία μιας νέας πορείας. Αυτήν που ακολουθεί έκτοτε ο Σύνδεσμός μας, παρά τις όποιες δυσχέρειες συναντά ή ανακλύπουν, όπως συμβαίνει συνήθως σε ανάλογες δραστηριότητες.

Έκτοτε, το Προσωρινό και τα δύο Τακτικά Διοικητικά Συμβούλια, που ακολούθησαν σε αυτά τα ξή χρόνια, αναμφίβολα έχουν συμβάλει στην προοδευτική υλοποίηση, έστω και μερικώς, των καταστατικών σκοπών του Συνδέσμου.

Ασφαλώς, θα ήτο ευχάριστο εάν αυτή τη στιγμή ανέφερα την ικανοποίησή μας από την πλήρη επιτυχία της προσπάθειας μας, κάτι όμως που δεν συμβαίνει.

Οπωσδήποτε, πάντως, έχουμε επιτύχει κατ' εμέ στον σημαντικότερο από τους καταστατικούς σκοπούς του.

Έχουμε επιτύχει να φέρουμε πιο κοντά τα Μέλη μας, ήτοι Μονίμους Αξιωματικούς ε.α. και αφυπηρητισάντες Έφεδρους Αξίους Μηχανικού, τις Οικογένειές μας, καθώς επίσης και Ορφανικές Οικογένειες Αξίων Μηχανικού. Πλέον τούτου δεν θα παραλείψω ν' αναφέρω ότι, σ' αυτήν την όμορφη και ελπιδοφόρο πορεία, πολλοί εκλεκτοί Φίλοι και Φίλες, που δεν είναι στρατιωτικοί μας συμπαρίσταται. Τους ευχαριστούμε εκ βάθους καρδιάς.

Συγκεκριμένα, διαπιστώνουμε ότι χάρις στον Σύνδεσμο έχουν επαναδραστηριοποιηθεί συναδελφικές σχέσεις, φίλιες και απλές γνώριμες, που είχαν ατονήσει από μακρού χρόνου. Σύνθηες φαινόμενο μετά την αποστρατεία του Στρατιωτικού.

Πράγματι, διαπιστώνουμε ότι έχουν δημιουργηθεί προϋποθέσεις, δυνατότητες και ευκαιρίες αλληλοενημερώσεως, πλη-

ροφορήσεως και γνωστοποιήσεως εξαιρετικών αλλά και απλών συμβάντων στη ζωή Συναδέλφων και των Μελών των Οικογενειών τους.

Έτσι, καιρόμαστε μαζί τους χαρμόσυνα αγέσματα, όπως γάμους, γεννήσεις, βαπτίσεις, επιτυχίες παιδιών και εγγονών σε τομείς επιστημονικούς, ακαδημαϊκούς, επαγγελματικούς και άλλους.

Και επειδή ο δρόμος της ζωής δεν είναι στρωμένος μόνο με ρόδα, συμμετέχουμε, συμπάσχουμε, λυπούμεθα και εκδηλώνουμε την θλίψη μας για απώλειες ζωής, ασθένειες, ατυχήματα οικογενειακά ή επαγγελματικά, και άλλα.

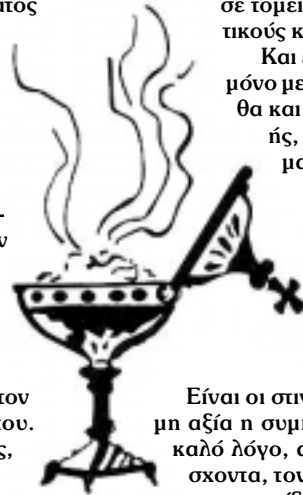
Στην περίπτωση αυτή, ο Σύνδεσμος προσπαθεί, κατά τις δυνατότητές του, να συμπαρασταθεί, να συνδράμει, να βοηθήσει, ν' ανακουφίσει, έστω και με την απλή συμμετοχή Μελών του Δ.Σ., στον πόνο της οικογενείας, ώστε ει δυνατόν ν' απαλύνει την φόρτιση των δύσκολων στιγμών στη ζωή των Συναδέλφων και των οικείων τους.

Είναι οι στιγμές, που όπως όλοι γνωρίζουμε, έχει πολύτιμη αξία η συμπάρασταση, έστω και μόνον με τον απλό και καλό λόγο, από τον Φίλο και τον Συναδέλφο για τον πάσχοντα, τον ατυχήσαντα και τον αδύναμο. Είτε πρόκειται για τον ίδιο τον Αξιωματικό ή κάποιο Μέλος της Οικογενείας του.

Για να επιτύχουμε, όμως, αυτόν τον σημαντικό σκοπό προϋπόθεση αποτελεί να καλλιεργούμε την κοινωνική και συναδελφική επαφή, η οποία είναι καλό να εντείνεται πέραν των συνήθων στενών φιλικών και οικογενειακών σχέσεων.

.....»
Στο τέλος της εκδήλωσης προσεφέρθη καφές στο παραθαλάσσιο κέντρο της Γλυφάδας «ΔΕΛΦΙΝΙΑ».

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στο Δ.Σ. του Συνδέσμου και ιδιαίτερα στον Πρόεδρό του, για την άρτια οργάνωση και άψογη εκτέλεση της εκδήλωσης.

Συμπλήρωση 50 ετών από την ημερομηνία εισόδου στη ΣΣΕ της Τάξεως 1961

«Άρχεσθαι Μαθών, Άρχειν Επιστήσει»

Είναι το έμβλημα της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων.

Συμπλήρωση 50 ετών των Αξιωματικών της Τάξεως» ΣΣΕ 1961 από την ημερομηνία εισόδου των (29/9/1958).

Παρασκευή πρωί 26 Σεπτεμβρίου 2008, πενήντα περίπου συμμαθητές συνοδευόμενοι από τις συζύγους τους και αρκετές κυρίες συναδέλφων που έφυγαν χωρίτερα από εμάς, διαβήκαμε το κατώφλι της ΣΣΕ στη Βάρη Αττικής.

Η επίσκεψή μας απέβλεπε αφ' ενός να θυμηθούμε τα παλιά και αφαιτέρου να τιμήσουμε τους 22 συμμαθητές μας που έφυγαν πρόωρα από τη ζωή. (Ομηρίδης, Αποστόλου, Κατσούλης, Κιαπεκάκης, Λαδόπουλος, Μαρκόπουλος, Νάκος, Σιδέρης Στρατηγάκος, Φωπιάς, Γεροντάκης, Κόκκινος Γεώργιος Δουβρόπουλος, Δουλιάμης, Κουκάκης, Μπουραντάς, Σταθόπουλος Ιωάννης, Δήμου Νικόλαος, Σούκος, Νιάγκος, Αθανασίου, και Πετσιάνης). Είχαμε εισαχθεί στο Αβερλώφειο Μέγαρο, στο Πολύγωνο τότε 152 νέοι Ευέλπιδες. Λόγω υπηρεσιακής απασχόλησης του Διοικητού της Σχολής Υποστρατήγου (ΠΖ) Κουτρί Στ., μας υποδέχθηκε ο ταξίαρχος Υπο/κτής (υπεύθυνος Έθιμο τυπίας και εκπαίδευσης).

Ωδηγηθήκαμε στο Ηρώον της Σχολής και παρακολουθήσαμε υποδειγματική - επιβλητική παράταξη του Συντάγματος Ευελπίδων. (Δύο Τάγματα των Οκτώ Λόχων), ενώ ο Ιερέας της Σχολής τέλεσε επιμνημόσυνη δέση για την ανάπαυση των ψυχών των 22 συμμαθητών μας που ήσαν απόντες. Ρίγη συγκινήσεως κατάλαβαν όλους μας και ιδιαίτερα τις συζύγους των απόντων συναδέλφων, όταν ο Γραμματέας του Συνδέσμου μας Αντιστρατήγος ε.α. Μένιος Διονυσόπουλος ανέγνωσε τα ονοματεπώνυμά τους καταθέτοντας στεφάνι στο Ηρώον της Σχολής.

Ακολούθως μετά το καθιερωμένο καφέ - αναψυκτικά κ.λπ., μετά βήκαμε στο Αμφιθέατρο της Σχολής όπου μας έγινε ενημέρωση για το έργο και τις δραστηριότητες της Σχολής, από το Ταξίαρχο Υποδιοικητή της Σχολής, μ' ένα επιτελή του.

Επακολούθησε ομιλία του συμμαθητού μας Υποστρατήγου ε.α. Στούρα Ιωάννη Αντιπροέδρου που με γλαφυρότητα, στόμφο κ.λπ. μας έφερε πίσω 50 χρόνια, θυμίζοντάς μας τα καψόνια, τη στολή Κορέας, το πήγαινε - έλα στο κλειστό γυμναστήριο, τις ασκήσεις, βολές, πορείες κ.λπ....

Επισκεφθήκαμε το Μουσείο της Σχολής και διάφορους άλλους χώρους και περί ώραν 1300 αποχωρήσαμε.

«Άμες δε γεσόμεθα πολλώ κάρρονες» και Αμύνεσθαι περι Πάτρης» ήταν τ' αποτέλεσμα της ομιλίας του Υποστρατήγου Στούρα Ιωάννη.

Το ίδιο βράδυ έγινε στο ΚΑΑΥ συνεστιάση κορός όλων μας μετά των συζύγων μας, επίσης έγινε αποχαιρετιστήριος ομιλία του Αρχηγού της τάξης μας Αντιστρατήγου ε.α. Σπυριδώνα Δημητρίου και του Προέδρου της ΕΑΑΣ Αντιστρατήγου ε.α. Κοράκη Γεωργίου.

Χρ. Λόντος
Αντιστρατήγος ε.α.

Επακολούθησε ομιλία του Υποστρατήγου ε.α. Στούρα Ιωάννη στη ΣΣΕ την Παρασκευή πρωί 26/9/08.

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗ ΣΣΕ

Κυρίες και Κύριοι
Αγαπητοί Συμμαθητές και Φίλοι

Η σημερινή ημέρα τυπικά θεωρείται η γενέθλιος επέτειος εισόδου στη ΣΣΕ όλων των αποφοιτησάντων το 1961 συμμαθητών ανεξαρτήτου προέλευσης και έτους επιτυχίας στη Σχολή.

Παρά την τυπικότητα την οποία για λόγους ευνόητους προσέδωσα δεν παύει να διατηρεί την ουσιαστικότητά της και να αποτελεί τον σημαντικότερο σταθμό στο διάβα μας στη ζωή και στην κοινωνία.

Σαν σήμερα προ 50 ετών με μαλιά στο κεφάλι, χωρίς περπά κιλά, πόνο στην μέση και στα γόνατα, γεμάτοι από ενθουσιασμό και πίστη γι' αυτό που έμελλε να υπηρετήσουμε, διαβήκαμε την αυλόπορτα του Διοικητή στο Πολύγωνο με γνώμονο το βαρύ νόημα της επιγραφής στη μετώπη της ΣΣΕ. «Εις οιωνούς άριστος αμύνεσθαι περι Πάτρης» και «Άρχεσθαι μαθών αρχείν επιστήσει».

Στη διάρκεια της φοίτησής μας, η Σχολή μας καλλιεργήσε, μέσα από τα διδακτικά της προγράμματα αρετές, ιδανικά, αξίες, οι οποίες χαρακτηρίζουν ιδιαίτερα την όλη στρατιωτική κοινωνική ομάδα, έναντι λοιπών άλλων της ολικής εθνικής μας κοινωνίας.

Άλλωστε τούτο αποτυπώνεται στην εμπιστοσύνη που αποδίδει η Ελληνική Κοινή Γνώμη στις κατά καιρούς δημοσκοπήσεις.

Ταυτόχρονα με τα επαγγελματικά εφόδια, μας προίκισε με το βαθύ αίσθημα της συμμαθητικής και συναδελφικής αλληλεγγύης, βασικό εφόδιο γι' αυτούς που θελόνετικά τάχθηκαν να φυλάττουν θερμότητες.

Φυσικά μέσα στο πέρασμα του χρόνου πολλά πράγματα χαλαρώνουν, αλλοιώνονται, παραμερίζονται μπροστά στα προβλήματα - ατομικά και οικογενειακά - οι προσωπικές επιδιώξεις και τόσο άλλοι παράγοντες.

Όμως όλα αυτά ξεχνιούνται όταν ο κάθε ένας εξ ημών αφήνει την στολή στην ντουλάπα του και επανέρχεται με την πολιτική του περιβολή στην καθημερινότητα της όλης κοινωνίας.

Και τούτο φαίνεται σήμερα εδώ, όπου εμείς, αυτοί που είμαστε παρόντες, αλλά και αυτοί που για διαφόρους λόγους είναι πνευματικά μαζί μας, αφού μέσω των μελών του προεδρείου, μας στέλνουνε την αγάπη τους και τους χαιρετισμούς τους εμπνεόμενοι και μόνο από το αίσθημα του συμμαθητικού δεσμού. Μαζεψήκαμε σ' αυτή την εκσυγχρονισμένη ΣΣΕ για να φέρουμε πίσω το χρόνο και τις αναμνήσεις της τριετίας 1958-1961.

Ασφαλώς και θα θυμηθούμε πολλά: μελέτη, έντονη σωματική προπόνηση - «καψόνι» ξενύχτια, πειθαρχεία, ερωτικά σκιρτήματα κ.λπ.

Όμως η σημερινή ημέρα θα πρέπει ν' αποτελέσει και την ευκαιρία απόδοσης ευχαριστιών και φόρου τιμής στους τότε δασκάλους μας και Αξιωματικούς. Ευδεικτικά μνημονεύω Βέλιο, Σύρμο, Πρασά, Φωπάδη, Χρυσοφάκη, Σταματάδη, Πεντέα κ.λπ. και όλους τους άλλους, οι ο-

ποίοι μέσα από το διδακτικό έργο μας ανέχθηκαν και αντιμετώπισαν στοργικά και υπομονευτικά τις όποιες νεανικές μας απερισκεψίες, στη φοιτητική περίοδο.

Οπωσδήποτε μέσα από μία τάξη δεν μπορεί να φτάσουν όλοι στην κορυφή μιας πυραμίδας λόγω ακριβώς του γεωμετρικού σχήματος αυτής. Άλλωστε ο δρόμος προς την κορυφή δικαιολογεί και παρά πλευρές απόλλειες.

Πιστεύω όμως ότι όλοι φτάσαμε εκεί που θέλει η ευνομούμενη ελληνική κοινωνία, άπαντες γίναμε στρατηγικοί στις οικογένειες μας, και αυτό έχει μεγαλύτερη σημασία από ότι η επαγγελματική εξέλιξη έχοντας ο κάθε ένας εξ ημών στο πλευρό του μια αξιόλογη σύζυγο, αξία σύμφωνα με το στρατιωτικό σλόγκαν «Μάννα του Οικογενειακού μας Λόχου».

Κύριοι θα μου επιτρέψετε εφ' όσον ο Σύνδεσμος με επιφόρτισε να είμαι ο ομιλητής, να ευχαριστήσω ιδιαίτερα όλες τις κυρίες - συζύγους, παρούσες και απούσες, που μέσα από τις τόσο επαγγελματικές μας υποχρεώσεις, δεσμεύσεις, ταλαιπωρίες, κόπες για μεγάλες χρονικές περιόδους, στάθηκαν πιστά, γενναίες στο πλευρό μας στυλοβάτες των οικογενειών μας.

Πράγματι κυρίες σας αξίζουν ιδιαίτερα συγχαρητήρια και για ότι προσφέρατε και συνεχίζετε να παράσχετε στην με αρκετές ιδιαίτερες οικογένειες του στρατιωτικού.

Φυσικά μέσα στα 50 χρόνια κάποιοι εγκατέλειψαν πρόωρα το τρένο της ζωής. Όλα είναι αναπόφευκτα και όλα αντιμετωπιζόμενα. Ας είναι ελαφρύ το κόμμα που τους σκεπάζει, τους 22 συμμαθητές μας.

Τελειώνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω:

Τις κυρίες - παρούσες και απούσες - για ότι προσφέρατε στις οικογένειές σας, αλλά και διότι με την παρουσία σας προσδίδετε μια διαφορετική νότια στις εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας.

Τους συναδέλφους - συμμαθητές και φίλους, για την σημερινή τους παρουσία, αλλά και για την συμμετοχή τους στις εκάστοτε δραστηριότητες του Συνδέσμου μας.

Επιτρέψτε μου όμως να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τους παρόντες σήμερα συμμαθητές που ήλθαν από την περιφέρεια παραβλέποντες τις όποιες συνέπειες επισύρει αυτή η μετακίνηση.

Τέλος, εσάς κ. Ταξίαρχε και παρακαλώ να διαβιβάσετε στο Στρατηγό Διοικητή τις ιδιαίτερες ευχαριστίες μας για το όλο πρόγραμμα της επίσκεψής μας.

Το όλο πρόγραμμα της επίσκεψής μας και η υποδοχή που μας παρέχετε υποδηλώνει την προσπάθεια που καταβάλλετε - και έχετε τρομερή ευθύνη - για να φέρετε στο στράτευμα τα νεαρά στελέχη αλλά και το σεβασμό που αποδίδετε στους παλαιότερους της ΣΣΕ, ο οποίος σεβασμός δείχνει ότι το όλον σας έργο εμφορείται από το περιεχόμενο της φράσης.

«Άμες δε γεσόμεθα πολλώ κάρρονες»
Σας ευχαριστώ πολύ.

Δραστηριότητες
Παγκύπριου Συνδέσμου Εφέδρων Πυροβολικού
Ανακήρυξη Παύλου Κουρούπη σε Επίτιμο Μέλος
(Ανταπόκριση από τη Λευκωσία)

Πραγματοποιήθηκε το βράδυ της Παρασκευής, 26 Σεπτεμβρίου 2008, η τελετή ανακήρυξης του Αгноουμένου Διοικητή του 251 Τάγματος Πεζικού Αντιστρατήγου Παύλου Κουρούπη σε Επίτιμο Μέλος του Συνδέσμου μας. Στην τελετή προσκλήθηκε και παρέστη η σύζυγος του τιμωμένου Διοικητή του Ηρωικού 251 Τάγματος Πεζικού κα Μαίρη Κουρούπη.

Στην τελετή παρέστησαν η θυγατέρα του Έρωα Διοικητή της 181 ΜΠΠ Αντιστρατήγου Στυλιανού Καλμπουρτζή κα Μαρία Καλμπουρτζή, οι αδελφές των ηρώων της ΕΛΔΥΚ Γρίβα και Πιπεριάν, κυρίες Ελένη Γρίβα και Βικτώρια Πιπεριάν, και ο πρόεδρος της Πανελληνίας Οργάνωσης Πολεμιστών Κύπρου 1974 κ. Γιώργος Σταφυλάς. Όλοι οι πιο πάνω ταξίδευσαν από την Ελλάδα ειδικά για να παρευρεθούν στην τελετή.

Στην τελετή παρέστησαν επίσης, οι βουλευτές κύριοι Ανδρέας Αγγελίδης και Νίκος Κουτσού, η Δήμαρχος Κερύνειας κα Μαρία Ιωάννου, η γραμματέας της Ελληνικής Πρεσβείας κα Ευανθία Κακιουπούλου, οι διατελέσαντες Διοικητές Πυροβολικού ΓΕΕΦ, Αντιστρατήγιοι ε.α. Χ' Αντωνίου Πέτρος και Μιχαηλίδης Αλέξανδρος, ο Πρόεδρος της Παγκύπριας Επιτροπής Αδελώτων Αξιωματικών και Αгноουμένων κ. Νίκος Θεοδοσίου και άλλοι επίσημοι.

Σημαντική ήταν επίσης η παρουσία αριθμού Πολεμιστών του Ηρωικού 251 Τάγματος Πεζικού καθώς και μέλη οικογενειών των Ηρωικών Πεσόντων και Αгноουμένων του τάγματος.

Πριν από την τελετή ανακήρυξης παρουσιάστηκε διάλεξη με θέμα «Πολεμική δράση του Ηρωικού 251 Τάγματος Πεζικού», καθώς και «Αναφορά στην προσωπικότητα, τη δράση και τον ηρωισμό του Αντιστρατήγου Παύλου Κουρούπη». Τη διάλεξη για τη πολεμική δράση παρουσίασε ο δημοσιογράφος κ. Λάζαρος Μαύρος και την αναφορά στην προσωπικότητα του Έρωα παρουσίασε ο Ταξίαρχος ε.α. κ. Νίκος Ευαγγέλου, πρώην Δήμαρχος Λαπίθου.

Συγκινητική ήταν η στιγμή της ανακήρυξης του Ηρωικού Αντιστρατήγου σε επίτιμο μέλος του Συνδέσμου και η επίδοση του Χρυσού Μεταλλίου του Συνδέσμου στη σύζυγό του κα Μαίρη Κουρούπη. Ρήγη συγκίνησης προκλήθηκαν με την παράδοση στην κα Κουρούπη της στρατιωτικής στολής, την οποία ο Έρωας σύζυγός της θα φορέσει με την επιστροφή του στην ελευθερία.

Η εκδήλωση έκλεισε με τον Εθνικό Ύμνο.

Ακολούθησε δεξίωση στη βεράντα και τις αίθουσες του οικήματος.

Κοινωνικό έργο

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΣΚΑΛΙΔΗ

Αν, έστω και περιστασιακά, μας απασχολούσε το γεγονός, ότι η ζωή μας είναι διαμετακομιστικός κόμβος και όλοι εμείς, απλοί επιβάτες και ενοικιαστές, τότε θα είμαστε περισσότεροι ήμεροι και θα μας απέτρεπε από πολλά δεινά.

Δεν είναι υπερβολή ότι σχεδόν όλοι μας, υπό διαφορετική ερμηνεία, έχουμε κυριευθεί από ένα σύνδρομο αταρξείας, που στεγάζεται από την προσωρινή υλοκαρή δεσποτεία της αφθονίας των αγαθών και του καταναλωτισμού.

Εξάιρεση όμως στον παραπάνω κανόνα αποτελεί η περίπτωση του Υποστρατήγου ε.α. - μέλους του Συνδέσμου μας κ. Βενιζέλου Σκαλίδη, ο οποίος διακρίνεται για το ατέρμονο σιωπηρό και αθόρυβο φιλανθρωπικό το έργο. Δύο, σχετικά πρόσφατα, γεγονότα που είδαν το φως της δημοσιότητας στον τοπικό τύπο και ιδιαίτερα στο δημονιαίο περιοδικό της Ι. Μητροπόλεως Κισάμου και Σελίνου «ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ», αποδεικνύουν του λόγου το αληθές και αξίζει να τα αναφέρουμε:

Στις 29 Σεπτεμβρίου 2007 εγκαινιάστηκε ο Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου Βάθης, από τον Σεβασμιότατο, Μητροπολίτη Κισαμού και Σελίνου κ.κ. Αμφιλόξιο.

Όπως αναφέρει και η μαρμάρινη επιγραφή στη είσοδο του Ναού, κτίστηκε εις μνήμη Γεωργίου και Μαρίας Σκαλίδη από τα παιδιά τους: Πολυξένη, Εμμανουήλ, Βενιζέλο και Ελένη.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιότατος ανακήρυξε τον Στρατηγό Βενιζέλο Σκαλίδη σε μέγα ευεργέτη της Μητροπόλεως για την πολίτημη βοήθεια και στήριξή του στο έργο της εκκλησίας και του ανένευσε τον Σταυρό του Αποστόλου Τίτου, που αποτελεί την ύψιστη τιμή της εκκλησίας της Κρήτης.

Στις 16 Αυγούστου 2008 έγιναν τα εγκαίνια του Νέου Ορόφου φιλοξενίας ηλικιωμένων ζευγαριών του Ανωουσάκειου Ιδρύματος της Μητροπόλεως Κισάμου και Σελίνου από τον Σεβασμιότατο Αρχιεπίσκοπο Κρήτης κ.κ. Ειρηναίο.

Της τελετής των εγκαινίων προηγήθηκε αρχιερατική λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, από τους Σεβασμιότατους Μητροπολίτες: Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Ανδρέου, Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. Δαμασκηνού και Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοξίου.

Την τελετή των εγκαινίων τίμησαν με την παρουσία τους: ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Δημήτριος Αβραμόπουλος, οι τέσσερις βουλευτές του Νομού Χανίων, ο Νομάρχης Χανίων, Δήμαρχοι, εκπρόσωποι υπηρεσιών, συλλόγων και πολυς κόσμος.

Τέλος, να σημειώσουμε ότι στην εκδήλωση διαβάστηκε μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίου, ενώ απέστειλαν χαιρετισμούς ο πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Καραμανλής, η υπουργός Εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη, οι πρόξενοι της Σουηδίας και Γερμανίας κ. Ν. Λουπάσης

και Μ. Καϊτατζίδης, ο διοικητής του ΟΓΑ κ. Παπαγεωργόπουλος καθώς και οι πρέσβεις της Γερμανίας, της Σουηδίας και της Νορβηγίας και της διευθύντριας προστασίας ΑμΕΑ.

Ο εγκαινιασθείς όροφος, που αποτελείται από δέκα αυτόνομα διαμερίσματα, όπου θα φιλοξενοούνται ηλικιωμένα ανδρόγυνα, στεγάζει ακόμα τα γραφεία της Διοικήσεως του Ιδρύματος, Ιατρεία, σάουνα και άλλους βοηθητικούς χώρους, περιλαμβάνει δε δύο πτέρυγες, από τις οποίες **η μια αποτελεί δωρεά του άξιου τέκνου της Κισάμου Ιναχωριανού Στρατηγού Βενιζέλου Σκαλίδη. Για τον λόγο αυτό η πτέρυγα αυτή ονομάστηκε «ΠΤΕΡΥΓΑ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΣΚΑΛΙΔΗ».**

Ο Δωρητής που δεν μπόρεσε να παρευρεθεί στην τελετή, απέστειλε το παρακάτω μήνυμα:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη ΚΙΣΑΜΟΥ και ΣΕΛΙΝΟΥ κύριε ΑΜΦΙΛΟΧΙΕ, πρόεδρε του ΑΝΝΟΥΣΑΚΕΙΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΥ.

Αιδεσιμώτατε πατέρα ΑΝΤΩΝΙΕ ΑΡΕΤΑΚΗ, Διευθυντά του ΑΝΝΟΥΣΑΚΕΙΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΥ.

Λοιποί Πατέρες και αγαπτηί μου Συνεπαρκιώτες.

Λυπούμαι που για λόγους υγείας δεν μπόρεσα σήμερα να είμαι κοντά σας σ' αυτή την λαμπρή τελετή.

Μαζί με την αδελφή μου ΠΟΛΥΞΕΝΗ, εν ζωή τότε, είχαμε προτείνει εις τον τότε Μητροπολίτη μας κύριο ΕΙΡΗΝΑΙΟ, να κάνωμε μια προσφορά στο ΑΝΝΟΥΣΑΚΕΙΟ λόγω της σοβαροτάτης φιλανθρωπικής αποστολής του στους έχοντες ανάγκη κατοίκους των επαρχιακών της Μητροπόλεως μας. Η απάντησίς του ήτο: «παιδιά μου, σήμερα ανάγκη έχουν μόνον οι γέροντες και ευχής έργον θα είναι η επέκτασις του ΑΝΝΟΥΣΑΚΕΙΟΥ, για να εξυπηρετηθούν και άλλοι ηλικιωμένοι της περιοχής της Μητροπόλεώς μας».

Ούτω ξεκίνησαν οι προσπάθειες προ αρκετών ετών και ευτυχώς συνεχίστησαν με τον σημερινό Μητροπολίτη μας κύριο ΑΜΦΙΛΟΧΙΟ και τον Διευθυντή πατέρα ΑΡΕΤΑΚΗ, για να φθάσουμε σήμερα στην ευχάριστη στιγμή των εγκαινίων.

Εύχομαι, μαζί με τη σύζυγό μου, ο Θεός να δίνη δύναμη και ευλογία στον Μητροπολίτη μας κύριο ΑΜΦΙΛΟΧΙΟ και στον Δ/ντή πατέρα ΑΝΤΩΝΙΟ και σε όσους μοχθούν νυχθημερόν για την προσφορά ψυχής εις τους γέροντας συμπατριώτες μας.

Εμείς δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτε άλλο, παρά να συγκαρούμε εκ βάθους καρδιάς τον σεβαστό Στρατηγό κ. Σκαλίδη Βενιζέλο, γιατί με τις ενέργειες τις δικές του και των μελών της οικογένειάς του αποδεικνύεται έμπρακτα, ότι στη σημερινή περίοδο της ηθικής και ανθρωπίνης παρακμής και αποσύνθεσης, υπάρχουν ακόμα ανθρώπινες αξίες.

Παναγιώτης Μπακόπουλος

Εξειδικευμένο κέντρο μαθησιακής και ψυχολογικής υποστήριξης

Αριστοφάνους 32, Χαλάνδρι - Τηλ.: 210 - 6828177

Το κέντρο μας, με την υποστήριξη και την εμπειρία αξιόλογων συνεργατών, παρέχει υπηρεσίες που αφορούν στην ψυχική υγεία παιδιών και εφήβων

Ειδικότητες:

- Ειδικοί παιδαγωγοί
- Ψυχολόγοι
- Λογοπεδικοί

Τομείς:

- ➔ Διαγνωστική εκτίμηση συναισθηματικών και μαθησιακών δυσκολιών.
- ➔ Συμβουλευτική γονέων για θέματα που αφορούν στη συναισθηματική ανάπτυξη του παιδιού.
- ➔ Συμβουλευτική γονέων για θέματα που αφορούν στη μαθησιακή εξέλιξη μαθητών Δημοτικού-Γυμνασίου.
- ➔ Υποστηρικτικού τύπου παρέμβαση σε παιδιά και εφήβους που αντιμετωπίζουν συναισθηματικού τύπου δυσκολίες.
- ➔ Πρόγραμμα αποκατάστασης μαθησιακών δυσκολιών / Δυσλεξίας.
- ➔ Πρόγραμμα αποκατάστασης δυσκολιών προφορικού λόγου - Λογοθεραπεία.
- ➔ Καθοδήγηση γονέων για θέματα που αφορούν στις δημόσιες υπηρεσίες (ιατροπαιδαγωγικά κέντρα, ΚΔΑΥ, ταμεία κ.λπ.).

Ταμεία δεκτά

Υπεύθυνη Προγραμμάτων
Μαρία Παΐζη
 Ειδική Παιδαγωγός

ΜΟΥΣΙΚΟΡΑΜΑ

Αναλαμβάνω: Γάμους, Βαπτίσεις, Partys, Παιδικά Partys, Μουσικές Επενδύσεις Παρουσιάσεων και με ηχητική εγκατάσταση χώρου, σε όλη την Ελλάδα.

Πολυετής πείρα στην Ξένη, Ελληνική και ιδιαίτερα στην Παραδοσιακή μουσική

D.J. Kostas
ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΚΟΤΙΝΗΣ

ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ 7, ΑΓ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
 ΤΗΛ.: 210 9762967 ΚΙΝ.: 697 2556523

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Οι παρακάτω συνάδελφοι, μέλη και φίλοι του Συνδέσμου προσέφεραν τα αναγραφόμενα ποσά για συνδρομή και ενίσχυση του συνδέσμου. Το Δ.Σ. του Συνδέσμου τους ευχαριστεί εκ βάθους καρδιάς.

Α. ΓΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ			
1.	Αποστολάκης Μιχαήλ	Ταξίαρχος ε.α.	25
2.	Αστέρης Δημήτριος	Τχης (Αγνοούμενος)	30
	Βούλγαρης Κων/νος	Εφ. Αξκος (ΠΒ)	25
3.	Γιαλίδης Νέστωρ	Υπτος (Ο) ε.α.	50
4.	Γούναρης Βασίλειος	Ανχης ε.α.	50
	Δημητρακόπουλος Δημήτριος	Υπτος ε.α.	20
5.	Δημητρακόπουλος Νικήτας	Ταξίαρχος ε.α.	50
6.	Δρακάτος Παναγιώτης	Τχης ε.α.	50
7.	Ιωάννου-Καποτάς Επ.	Ταξκος ε.α.	100
8.	Καζούκας Ελευθέριος	Εφ. Τχης (ΠΒ)	20
9.	Κανδαράκης Ιδομενέας		20
10.	Καραγιάννης Δημήτριος	Υπτος ε.α.	20
11.	Καρατάς Ανδρέας	Ανχης ε.α.	20
12.	Καρυδάκης Κων.	Τχης ε.α.	50
13.	Κουτσουμάνης Θ.	Αντος ε.α.	20
14.	Κωστάκης Γεώργιος	Υπτος ε.α.	20
15.	Λιατίδης Εμμανουήλ	Αντος ε.α.	20
16.	Λιναρδάκης Ιωάννης	Ταξκος ε.α.	23
17.	Μάγος Ευστράτιος	Ανχης ε.α.	20
18.	Μανδουράκης Μιχαήλ	Ανχης ε.α.	20
19.	Μαυροδόπουλος Βύρων	Υπτος	25
20.	Μαυροδόπουλος Χρήστος	Εφ. Ανθλόγος (ΠΒ)	25
	Μέγγουλης Ιωάννης	Ταξκος ε.α.	25
21.	Μικαλολιάκος Ιωάννης	Αντος ε.α.	50
22.	Μπαϊζάνης Παναγιώτης	Υπτος ε.α.	20
23.	Μπουράκης Αθανάσιος	Σχης ε.α.	20
24.	Παναγιώτου Σταύρος	Εφ. Υπλόγος (ΠΒ)	50
25.	Παπακωνσταντίνου Μ.	Ανχης ε.α.	40
26.	Πετρόπουλος Ευάγγελος	Ταξκος ΠΔ	20
27.	Πλεμμένος Αρ.	Ταξκος ε.α.	20
28.	Πολύζος Στέφανος	Ανχης ε.α.	20
	Ρέκκας Ιωάννης	Ταξκος ε.α.	20
29.	Ροβολίης Δημήτριος	Ταξκος ε.α.	20
30.	Ροδόπουλος Γεώργιος	Σχης ε.α.	30
31.	Ρομποτής Χρήστος	Σχης ε.α.	50
32.	Σιατερλής Αντίβας	Υπτος ε.α.	30
33.	Σιδέρης Στυλιανός	Εφ. Υπλόγος (ΠΒ)	20
34.	Σκαλίδης Βενιζέλος	Υπτος ε.α.	50
35.	Σκάρλας Νικόλαος	Εφ. Ανθλόγος (ΠΒ)	20
	Σπανός Κων/νος	Ανχης ε.α.	20
	Σταύρου Γεώργιος	Υπτος ε.α.	20
36.	Τζελέπης Κων/νος	Σχης ε.α.	25
37.	Τιγκλιανίδης Ιωάννης	Εφ. Ανθλόγος (ΠΒ)	30
38.	Τρομπέτας Παν.	Ταξκος ε.α.	100
39.	Τσαγκάρης Παν.	Ταξκος ε.α.	40
40.	Τσακίνης Ιωάννης	Ανχης ε.α.	20
41.	Χαρβάλας Παναγιώτης	Στρατηγός ε.α.	100

Β. ΓΙΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΣΤΕΓΗΣ			
1.	Αποστολάκης Εμμανουήλ	Ταξκος ε.α.	100
2.	Καρλιτάρης Νικόλαος	Σχης ε.α.	100
3.	Μπινιάρης Νικ.	Αντιπλοίαρχος Π.Ν.	20
4.	Ρέκκας Ιωάννης	Ταξκος ε.α.	100
5.	Ροβολίης Δημήτριος	Ταξκος ε.α.	100
6.	Ρομποτής Χρήστος	Σχης ε.α.	50
7.	Τζαννί Μαρία		200
8.	Τζελέπης Κων/νος	Σχης ε.α.	25
9.	Χούκουλας Παναγιώτης	Υπτος ε.α.	50

ΝΕΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΤΙΚΟΣ ΒΑΘΜΟΣ
565	Μιχαλολιάκος Ιωάννης	Αντιστράτηγος - Επίτιμος Διοικητής Α' Σ.Σ.
566	Λιναρδάκης Ιωάννης	Ταξίαρχος
567	Δημητρακόπουλος Νικήτας	Ταξίαρχος
568	Ιωάννου - Καποτάς Επαμειν.	Ταξίαρχος
569	Μέγγουλης Ιωάννης	Ταξίαρχος

ΝΕΑ ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

Έφεδροι Αξιοματικοί Πυροβολικού

- A/A 53. Τιγκλιανίδης Ιωάννης, Ανθυπολοχαγός, Μηχανολόγος-Μηχανικός
 54. Σιδέρης Στυλιανός, Υπολοχαγός
 55. Παναγιώτου Σταύρος, Υπολοχαγός - Συνητ. Δάσκαλος

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ο Ταξίαρχος (ΠΒ) ε.α. Δημήτριος Ροβολίης, μέλος του Συνδέσμου μας, προσέφερε για τη στέγη του Πυροβολητή το ποσό των εκατό (100) ευρώ εις μνήμην των συναδέλφων Αξκων Πυροβολικού:

- Αντιστρατήγου ε.α. Μπίτου Ιωάννου
- Ταξίαρχου ε.α. Κουβέλη Αθανασίου
- Ταξίαρχου ε.α. Καλογερόπουλου Γεώργιου και του Συναγματάρχου Καταδρομών Παπαδάκου Χρήστου.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου εκφράζει θερμές ευχαριστίες στον δωρητή και εύχεται στις οικογένειες των παραπάνω εκλιπόντων την εξ ύψους παρηγοριά.

ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

1. Τα μέλη του Συνδέσμου διακρίνονται σε Τακτικά, Αρωγά και Επίτιμα. Τα Τακτικά και Αρωγά μέλη εγγράφονται στο Σύνδεσμο κατόπιν αιτήσεώς τους και αποφάσεως του Δ.Σ. ενώ τα Επίτιμα ανακηρύσσονται με απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως, μετά από πρόταση του Δ.Σ. προς αυτήν.

- Τακτικά μέλη γίνονται Αξιοματικοί και Ανθυποασπιστές του Πυροβολικού, οι οποίοι τελούν σε αποστρατεία.

- Αρωγά μέλη γίνονται:

1) Οι απόστρατοι των άλλων Όπλων - Σωμάτων του Στρατού οι οποίοι κατά την υπηρεσία τους στο Στρατεύμα έχουν φοιτήσει σε εξειδικευμένα σχολεία του Όπλου ή έχουν υπηρετήσει σε Μονάδες Πυροβολικού (όπως ΠΒΚ, Μοίρες ΧΩΚ, Σχολή ΠΒ, ΚΕΠΒ, Λοιπές Μονάδες).

2) Τα μέλη των οικογενειών (σύζυγος - τέκνα) θανόντων και τακτικών μελών.

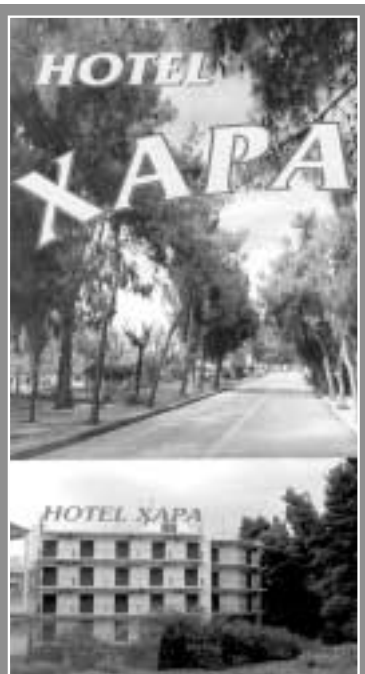
3) Οι έφεδροι Αξιοματικοί Πυροβολικού.

2. Φίλοι του Συνδέσμου θεωρούνται όσοι καθ' οιονδήποτε τρόπο υποστηρίζουν τον Σύνδεσμο και συμμετέχουν στις εκδηλώσεις του.

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΚΑΤΑΘΕΤΕΣ

Παρακαλούνται οι παρακάτω καταθέτες να μας στείλουν τα αποδεικτικά καταθέσεων της Τράπεζας ή να επικοινωνήσουν ειπώντως με τον Πρόεδρο του Συνδέσμου μας Αντγό ε.α. Παναγιώτη Μπακόπουλο (κιν. 6936145814), προκειμένου να εκδοθούν οι σχετικές αποδείξεις είσπραξης.

Α' Λογαριασμός Γενικής Τράπεζας: 9800016227-2 (Συνδρομές - Εισοχές)				ΗΜΕΡ/ΝΙΑ	ΚΩΔ. ΚΑΤ.	ΠΕΡΙΟΧΗ	ΠΟΣΟ
				5-4-07	112	ΒΡΙΑΗΣΣΙΩΝ	20,00
				16-4-07	007	ΠΑΤΡΑΣ	20,00
				19-4-07	022	Ν. ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ	30,00
				24-5-07	003	ΠΑΠΑΓΟΥ	12,00
				31-5-07	072	ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΠΑΠΑΓΟΥ	10,00
				31-5-07	072	ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΠΑΠΑΓΟΥ	20,00
				5-7-07	031	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	20,00
				4-11-07	140	ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ Β'	30,00
				29-1-08	049	ΧΑΝΙΩΝ	50,00
				25-2-08	126	ΠΕΥΚΗΣ	30,00
				25-2-08	010	ΛΑΡΙΣΗΣ	20,00
				3-3-08	029	ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ	40,00
				31-3-08	031	ΤΡΙΚΑΛΑ	15,00
				4-4-08	010	ΛΑΡΙΣΑ	30,00
				10-4-08	104	ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ	20,00
				14-4-08	128	Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	20,00
				17-4-08	095	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	20,00
				17-4-08	017	ΠΑΓΚΡΑΤΙ	20,00
				17-4-08	041	ΚΑΒΑΛΑ	20,00
				23-4-08	123	ΠΕΙΡΑΙΑ	20,00
				24-4-08	098	ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ	10,00
				2-5-08	003	ΠΑΠΑΓΟΥ	20,00
				8-5-08	003	ΠΑΠΑΓΟΥ	30,00
				12-5-08	005	ΤΣΙΜΙΣΚΗ	20,00
				14-5-08	005	ΤΣΙΜΙΣΚΗ	20,00
				14-5-08	005	ΤΣΙΜΙΣΚΗ	20,00
				22-5-08	045	ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ	20,00
				13-8-08	030	ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ	40,00
				29-9-08	095	ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	20,00
				30-9-08	059	ΑΛΕΞ/ΑΗΣ	20,00
				10-10-08	097	ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	12,00
				10-10-08	017	ΠΑΓΚΡΑΤΙ	20,00
				20-10-08	032	ΧΑΛΚΙΔΑΣ	30,00
Β' Λογαριασμός Γενικής Τράπεζας: 9800219814-2 (Για απόκτηση στέγης)				ΗΜΕΡ/ΝΙΑ	ΚΩΔ. ΚΑΤ.	ΠΕΡΙΟΧΗ	ΠΟΣΟ
				27-3-06	003	ΠΑΠΑΓΟΥ	40,00
				23-3-07	094	ΧΑΝΙΩΝ	20,00
				29-3-07	021	ΟΜΟΝΟΙΑΣ	50,00
				5-7-07	018	ΛΑΜΙΑΣ	50,00
				6-7-07	059	ΑΛΕΞ/ΑΗΣ	100,00
				7-1-08	019	ΑΧΑΡΩΝ	30,00
				10-1-08	094	ΚΙΣΣΑΜΟΥ	20,00
				13-8-08	030	ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ	20,00
				28-11-08	015	ΣΕΡΡΩΝ	25,00

Μ. Αλεξάνδρου 17
 ΛΟΥΤΡΑ ΑΙΔΗΨΟΥ
 ΤΗΛ: 22260-22236, 22966
 ΚΙΝ: 6977-408450
 Ιδιοκτήτρια: Κερασιά Μάρκου
 (κόρη μέλους μας)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

Δικαίωμα εγγραφής: 3 €
 Συνδρομή έτους 2008: 20 €

Τρόποι πληρωμής

- 1) Κατάθεση στη Γενική Τράπεζα (αριθμό λογαριασμού: 9800016227-2) με την υποχρέωση να ενημερωθεί το Γραφείο για το ποσό, την ημερομηνία και τον κωδικό του καταστήματος της Τράπεζας, είτε τηλεφωνικώς ή με FAX στο τηλ./FAX 210-5235408, είτε με αποστολή του αποδεικτικού κατάθεσης στη διεύθυνση του Γραφείου (Χαλκοκονδύλη 35, Τ.Κ. 10432 - Αθήνα).
- 2) Αποστολή ταχυδρομικής επιταγής στη Διεύθυνση του Γραφείου του Συνδέσμου (Χαλκοκονδύλη 35 - Τ.Κ. 10432 Αθήνα)
- 3) Επίσκεψη στο Γραφείο του Συνδέσμου (Χαλκοκονδύλη 35 - 5ος όροφος) τις ώρες λειτουργίας του: Τρίτη και Πέμπτη 09.30 - 12.30 (κρίνεται σκόπιμη για τηλεφωνική επικοινωνία προηγουμένως στο τηλ. 210-5235408).
- 4) Επίδοση του χρηματικού ποσού σε ένα από τα μέλη του Δ.Σ. της απολύτου εμπιστοσύνης του ενδιαφερομένου.
 Δωρεές - ενισχύσεις είναι ευπρόσδεκτες.

Ο ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Με σκοπό να διευκολύνουμε τα μέλη και τους φίλους του Συνδέσμου που επιθυμούν να συμβάλουν στην προσπάθειά μας για την απόκτηση ιδιόκτητου γραφείου, ανοίξαμε ειδικό λογαριασμό στην Γενική Τράπεζα.

Όποιος πιστεύει πραγματικά ότι ο Σύνδεσμος πρέπει να αποκτήσει τη δική του στέγη για να εξυπηρετούνται καλύτερα οι ανάγκες του, μπορεί να καταθέσει τον οβολόν του στον λογαριασμό 9800219814-2 της Γενικής Τράπεζας.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΣΥΓΚΙΝΗΣΑΝ

Η κυρία Μαρία Τζαννί, αδελφή του Ταξίαρχου ε.α. - μέλους του Συνδέσμου μας Βασιλείου Συρίγου, προσέφερε το ποσό των διακοσίων (αρ. 200) ευρώ για τη στέγη του ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗ.

Το Δ.Σ. εκφράζει θερμές ευχαριστίες στη δωρήτρια και εύχεται το παράδειγμά της να βρει μιμητές.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου γνωρίζει στα μέλη και τους λοιπούς Αποστράτους Αξιωματικούς Πυροβολικού ότι η προβλεπόμενη από το Καταστατικό του Συνδέσμου επίσημη Τακτική Γενική Συνέλευση θα λάβει χώρα την 1η Φεβρουαρίου 2009, ημέρα Κυριακή και ώρα 11.00 στη Λέσχη Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων (Ρηγίλλης 1).

Τα θέματα της Ημερησίας Διαταγής θα είναι:

1. Απολογισμός έργου και δραστηριοτήτων έτους 2008.
2. Έκθεση Εξελικτικής Επιτροπής και Οικονομικός Απολογισμός έτους 2008.
3. Προϋπολογισμός έτους 2009.
4. Δραστηριότητες έτους 2009.
5. Ανακρίρυξη Επιτίμων Μελών.
6. Κάθε άλλο θέμα που θα υποβληθεί από τα μέλη.

Μετά το πέρας των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης θα ακολουθήσει η κοπή της πίτας.

Σε περίπτωση, μη επίτευξης απαρτίας, η Συνέλευση θα γίνει στις 8 Φεβρουαρίου 2009, ημέρα Κυριακή και ώρα 11.00 στον ίδιο χώρο, ανεξάρτητα από την παρουσία περιορισμένου αριθμού μελών.

Επειδή πιστεύουμε ότι δεν θα προκύψει θέμα απαρτίας την πρώτη ημερομηνία, παρακαλούμε να προσέλθετε οπωσδήποτε την 1η Φεβρουαρίου 2009, για αποφυγή ταλαιπωρίας. Όσοι επιθυμούν μπορούν να συνοδεύονται και από τις συζύγους τους.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος Παναγιώτης Μπακόπουλος
Ο Γενικός Γραμματέας Αθανάσιος Νικολοδήμος
Αντιπρόεδρος ε.α. Αντιπρόεδρος ε.α.

ΜΑΔΡΙΤΗ: Αλλαγή Υποδιοικητή στο Νατοϊκό Στρατηγείο

Σε επίσημη τελετή, που έλαβε χώρα στις 2 Σεπτεμβρίου 2008 στο Νατοϊκό Στρατηγείο της Μαδρίτης ο Αντιστράτηγος Παναγιώτης Καράμπελας παρέδωσε τα καθήκοντα του Υποδιοικητή του Στρατηγείου στον Τούρκο Αντιστράτηγο Abdullah Atay.

Ο Στρατηγός Π. Καράμπελας που είχε τοποθετηθεί στο Νατοϊκό Στρατηγείο στις 8 Αυγούστου 2006, εργάστηκε με ζήλο και αφοσίωση κατά το διάστημα της διετούς υπηρεσίας του στο Στρατηγείο CC Land HQ Madrid και εις αναγνώριση των υπηρεσιών του, του απενεμήθη ο Ισπανικός Μέγας Σταυρός Στρατιωτικής Τιμής (Spanish Grand Cross of Military Merit) από τον Βασιλιά Juan Carlos.

Ο νέος Υποδιοικητής του CC Land HQ Madrid Τούρκος Αντιστράτηγος Abdullah Atay, προήχθη σε Αντιστράτηγο τον Αύγουστο του 2006 και διοίκησε επί Ζετία, Σώμα Στρατού, ενώ προηγουμένως είχε διατελέσει Διοικητής Μεραρχίας και Ταξιαρχίας, με μεγάλη εμπειρία σε πολυεθνικό χώρο, αφού υπηρέτησε επί 12 χρόνια σε Νατοϊκές θέσεις, τόσο στη Χώρα του την Τουρκία, όσο και στο εξωτερικό (Βέλγιο και Ελλάδα).

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου εύχεται στο Στρατηγό Παναγιώτη Καράμπελα, επίλεκτο μέλος του Συνδέσμου μας, με μεγάλη προσφορά στο Σύνδεσμο, υγεία, ατομική και οικογενειακή ευτυχία.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος το Γραφείο του Συνδέσμου δεν θα λειτουργήσει κατά την περίοδο των εορτών και συγκεκριμένα από 22 Δεκεμβρίου 2008 έως 9 Ιανουαρίου 2009.

«Την κριτική μπορείς να την αποφύγεις μονάχα αν δεν λες τίποτα, αν δεν κάνεις τίποτα και αν δεν είσαι ένα τίποτα».

Το ανέκδοτο του τριμήνου

Πέρασε κάποιος έξω από ένα τρελοκομείο, κρατώντας ένα τσουβάλι στον ώμο του.

- Τί κουβαλάς εκεί; τον ρωτάει ένας τρόφιμος μέσα από τα κάγκελα.

- Κοπριά, για να τη βάλω στις φρούλες μου, αποκρίνεται ο περαστικός.

- Κοίτα να δεις αδικία! λέει αγανακτισμένος ο άλλος. Εγώ τις τρώω με ζάχαρη κι όμως εμένα θεωρούν τρελό!

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΑΞΕΩΣ ΣΣΕ/1963

Κατά τις αρχαιρεσίες που έλαβαν χώρα την 22 Νοε. 2008 εξελέγη το παρακάτω Διοικητικό Συμβούλιο:

1. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αντγος ε.α. Φυτάς Ιωάννης
2. ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ταξχος ε.α. Μαραγκόπουλος Κ.
3. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ήλκχος ε.α. Ρώμας Γεώργ.
4. ΤΑΜΙΑΣ: Υπγος ε.α. Καρβέλης Ανδρ.
5. ΤΑΚΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ: Υπγος ε.α. Τάκος Ιωαν.
6. ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΜΕΛΗ
  - α. Αντγος ε.α. Λιάκουρης Γεώργ.
  - β. Υπγος ε.α. Νικολακόπουλος Κων.

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ:

- Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα Νορβηγών Επιστημόνων, στην οποία συμμετείχαν 54.000 εθελοντές, όσοι γελούν πιο συχνά, έχουν 70% μειωμένες πιθανότητες πρόωρου θανάτου σε σχέση με εκείνους που γελούν ελάχιστα;
- Το προσδόκιμο ζωής στην Ελλάδα είναι 76,6 χρόνια για τους άνδρες και 81,5 χρόνια για τις γυναίκες.

ΕΠΑΞΙΑ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΗΠΑ ΑΠΟ ΚΟΡΗ ΜΕΛΟΥΣ ΜΑΣ

Με σκοπό την προώθηση του προγράμματος αδελφοποίησης των πόλεων Θεσσαλονίκης και San Francisco των ΗΠΑ, ο Δήμος Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με το Γενικό Προξενείο των ΗΠΑ στη Θεσσαλονίκη, οργάνωσαν τριήμερη επίσημη επίσκεψη της Ειδικής Συμβούλου του Δημάρχου του San Francisco Gavin Newson, κυρίας Roberta Economidis, κόρης του γνωστού σε όλους μας δραστήριου μέλους του Συνδέσμου μας, με μεγάλη προσφορά και συνεχιζόμενο ζωηρό ενδιαφέρον, συναδέλφου-Πυροβολητή κ. Φάνη Οικονομίδη.

σκέφθηκε το Μακεδονικό, καθώς και το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.

Την Τρίτη 1η Ιουλίου, τελευταία ημέρα της επίσημης επίσκεψης, ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης παρέθεσε γεύμα προς τιμήν της κ. Roberta Economidis, στο οποίο παρακάθησαν οι γονείς της, Θεοφάνης και Ευσταθία Οικονομίδου, ο Γενικός Πρόξενος των ΗΠΑ στη Θεσ/νίκη Hon. Hoyt Brian Yee, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσ/νίκης κ. Σωτήρης Καπετανόπουλος και άλλοι επίσημοι.

Η Roberta Economidis γεννήθηκε στις ΗΠΑ από Έλληνες γονείς και είναι πτυχιούχος δύο Πανεπιστημίων με επιπλέον σπουδές στην Οξφόρδη της Αγγλίας. Διετέλεσε βοηθός του ελληνικής καταγωγής Υπουργού Οικονομικών της Καλιφόρνια κ. Αγγελίδη και Αντιεισαγγελέας επί δεκάτη στην περιοχή του Αγίου Φραγκίσκου. Είναι Διευθύνων Σύμβουλος της Νομικής Εταιρείας Georgoroulos and Economidis από το 2006, μέλος του Συμβουλίου επί του Πρωτοκόλλου της πόλεως του Αγίου Φραγκίσκου, Πρόεδρος του Συνδέσμου των Φίλων της Συμφωνικής Ορχήστρας της πόλης και Σύμβουλος σε αρκετούς φιλανθρωπικούς Οργανισμούς.

Συχαίρουμε εκ βάθους καρδιάς τη νεαρή επιστήμονα γιατί χάρη στην αξιοθαύμαστη επιστημονική της μόρφωση και αξιοζήλευτη επαγγελματική της καριέρα, εκπροσώπησε επάξια την ομογένεια και έκανε τους γονείς της να νιώσουν μεγάλη υπερφάνεια.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης που έγινε την περίοδο 29 Ιουνίου - 1 Ιουλίου 2008, η κυρία Roberta Economidis συνεργάστηκε με το Δήμαρχο Θεσσαλονίκης κ. Βασίλη Παπαγεωργόπουλο, τον Πρόεδρο του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσ/νίκης κ. Δ. Μπακατσέλο, τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του Οργανισμού Λιμένος Θεσ/νίκης Δρα Ι. Τσάρα και τον Πρόεδρο της Helexpro κ. Δ. Θωμόπουλο και αναζητήθηκαν οι προσφορότεροι τομείς μελλοντικής συνεργασίας μεταξύ των δύο πόλεων, οι οποίοι εντοπίστηκαν, μεταξύ των άλλων, στους χώρους της τεχνολογίας, του τουρισμού και του πολιτισμού.

Κατά τη διάρκεια της επίσημης επίσκεψης η κ. Roberta Economidis, η οποία συνοδευόταν από τους γονείς της Φάνη και Ευσταθία Οικονομίδη, ξεναγήθηκε στην πόλη της Θεσσαλονίκης και επι-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Δ.Σ. ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΣΣΕ 1969

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ανακοινώνει τα ακόλουθα:

- α. Στις 25 (10:30 - 13:30) Ιανουαρίου 2009, στη Λ.Α.Ε.Δ. θα πραγματοποιηθούν οι Αρχαιρεσίες νέου Δ.Σ.
- β. Στις 6 Μαρτίου 2009 και ώρα 20:00, θα κοπεί η πίτα του Συνδέσμου στη Λ.Α.Ε.Δ.

Εκ μέρους του Δ.Σ., Ο Πρόεδρος Παντελής Μαυροδόπουλος, Αντγος ε.α.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΩΝ

Τις απογευματινές ώρες της 3ης Νοεμβρίου 2008 (γύρω στις 15.45), στον 5ο όροφο της πολυκατοικίας, που στεγάζεται το γραφείο μας, επί της οδού Χαλκοκονδύλη αρ. 35, έγινε έκρηξη εμπρηστικού μηχανισμού με δύο γκαζάκια. Η φωτιά, μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα προκάλεσε πλήρη καταστροφή της πόρτας εισόδου και της διπλανής τουαλέτας, ενώ σοβαρές ζημιές υπέστησαν και οι πόρτες των γειτονικών γραφείων, του ίδιου ορόφου.

Ευτυχώς, χάρη στην άμεση επέμβαση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, η οποία ειδοποιήθη από άτομα του 6ου ορόφου που εργάζονταν την ώρα εκείνη και βοήθησαν στην κατάσβεση της φωτιάς, δεν επεξετάθη και έτσι αποφεύχθηκαν τα χειρότερα.

Όμως η Πυροσβεστική, στην προσπάθειά της να κατασβέσει τη φωτιά, κατέστρεψε τα μηχανήματα, που ήταν τοποθετημένα επάνω στα γραφεία και όχι μόνο (ηλεκτρονικό υπολογιστή με τον εκτυπωτή του, φωτοτυπικό, συσκευή φαξ και συσκευή τηλεφώνου, τηλεόραση, κλιματιστικό κ.λπ.).

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου, αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει τα μέλη και τους φίλους του Συνδέσμου μας, που έσπευσαν να μας συμπαρασταθούν ηθικά και οικονομικά, από την πρώτη στιγμή του συμβάντος, συμβάλλοντας αποφασιστικά στην αποκατάσταση των ζημιών που προήλθαν τόσο από την φωτιά όσο και από την επέμβαση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.

Η ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Μετά τον εμπρησμό του γραφείου μας από τους «γνωστούς-άγνωστους», η ανάγκη για απόκτηση ιδιόκτητου χώρου, σε περιοχή αναβαθμισμένη είναι επιτακτική.

Οι προσπάθειες του Διοικητικού Συμβουλίου, που εστιάζονται στην περιοχή μεταξύ Πλατείας Κάνιγγος - Ακαδημίας και Συντάγματος, όπου υπάρχει εύκολη πρόσβαση από όλες σχεδόν τις περιοχές της Αττικής, έχουν αποδώσει σε κάποιο βαθμό. Συγκεκριμένα, έχουν εντοπισθεί 2 έως 3 ακίνητα, τα οποία κρίνουμε ότι πληρούν τις προϋποθέσεις, που έχουμε θέσει για τη στέγη του Πυροβολητή.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ

Όλα τα ενυπόγραφα κείμενα που δημοσιεύονται στον «ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗ» εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συγγραφέων.